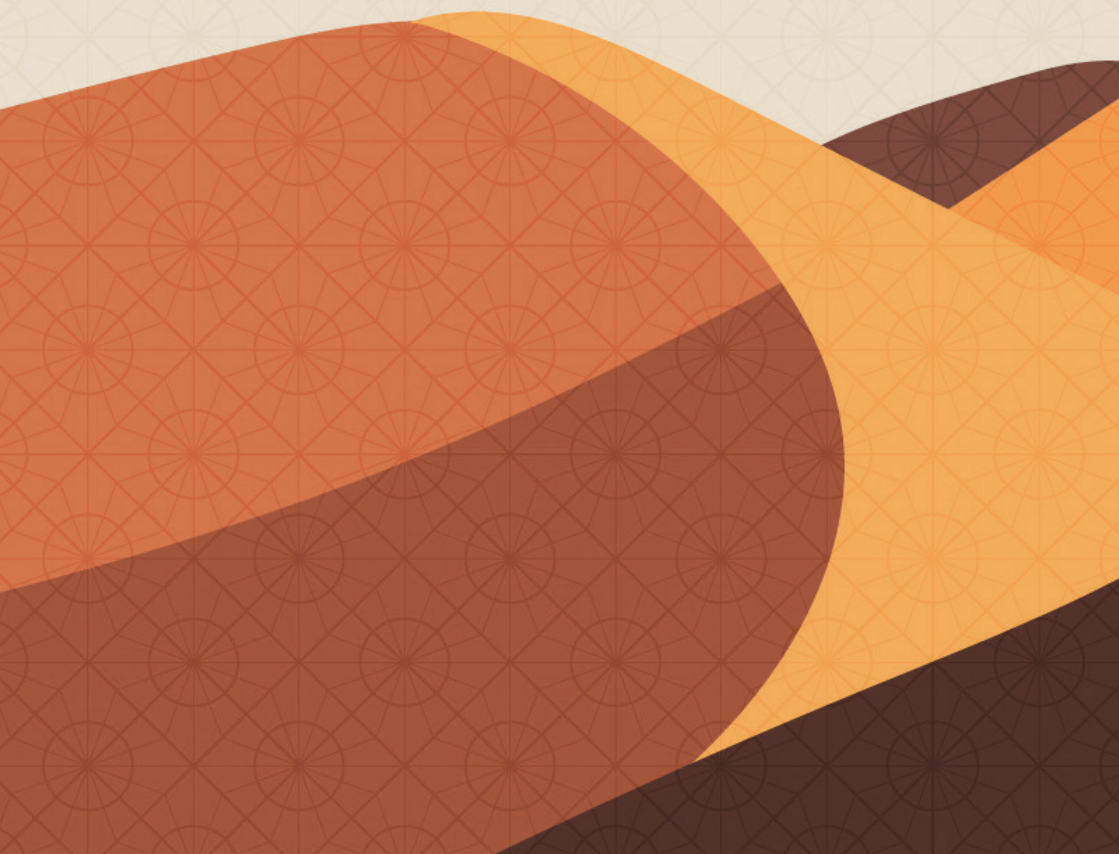

ATCERES DIENAS

*Bahá'u'lláh rakstu izlase
bahāju svētajām dienām*

Atceres dienas

Bahá'u'lláh rakstu izlase
bahāju svētajām dienām

Rīgas Bahai ticības draudze
2025

UDK 286

Ba174

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings of Bahá'u'lláh: Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkoja Uldis Ābeltiņš, Renāte Ābeltiņa, Aldis Ābeltiņš un Irēna Kalniņa-Ābeltiņa.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektori: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa, Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2025

© Bahá'í International Community, angļu valodā

Atsauces uz Korānu

Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma (*Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

Atsauces uz Bībeli

Bībeles vārsmas latviešu valodā pēc trešā Bībeles tulkojuma latviešu valodā (1995.-2012.), kas tapis Latvijas Bībeles biedrībā. (*Bībele*. Rīga: Latvijas Bībeles biedrība, 2016). Grāmatu un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Bībeli, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-47-8 (PDF)

ISBN 978-9934-620-46-1 (iespiesta)

Saturs

Priekšvārds / 5

Naw-Rúz / 7

1. „Viņš ir visuvarenais. Lai slava Tev, ak, mans Dievs ..” / 7
2. „Es esmu vissvētākais, diženākais, godinātākais ..” / 9
3. „Viņš ir vissvētākais, varenākais, cēlākais ..” / 10
4. „Viņš ir mūžam dzīvais, vienmēr klātesošais, patstāvīgais ..” / 13
5. „Viņš ir suverēnais Ķēniņš, visu svēto Svētais ..” / 18

Riḍván / 21

6. „Viņa vārdā, kurš savu spozmi ir izlējis ..” / 21
7. „Tas ir Viņš, kurš kāpis šajā mirdzošajā Tronī ..” / 26
8. „Viņš ir vissvētākais, godinātākais. Lai slava Tev, ak, mans Dievs ..” / 28
9. „Pirmajā dienā, kad Mūžsenā Daile ..” / 29
10. „Vārdu rīta zvaigzne, kas uzausis virs visu vārdu ..” / 30
11. „Viņš ir redzamais, apslēptais, visugodinātais ..” / 37
12. Ḥúr-i-‘Ujáb (Brīnumainās Jaunavas vēstuļraksts) / 42
13. „Viņš ir vissvētākais, godinātākais. Lai slava Tev, ak, mūsu vislīdzcietīgais Kungs ..” / 44
14. „Visuvarenā, visudevīgā Dieva vārdā ..” / 45
15. „Lai slava Tev, ak, mans Dievs ..” / 46
16. „Dieva vārdā, kurš savu spozmi ir izlējis ..” / 49
17. „Visuvarenā, neierobežotā Dieva vārdā ..” / 56
18. „Godinātākā Dieva vārdā ..” / 58
19. „Viņš ir Dievs. Esi godināts, ak Kungs, mans Dievs ..” / 59
20. „Viņš ir vissvētākais, godinātākais. Lai visi slavē Tevi ..” / 60
21. Lawḥ-i-‘Áshiq va Ma‘shúq (Mīlētāja un Mīļotā vēstuļraksts) / 60
22. „Pie Tava vārda – Brīnumainais, Godinātākais ..” / 62

23. Súriy-i-Qalam (Spalvas sūra) / 71

24. „Viņš ir vienmēr klātesošais. Ir Riḍván festivāls ..” / 79

25. „Tika saņemta vēl viena tava vēstule ..” / 79

Báb pasludināšana / 83

26. Lawḥ-i-Náqūs (Zvana vēstuļraksts) / 83

27. Lawḥ-i-Ghulámu'l-Khuld (Nemirstīgā Jaunekļa vēstuļraksts) / 87

28. „Viņš ir vienmēr klātesošais, viscildenais, vislielākais ..” / 92

Bahá'u'lláh debesbraukšana / 95

29. Súriy-i-Ghuṣn (Zara sūra) / 95

30. Lawḥ-i-Rasúl (Vēstuļraksts Rasúl) / 98

31. Lawḥ-i-Maryam (Vēstuļraksts Maryam) / 100

32. Kitáb-i-'Ahd (Derības grāmata) / 105

33. Svētceļojuma vēstuļraksts / 108

Báb mocekļa nāve / 111

34. „Klausies, ak, Mans kalp, tam, kas tev tiek nosūtīts ..” / 111

35. Fragments no Súriy-i-Nuṣḥ (Padoma sūra) / 114

36. Fragments no Súriy-i-Mulúk (Ķēniņu sūra) / 116

37. Fragments no Lawḥ-i-Salmán I (Pirmais vēstuļraksts Salmán) / 119

38. Fragments no Súriy-i-Dhikr (Atceres sūra) / 119

39. Fragments no Súriy-i-Aḥzán (Bēdu sūra) / 125

Báb piedzimšana / 129

40. „Tā vārdā, kas dzimis šajā dienā ..” / 129

41. „Viņš ir mūžīgs, viens, vienīgais ..” / 131

Bahá'u'lláh piedzimšana / 133

42. Lawḥ-i-Mawlúd (Piedzimšanas vēstuļraksts) / 133

43. „Viņš ir vissvētākais, viscildenais, dižākais ..” / 137

44. „Viņš ir Dievs. Ak, dedzīgo mīlētāju pulki ..” / 138

45. „Viņš ir vissvētākais, vislielākais. Šis ir tas mēnesis ..” / 141

Piezīmes / 142

Priekšvārds izdevumam angļu valodā

SVĒTO dienu atzīmēšana ieņem centrālo vietu ikvienā reliģijā. Tās pieminot, kalendāra gads kļūst par skatuvi, uz kuras ik gadu tiek atcerēti un godināti nozīmīgie notikumi, kas saistīti ar Dieva Izpausmju dzīvi un misiju. Šai piemiņai ir gan personiska dimensija, jo tā sniedz laiku apcerēt šo notikumu nozīmi, gan sociāla dimensija, jo tā palīdz stiprināt kopienas identitāti un veicināt tās saliedētību.

Katras Dieva Izpausmes atnākšana nes atjaunošanu un atdzimšanu: „viss vecais ir pagājis” un „viss tapis jauns”.¹ Ar Viņa autoritāti bijušie likumi tiek atcelti un iepriekšējās virsvaldības tikumi un paražas tiek pārveidotas. Caur dievišķās atklāsmes radošo spēku sirdīs un dvēselēs tiek ielieta jauna dzīvība:

„Apceriet, kā vienā rokā, ar savu vareno tvērienu, Viņš ir pārvērtis atziņas un sapratnes vēl neatraisīto zemi vienā saujiņā, un ar otro Viņš cilvēku sirdīs ir izpletis jaunu, cildenāku zemi, liekot no apgaismotajām cilvēka krūtīm uzziedēt vissvaigākajiem un visskaistākajiem ziediem un uzaugt vislielākajiem un visvarenākajiem kokiem”.²

Šī visa no jauna radišana un atdzimšana atspoguļojas jauna kalendāra ieviešanā un jaunu svēto dienu iedibināšanā, kas pārveido kopienas dzīves ritmus.

Bahāju kalendāru, kas pazīstams arī kā Badí kalendārs, ieviesa Báb un pēc tam apstiprināja Bahá'u'lláh, kurš par tā sākumu noteica Báb pasludināšanas gadu – 1844. gadu (1260. gadu pēc hidžras). Tā kā bahāju ēru ievadīja divi dibinātāji, bahāju svētās dienas ietver notikumus, kas saistīti gan ar Bahá'u'lláh, gan ar Báb dzimšanu, pasludināšanu un nāves gadījumiem. Bahá'u'lláh

savas atklāsmes galvenajā likumu krātuvē *Kitáb-i-Aqdas* norāda divus „dižākos svētkus”: Riḍván festivāls, kas pazīstami kā „visu svētku ķēniņš” un kurā tiek atzīmēta Viņa pravieša misijas pasludināšana divpadsmit dienu ilgā laika posmā, no kurām trīs tiek atzīmētas kā svētās dienas, un Báb pasludināšanu – notikumu, kas ievada bahāju ēru. Šajā pašā grāmatā par svētkiem tiek dēvētas arī Naw-Rúz un Báb un Bahá'u'lláh piedzimšanas dienas. Bahá'u'lláh dzīves laikā kā svētā diena tika atzīmēta Báb mocekļa nāves gadadiena, un ‘Abdu’l-Bahá pievienoja šīm dienām arī Bahá'u'lláh debesbraukšanas dienu.

Šis sējums piedāvā četrdesmit piecus fragmentus no Bahá'u'lláh rakstiem, kas atklāti īpaši šīm deviņām svētajām dienā vai arī ir kā citādi ar tām saistīti. Šie fragmenti ir atklāti dažādos veidos, un katrs no tiem atspoguļo dažādas šīs dienas, kurā piepildījušies visi pagātnes solījumi un pareģojumi, — šīs svētās dienas, kad „Dievs ir ļāvis sevi iepazīt un atklājis sevi visiem, kas mājo debesīs un uz zemes”, — diženuma, dārguma un vienreizīguma šķautnes. Daži no vēstuļrakstiem un rakstu fragmentiem, kas iekļauti šajā sējumā, ir adresēti visiem Bahá'u'lláh sekotājiem un ir izteikti svinīgā un pacilātā tonī, dažkārt ar atkārtotiem refrēniem, savukārt citi ir atklāti atsevišķiem ticīgajiem, dažkārt pieminot konkrētus to atklāšanas apstākļus un adresātu vārdus. Daudzi no tiem ir starp Viņa pazīstamākajiem darbiem un jau sen ir zināmi cilvēkiem, kas lasa Viņa rakstus oriģinālvalodās.

Astoņus no šiem rakstu fragmentiem iepriekš ir iztulkojis Shoghi Effendi, un tie ir publicēti Bahá'u'lláh grāmatās *Lūgšanas un meditācijas* un *Domu vārpas*. Tabula, kurā uzskaitīti šie un citi Shoghi Effendi tulkotie rakstu fragmenti, atrodama grāmatas beigās.³ Lielākā daļa no pārējiem rakstu fragmentiem ir publicēti šeit pirmo reizi angļu valodā. Šeit atrodami tulkojumi palīdz gūt ieskatu šo slaveno tekstu poētiskajā tonī, lai gan tie nekad nespēs pilnā mērā nodot mums to skaistumu.

Mēs ceram, ka šis sējums pacilās Svētītās Dailes sekotāju sirdis un dvēseles visā pasaulē un bagātinās saietus, kuros viņi pulcējas kopā, lai pieminētu šīs dienas, kas izceļas starp visām citām dienām, pateicoties to saistībai ar Viņu un Viņa Priekštecī.

Naw-Rúz

– 1 –

Viņš ir visuvarēnais.

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka esi noteicis Naw-Rúz par svētku dienu tiem, kas mīlestībā uz Tevi ir ievērojuši gavēni un atturējušies no visa, kas nav pieņemams Tev. Liec, ak, mans Kungs, lai Tavas mīlestības uguns un gavēņa radītais karstums iedegtu viņos Tavas Lietas liesmu un viņi cildinātu un pieminētu Tevi.

Tā kā Tu, ak, mans Kungs, esi rotājis viņus ar Tevis noteikto gavēni, tad rotā tos visžēlīgi arī ar savu pieņemšanu, dāvājot viņiem savu laipnību un bagātīgu labvēlību. Jo cilvēku darbi ir atkarīgi no Tavas labpatikas un nosacīti ar Tavu pavēli. Ja Tu uzlūkotu sava gavēņa pārkāpēju par cilvēku, kas to ir ievērojis, tad viņš tiktu pieskaitīts pie tiem, kuri gavēni ir ievērojuši kopš mūžības. Un, ja Tev labpatiktos noteikt, ka tas, kas gavēni ir ievērojis, ir to pārkāpis, tad šis cilvēks tiktu pieskaitīts pie tādiem, kas ir notraipījuši Tavas atklāsmes tēru ar putekļiem un tāpēc ir tālu atrauti no Tava dzīvības avota ūdeņiem.

1:2

Tu esi Tas, caur kuru ir tikusi pacelta emblēma, uz kuras rakstīts: „Slavējams esi Tu par saviem darbiem”, caur kuru ir ticis atritināts karogs ar vārdiem: „Lai paklausītas tiek Tavas pavēles!” Dari zināmu šo savu stāvokli, ak, mans Dievs, Taviem kalpiem, lai viņos ataustu apziņu, ka visu lietu skaistums ir atkarīgs no Tava rikojuma un Tava vārda, ka labais ikvienā solī vai darbā

1:3

ir Tavas labās gribas un Tavas atļaujas noteikts, lai tie redzētu, ka viņu darbu vadības groži ir Tavās rokās. Dari to viņiem zināmu, lai it nekas viņus nešķir no Tavas dailes šajās dienās, kad Kristus sauc: „Visa valdīšana ir Tava, ak Tu, Gara Ierosinātājs (Jēzus).” Un Tavs Draugs (Muḥammad) sauc: „Esi godināts, ak Tu, Vismīļotais, jo Tu esi atsedzis savu daili un piešķīris saviem izredzētajiem to, kas ļaus viņiem sasniegt Tava Dižākā Vārda atklāsmes troni, pēc kura visi ļaudis ir vaimanājuši, tik vien ne tie, kuri ir atraisījušies no visa, izņemot Tevi, un virzījušies pie Viņa, kas ir Tevis Atklājējs un Tavu īpašību Izpaušme.”

1:4 Tas, kurš ir Tavs Zars, un visi, kas ir ar Tevi, šodien ir pārtraukuši gavēni, kuru tie bija ievērojuši Tava galma robežās, vēloties iepriecināt Tevi, ak, mans Kungs. Piešķir viņam un tiem visiem, kas bija iemantojuši Tavu klātbūtni tajās dienās, visu to labo, ko esi viņiem lēmis savā Grāmatā. Tad dāvā viņiem to, kas nesīs tiem labu gan šajā dzīvē, gan tajā, kas nāks.

1:5 Patiesi, Tu esi vizzinošais, visuviedais.⁴

– 2 –

Es esmu vissvētākais, diženākais, godinātākais.

SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka esi noteicis šo dienu par svētkiem visiem izredzētajiem Tavu kalpu vidū un visiem sirdsskaidrajiem Tavu iemīļoto vidū. Tu esi nosaucis šo dienu vārdā, ar kuru tiek pakļautas visas radītās lietas un kas licis atklāsmes vēsmām plūst starp zemi un debesīm, – vārdā, caur kuru atklāts viss, kas ierakstīts Tavās svētajās grāmatās un svētajos rakstos, un ko Tavi vēstneši un Tavi izredzētie ir pareģojuši, lai visi cilvēki būtu gatavi ieraudzīt Tevi, pievērsties Tavas atkalapvienošanās okeānam, stāvēt Tava troņa priekšā un dzirdēt brīnišķo aicinājumu, kas plūst no Tavas neredzamās būtnes Rīta Zvaigznes un Tavas būtības ausmas vietas.

Es slavēju Tevi, ak Kungs, mans Dievs, ka esi piepildījis savu liecību, īstenojis savu labvēlību, sēdinājis uz dievišķās atklāsmes troņa To, kurš vēstīja par Tavu vienesmi un Tavu vienotību, un aicinājis visu cilvēci sanākt Viņa priekšā. Starp ļaudīm ir tie, kuri pievērsušies Viņam, sasnieguši Viņa klātbūtni un malkojuši Viņa atklāsmes izmeklēto vīnu. Es lūdzu Tevi pie Tavas neierobežotās varas, kurai pakļauts it viss, un pie Tava devības, kas ieskauj visu radību, lai Tu ļauj saviem iemīļotajiem atnest visu, izņemot Tevi, un pievērst skatus Tavas žēlastības apvārsnim. Palīdzi tad tiem celties Tev kalpot, ka tie var parādīt it visu, ko Tu esi vēlējis savā sfērā, un ka viņi var atritināt Tavas uzvaras karogus Tavā zemē. Tu, patiesi esi visuvarenais, viscildenākais, suverēnais aizgādnis, visuzinošais, visuviedais. 2:2

Es slavēju Tevi, ak Kungs, mans Dievs, ka esi padarījis šo cietumu par troni Tavai valstībai, par debesīm Tavām debesīm, par zvaigžņu gaismām Taviem rītiem, par ausmas vietu Tavām rītausmām, par avotu, no kura plūst Tavas veltes, un par dzīvības garu Tavas radības miesām. Es lūdzu Tevi — palīdzi Taviem izredzētajiem rīkoties, kā Tev labpatīks. Šķīstī tad viņus, ak, mans Dievs, no visa, kas Tavās dienās var aptraipīt viņu drēbju vīles. Tu redzi, ak Kungs, dažās zemēs notiek tas, kas nav pēc Tavas patīkas, un Tu redzi, kā tie, kas apgalvo, ka Tevi mīl, rīkojas tāpat, kā rīkojas Tavi ienaidnieki. Attīri tos, ak Kungs, ar dzīvajiem ūdeņiem, ar ko Tu esi attīrījis Tev tīkamos Tavas tautas vidū un patiesos Tavu kalpu vidū. Un attīri tos no visa, kas var aptraipīt Tavas Lietas labo slavu Tavās zemēs vai kļūt par plīvuru, kas liedz Tavu pilsētu iemītniekiem Tevi atzīt. 2:3

Es lūdzu Tevi, ak Kungs, pie Tava vārda, kas ir augstāks par visiem citiem vārdiem, sargā viņus no savtīguma un kaislību ceļa iešanas, ka visi var apvienoties ap to, ko Tu esi pavēlējis savā Grāmatā. Dari tad viņus par Tavas Lietas rokām, lai caur viņiem Tavas vārsmas tiktu izplatītas Tavās zemēs un Tava svētuma zīmes taptu redzamas Taviem ļaudīm. Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva kā vien Tu – Palīgs Briesmās, Patstāvīgais. 2:4

Viņš ir vissvētākais, varenākais, cēlākais.

LAI SLAVA Tev, ak Tu, kas esi pasaules Kungs un tautu Valdnieks! Es apliecinu, ka Tu no mūžības esi svētīts pāri visām radītajām lietām un esi tik dižens, ka to nespēj izteikt pat viscildinātākie Tavas radības apraksti. Kad vien Tavi uzticamie kalpi mēģināja pacelties līdz Tavas atzīšanas stāvoklim, Tavu zināšanu pulki aizšķērsoja tiem ceļu; un kad vien Tavi tuvie alka iekļūt Tava tuvuma debesīs, Tavu izteikumu nepārvaramais majestātiskums tos atturēja. Mēs liecinām, ka cēlākie no dievišķajiem vārdiem ir tikai kalpi pie Tavām namdurvīm un ka to godinātākās izpausmes noliec galvu Tava vaiga priekšā un kļūst pazemīgas Tavā klātbūtnē. Tu patiesi esi Tas, ko nevar nedz aprakstīt ar burtiem, nedz izteikt vārdos, nedz arī pat saprast caur tajos apslēptajām nozīmēm. Jo to visu ierobežo runai piemītošie ierobežojumi, kas raksturīgi visu pasaules tautu valodām.

3:2 Augstu, neizmērojami augstu, esi Tu, ka nevienai dvēselei to neizteikt vārdos un nevienai sirdij nesaprast! Augstu, neizmērojami augstu, esi Tu, ka nevienam to neaprakstīt, kā vien Tev pašam, un nevienai Tavai radībai to neaptvert! Pat ja Tevis pašā Izpausmes paceltos gaisā uz redzamā un neredzamā spārniem, tām neizdotos sasniegt pat pirmos gaismas starus, kas atmirdz no Tava visaugstā vaiga apvāršņa un no Tavas dižās atklāsmes ausmas vietas. Un ja Tavas valdīšanas paudēji spētu celties gaisā tik ilgi, cik pastāvēs zeme un debesīs, pat tad tiem nekad nebūtu pa spēkam tuvoties Tavas dailes Auseklim.

3:3 Svētīts ir tas, kurš izprot Tavu nezūdošo īstenību un to, cik gaistošs ir viss, izņemot Tevi, un kurš atzīst Tavu neierobežoto varu un to, cik bezspēcīgi ir visi, izņemot Tevi. Un kā visu lietu gaistošums ir skaidri redzams Tevis pieminēšanas bangojošā okeāna priekšā, tāpat arī kļūst acīmredzams, ka nekādi to vārdi vai apraksti nespēj attēlot Tavu varenumu un diženumu un piemēroties Tavam cēlumam un spēkam. Un tomēr par spīti tam, ak, mans Dievs, Tu no savas vēlības un devības brīnumiem

un kā sava devības un labvēlības zīmi esi pavēlējis visiem Tevi pieminēt un Tevi slavēt un savā vēlībā un dāsnumā esi pieņēmis viņu cildinājumu. Tāpēc Tu piesauc pats sevi un Tava būtība lūdzas Tevis paša būtībai to vārdā, kas Tevi mīl un kas pacietuši visas grūtības, ejot Tavu ceļu, un visas nelaiemes aiz mīlestības pret Tevi un pieņemot Tavu labpatiku, šajā svētītajā dienā, ko Tu esi padarījis par svētkiem Tavas valstības iemītniekiem un tiem, kas, paklausot Tavai pavēlei ievērojuši gavēni un klausījuši Tavam neatvairāmajam lēmumam.

Lai slavināta šī svētītā un brīnišķīgā diena, ko Tu esi nosaucis tajā iemīļotajā vārdā, kas ir gan apslēpts, gan izpausts, un kuru, kad tas atspīdēja virs mūžības apvāršņa, dievišķais Lotus Koks piesauca, teikdams: „Pie Dieva! Ir atnācis radības Kungs, kuru neviens vārds nespēj aprakstīt.” Uz ko visi paradīzes iemītnieki tika savīļņota un ar līksmi un dedzību izsaucās: „Ak, pasaules pulki! Ir atnācis Tas, ap kuru riņķo Viszēlīgā Rīta Zvaigznes, Visuslavētā Izpaušmes un iedvesmas Ausmas Vietas.” Un visa radība skaļā balsī sauca: „Šis ir vēstuļraksts, ar kuru izrotāta radības valsts un caur kuru visiem, kas mājō debesīs un uz zemes, ir plaši atvērti vārti uz dievišķo klātbūtni.” Laimīgs ir tas, kurš atmetis it visas iekāres un tuvinājies Tam vienīgajam, kura īstenību nespēj izteikt nekādi vārdi vai runas.

Pie Dieva! Šī ir tā diena, kurā ūdeņus dzird čalojam: „Nav cita Dieva kā vien Viņš – Palīgs Briesmās, Patstāvīgais”, un kuras vējus dzird čukstam: „Nav cita Dieva kā vien Viņš – Visuvarenais, Vismīļotais”, un kuras koku lapas čaukstoņā dzirdams: „Nav cita Dieva kā vien Viņš – Spēcīgākais, Vienmēr Dodošais, Visugodinātais, Visus Mīlošais”, un pāri tam visam ir dzirdama Dižuma Mēle, sakām: „Šī ir tā diena, kad parādās Viņš, kurš ir atklātais, bet tomēr apslēpts, redzams, bet tomēr aizplivurots. Steidziet pie Viņa, ak jūs, kas esat dievišķo vārdu rīta zvaigznes, un tuvojieties Viņam, ak jūs, kas mājōjat radības valstī, ar sirdīm, kas attīrītas no māņticības un veltām iedomām un šķīstītas no tukšām ļaužu runām!”

Neizmērojami augsts ir to Tavu iemīļoto stāvoklis, kas tvērušies pie Tavas pavēles saites, turējušies jo cieši pie Tavu likumu

tērpā vīles, sacījuši to, kas tiem atļauts Tavos vēstuļrakstos, nav pārkāpuši robežas, kas noteiktas Tavā Grāmatā, un ar gudrību sludinājuši Tavās zemēs, kā nolikts Tavas devības ruļļos un Tavas vēlības vēstulēs. Ak Kungs! Palīdzi viņiem celties, lai sekmētu Tavas Lietas triumfu, izmantojot to, ko esi viņiem klāstījis ar savu viscildeno Spalvu un ko esi viņiem norādījis noteiktos savos vēstuļrakstos. Ak Kungs! Neatstāj tos vienus, bet sargā tos ar savu neierobežoto varu un spēku un palīdzi viņiem ar savu varenību un devību.

3:7 Ak Kungs! Viņi ir Tavi kalpi un pakļautie, kas Tev ticējuši un tuvinājušies Tavu velšu debesīm. Neatstāj viņus Tavās dienās bez Tavas maigās žēlastības zīmēm un neliedz pie viņiem plūst Tavas gudrības rožu aromātam. Vadi tad viņus, ak Dievs, pie Tavas labpatikas okeāna, ka Tavā vārdā viņi tajā varētu gremdēties un ka viņus neapbēdinātu domas, ko radījis viņu prāts, un neskumdinātu Tavā ceļā piedzīvotais. Patiesi Tu esi visuspēcīgais, Tas, kura varenību ir atzinis ikviens varenais, kura neierobežoto varu ir atzinis katrs valdnieks un kura zināšanu okeāna viļņu priekšā katrs mācīts vīrs ir atzinis savu zināšanu trūkumu, un kura spēka zīmju priekšā ikviens ar spēku apveltītais atzīst savu bezspēcību.

3:8 Tu esi vienīgais, ak, mans Dievs, saistībā ar kuru samulst katrs vārds un kura priekšā visas lietas saraujas kaunā par to, ka ir pieminētas. No mūžības Tu esi mājojis savos neaizsniedzamajos augstumos, kas ir tik augstu, ka to nevar pieminēt vai aprakstīt ar vārdiem. Cik gan diža ir Tava neierobežotā vara un Tavs spēks un cik gan varens ir Tavs diženums! Pat tad, ja visa radība atzīst, ka Tu esi pilnībā šķīstījis no tā visa un paaugstinājies sevi neizmērojami augstu pāri visam, izņemot sevi pašu. Tu esi pakļāvis sev visu pasauli ar vienu vienīgu Vārdu, kas ir nosaukts Tavu izteikumu valstībā un no kura plūst Tavas pavēles tērpā saldās vēsmas.

3:9 Ak, visas radības Kungs un visu redzamo un neredzamo lietu Izglītotāj! Dari mūsu ausis dzirdīgas, sirdis šķīstas un acis redzīgas, ka mēs varam atklāt Tavu aizgrābjošo vārdu saldmi, raudzīties uz Tavu visaugsto apvārsni un iepazīt visu, kas

nosūtīts caur Tavām veltēm, ak Tu, vārdu Ķēniņ! Iedez tad savas mīlestības uguni savās zemēs, ka tā iekvēlina Tavu radību sirdis, ka tās var pievērsties Tev un atzīt Tavu vienotību un Tavu vienesmi. Ak, visu vārdu Kungs! Norauj no viņu sejām godības plīvurus un dari viņiem zināmu šīs dienas, ko rotā Tavs vārds un apgaismo Tava vaiga gaisma, izcilību. Patiesi, Tu esi Tas, kuru nevar paaugstināt cilvēku labie darbi un nevar atturēt viņu ļaundarības, kuru nevar padarīt pazemīgu valdnieku vara vai pārspēt vareno spēks. Ar savu neierobežoto varu Tu dari, kā vēlies. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visspēcīgais, Cildenākais, Viszinošais, Visuviedais.

Sūti tad saviem iemīļotajiem, ak Dievs, no savu velšu debesīm to, kas viņiem liks pievērst savus skatus Tev un rīkoties saskaņā ar Tavu gribu un pavēli. Dodi tad viņiem to, kas viņiem nesīs labumu un viņus pasargās, kas tuvinās viņus un atsvabinās. Patiesi, Tu esi viņu Kungs, viņu Radītājs un viņu Palīgs. Nav cita Dieva kā vien Tu – Vienmēr Piedodošais, Visdāsnākais. 3:10

Un es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, savieno savu iemīļoto sirdis saskaņā un sadraudzībā, piepildot Tavu Lietu, lai no viņiem nenāktu nekas, ko viņiem Tavās dienās neklātos izrādīt. Tu patiesi esi visuspēcīgais, cildenākais, augstākais, dižēnākais. Lai slavēts Dievs, pasaulu Kungs! 3:11

– 4 –

Viņš ir mūžam dzīvais, vienmēr klātesošais, patstāvīgais.

DIEVS liecina par sava dievišķuma vienotību un savas būtnes vienesmi. No sava mūžības troņa nesasniedzamajiem augstumiem Viņš sludina, ka nav cita Dieva kā vien Viņš. Neatkarīgs no visa cita, Viņš pats ir vienmēr bijis savas vienesmes liecinieks, pats savas dabas atklājējs, pats savas būtības cildinātājs. Viņš, patiesi, ir visuspēcīgais, visuvarenais, daiļākais.

Viņš paceļas augstu pār saviem kalpiem un savai radībai. Viņa rokās ir varas un patiesības avots. Caur savām zīmēm Viņš dod cilvēkiem dzīvību un liek tiem mirt no savām dusmām. Viņa 4:2

darbi nav apšaubāmi, un Viņa vara ir pārāka par visu. Viņš ir stiprs un pakļauj visus. Viņš savās rokās tur visu lietu impēriju, un savā labajā rokā Viņš ir pacēlis savas atklāsmes valstību. Viņa vara, patiesi, aptver visu radību. Uzvara un valdīšana pieder Viņam, visa vara un noteikšana pieder Viņam, visa godība un diženums pieder Viņam. Viņš, patiesi, ir visugodātais, spēcīgākais, neierobežotais.

4:3 Lai slava Tev, pie kā no mūžīgiem laikiem ir vērsušās visu radīto lietu mēles, bet kurām nav izdevies sasniegt Tava mūžīgā svētuma un diženuma debesis. Visu būtņu acis ir atvērušās, lai skatītu Tava gaišā vaiga daili, bet nevienam vēl nav izdevies ieraudzīt Tavas sejas spožo gaismas mirdzumu. No Tavas diženās suverenitātes pirmsākumiem un Tavas svētās valdīšanas nodibināšanas Tev tuvo rokas ir lūdzot paceltas pret Tevi, bet nevienam vēl nav izdevies pieskarties pat tērpa maliņai, kas sedz Tavu dievišķo un neierobežoto būtību. Un neviens nevar noliegt, ka Tu caur savu cēlsirdības un devības brīnumiem esi vienmēr pārāks par visām lietām, ka Tev ir vara darīt visu, un ka Tu esi tuvāks visām lietām, nekā tās ir pašas sev.

4:4 Tavai godībai nepiedien, ka bez Tavām acīm vēl kāda cita acis uzlūko Tavu brīnišķīgo daili vai ka bez Tavas auss vēl kāda cita ausis dzird melodijas, kas cildina Tavu neierobežoto varu. Tu pacelies pārāk augstu, lai kādas radības acis spētu uztvert Tavu daili vai kādas sirds izpratnei būtu pa spēkam uzkāpt Tavu neizmērojamo zināšanu augstumos. Ja vien to siržu putni, kas Tev tuvi, spētu pacelties tik augstu, cik vien Tava pārpasaulīgā neierobežotā valdīšana ļauj, vai arī lidotu tik ilgi, cik vien pastāvēs Tava dievišķā svētuma valstība, viņi tomēr nekad nespētu pārvarēt tos ierobežojumus, ko viņiem uzliek šī pārejošā pasaule, nedz arī pārkāpt tās robežas. Kā gan lai tas, kas ir radīts ar šādiem ierobežojumiem, spētu sasniegt Viņu, kas ir visas radības valsts Kungs, vai pacelties Tā debēsīs, kas valda par cēluma un diženuma sfērām?

4:5 Godāts, neizmērojami godāts Tu esi, mans Vismīļotais! Tā kā Tu esi vēlējies, lai galējā robeža, līdz kam tie, kas velta Tev savas sirdis, spēj pacelties, ir atziņa, ka viņi nespēj iekļūt Tavas

svētās un pārļaicīgās vienotības sfērās un ka augstākais stāvoklis, ko var sasniegt tie, kas tiecas Tevi izzināt, ir atskārsme, ka viņi nespēj nonākt Tavas cēlās būtības izpratnes patvērumā. Tāpēc, piesaucot šo nespēju, kura Tev tik ļoti tik un kurai Tu esi nolēmis tos, kas ir sasnieguši Tavu galmu, kā arī Tava vaiga spožumu, kas aptver visas lietas, un arī Tavas gribas izpausmi, caur kuru ir cēlusies visa radība, es Tevi lūdzu – nelaupi tiem, kas ir saistījuši ar Tevi savas cerības, Tavas žēlastības brīnumus un neliedz tiem, kas ir Tevi meklējuši, Tavas vēlēšanas dārgumus. Iededz viņu sirdīs savas mīlestības lāpu, lai tās liesma sadedzina visu citu, izņemot viņu kaismīgo pieķeršanos Tev, un lai viņu sirdīs nepaliek ne miņas no visa cita, izņemot Tavas svētās neierobežotās valdīšanas pierādījumu dārgakmeņus, lai no zemes, kur viņi māj, nebūtu dzirdama neviena cita balss, kā vien balss, kas slavina Tavu žēlsirdību un varu, un lai uz zemes, pa kuru viņi staigā, neatspīdētu neviena cita gaisma, kā vien Tavas dailes gaisma, un lai nevienā dvēselē netiktu atklāts nekas cits kā vien Tava vaiga spožme un Tavas slavas zīmes, un lai Tavi kalpi darītu tikai to, kas Tev ir tīkams un pilnībā atbilst Tavai stiprajai gribai.

Lai gods Tev, ak, mans Dievs! Tava varas spēka priekšā es liecinu! Man nav nekādu šaubu, ka tad, kad Tavas sirsnīgās laipnības svētā vēsma un Tavas bagātīgās labvēlības dvaša pārstās kaut uz mazu mirkli vēdīt pār visu radību, tā aizietu bojā, un visi, kas atrodas debesīs un uz zemes, pilnīgi izzudīs. Tāpēc lai daudzīnāti ir brīnišķīgie pierādījumi Tavai pārļaicīgajai varai! Lai daudzīnāts Tavas cildenās varenības spēks! Lai daudzīnāts Tavs majestātiskais diženums un Tavas gribas rosinošā ietekme! Tik liels ir Tavs diženums, ka gadījumā, ja Tu sakopotu visu cilvēku skatus viena Tava kalpa skatienā un ietvertu visas viņu sirdīs šā kalpa sirdī, un ja Tu dotu viņam iespēju uztvert visas lietas, ko Tu ar savu spēku esi radījis un ar savu varu izveidojis, un ja viņš visu mūžību pārdomātu Tavas radības sfēras un Tava roku darba apjomu, viņš noteikti atklātu, ka nav nevienas radītas lietas, kurā neizpaužas Tavs visu pārvarošais spēks un ko neatdzīvina Tava visaptverošā neierobežotā vara.

Uzlūko mani, ak, mans Dievs, nometušos putekļos Tavā priekšā, atzīstot savu bezspēcību un Tavu visvarenību, manu

nabadzību un Tavu bagātību, manu zūdāmību un Tavu mūžīgumu, manu galīgo pazemojumu un Tavu bezgalīgo godību. Es apliecinu, ka nav cita Dieva kā vien Tu, ka Tēv nav neviena līdznieka vai sabiedrotā, neviena, kas varētu būt Tavs sāncensis. Savā nepieejamajā diženumā Tu no mūžības esi paaugstināts pāri jebkādiem slavinājumiem, izņemot Tevis paša slavinājumus, un Tu mūžīgi turpināsi savā pārlaicīgajā vienesmē un godībā būt šķīsts no visu cildinājumiem, izņemot Tevis paša cildinājumus.

4:8 Es zvēru pie Tavas varenības, ak, mans Miļotais! Tavai cildenajai būtnei nepieklājas pieminēt nevienu radītu lietu, un nebūtu Tavas lielās godības cienīgi slavēt kādu savu radību. Nē, šāda pieminēšana būtu zaimošana Tavā svētajā galmā, un šāda slavināšana nebūtu nekas cits kā pārkāpums pret Tavas dievišķās neierobežotās varas pierādījumiem. Jo ikvienas Tavas radības pieminēšana vien jau nozīmētu apgalvojumu, ka šī radība pastāv Tavas vienesmes un vienotības galma priekšā. Šāds apgalvojums nebūtu nekas cits kā atklāta zaimošana, bezdievība, svētuma apgānīšana un nelietīgs noziegums.

4:9 Tāpēc es ar visu savu dvēseli, savu garu, ar visu savu būtni apliecinu, ka pat tad, ja Tie, kuri ir Tavas svētās vienotības Rīta Zvaigznes un Tavas pārlaicīgās vienesmes Izpaušmes, spētu celties augšup tik ilgi, cik vien ilgi pastāvēs Tava neierobežotā vara un Tava neatvairāmā autoritāte, viņiem tomēr neizdosies sasniegt pat galma robežas, kur Tu atklāji kaut vai vienu no saviem visspēcīgākajiem vārdiem. Tāpēc lai aizvien godināts ir Tavs brīnumainais majestātiskums! Lai aizvien godināts ir Tavs nesasniedzamais cēlums! Lai aizvien godināts ir Tavas valdīšanas pārākums un Tavas autoritātes un varas diženums!

4:10 Visaugstākās spējas, kas piemitušas mācītiem vīriem, un patiesības, kuras viņi, tiecoties pēc Tavu zināšanu dārgakmeņiem, ir atklājuši; visspilgtākās īstenības, ar kurām ir bijuši apveltīti viedie, un kādus noslēpumus viņi, cenšoties izprast Tavas gudrības noslēpumus, ir atšķetinājuši, tie visi ir radušies tā Gara radošo spēju dēļ, kas tika iedvestas Spalvai, ko veidojušas Tavas rokas. Kā gan tad lieta, ko radījusi Tava Spalva, varētu izprast

tos Tavas ticības dārgumus, ar ko pēc Tava lēmuma ir apveltīta šī Spalva? Ko gan tā varētu zināt par Pirkstiem, kas tur Tavu Spalvu, un par Tavām žēlsirdības dāvanām, kas tai ir piešķirtas? Kā gan tā, kas jau nespēj sasniegt šo stāvokli, varētu nojaust Tavas Rokas esamību, kas pārvalda Tavas varenības Pirkstus? Kā gan tā spētu izprast Tavas Gribas būtību, kas virza Tavas Rokas kustību?

Esi aizvien godināts, ak, mans Dievs! Kā gan es varētu cerēt jebkad sasniegt Tavas svētās gribas debesis vai ieiet Tavu dievišķo zināšanu teltī, apzinoties, ka gudro un mācīto prāti nespēj izprast Tavu roku darba noslēpumus – roku darba, kas ir pats ir vien Tavas gribas radīts? 4:11

Lai slava Tev, ak Kungs, mans Dievs, mans Pavēlniek, mans Īpašniek, mans Ķēniņ! Tagad, kad es esmu Tev atzinies savā bezspēcībā un visu radīto lietu bezspēcībā un esmu apliecinājis savu nabadzību un visas radības nabadzību, es aicinu Tevi ar savu mēli un visu to mēlēm, kas atrodas debesis un uz zemes, un lūdzu Tevi no visas sirds un visu to vārdā, kas nonākuši Tavu vārdu un Tavu īpašību pavēnī, – neatstāj mūs aiz savas sirsnīgās laipnības un vēlības durvīm, un nelaupī savu devīgo rūpju un labvēlības vēsmas mūsu dvēselēm, un neļauj, lai mūsu sirdīs mājo kāds cits bez Tevis vai lai mūsu prātus nodarbina kāda cita pieminēšana, nevis Tevis paša pieminēšana. 4:12

Pie Tavas varenās godības, ak, mans Dievs! Ja Tu ieceltu mani par ķēniņu, lai es valdu pār Tavām sfērām, un nosēdinātu mani savas neierobežotās varas tronī, un ar Tavu varu nodotu manās rokās visas radības grožus, un ja Tu liktu man kaut vai uz mazu mirkli nodarboties ar šīm lietām un aizmirst brīnišķīgās atmiņas, kas saistītas ar Tavu varenāko, izcilāko un cildenāko vārdu, mana dvēsele tomēr paliktu neapmierināta un manas sirdssāpes nemazinātas. Nē, es šajā stāvoklī sevi atzītu par nabagāko no nabagajiem un nelaimīgāko no nelaimīgajiem. 4:13

Lai daudz zināts Tavs vārds, ak, mans Dievs! Tagad, kad Tu esi licis man saprast šo patiesību, es, piesaucot Tavu vārdu, ko nevar panest neviens rakstu rullis, ko nevar iedomāties neviens sirds un nespēj izteikt neviens mēle, – vārdu, kas būs slēpts tik ilgi, cik vien 4:14

Tevis paša būtība būs slēpta, un tiks cildināts tik ilgi, cik ilgi vien Tevis paša būtne tiks cildināta, es Tevi lūdzu – līdz šī gada beigām liec plīvot sava neapstrīdamā pārākuma un triumfa karogiem, lai visu radību bagātu dara Tava bagātība un cēlu vērs Tava pārlaicīgā neierobežotā vara un lai visi ceļas un sekmē Tavu Lietu.

4:15 Patiesi, Tu esi visuvarenais, no visiem augstākais, visugodinātais, visus pakļaujošais, visuvaldītājs.⁵

– 5 –

Viņš ir suverēnais Kēniņš, visu svēto Svētais.

LAI SLAVA Tev, ak Dievs, mans Kungs! Šī ir tā Diena no Tavām dienām un tā Stunda no Tavām svētīgajām stundām, ko Tu esi pataupījis pats sev, kas ir saistīta ar Tavu būtni un cildena pēc stāvokļa, lai Tavs vārds pastāvētu un Tava neierobežotā vara kļūtu atklāta. Tu esi padarījis šo dienu par visu dienu avotu, jo esi izlējis pār to atklāsmes no savas majestātes troņa un savas pārlaicīgās labvēlības zīmes. Tagad Tu esi radījis to no jauna, it lieliski šajā sendienu templī, lai šajā dienā un ar tās vēlību visi zemes un debesu iemītnieki, nevienam nezināmi un neaptverami, tiktu augšāmcelti un saukti liecināt par Tevi. Varbūt Tavas sakrālās debesu svētības un Tavas dievišķās un brīnišķīgās dāvanas piepildīsies caur to, ka tie varēs liecināt par visu lietu radīšanu Tavas klātbūtnes dienā, par Tavu dienu parādīšanos un par Tavas dailes saules uzaušanu.

5:2 Tai laikā, kad tika pieminēta šī zīmīgā stunda un šīs vislielākās veltes, šī ekstāze, ko rada alkas pēc Tevis, Tavas visu uzvarošās mīlestības pārākums un Tavas svētās sajūsmas uzplūdi, es dzirdēju saucam vienu no Taviem kalpiem, kurš ticējis Tev un Tavām zīmēm, atsacījies no visām lietām, pievērsis savu skatu Tava vaiga dailei un steidzis cauri novadu novadiem uz Tava miera mājokli. Visbeidzot viņš ir sasniedzis Tavu sliksni un stājies Tava bezgalīgā svētuma gaismas priekšā, kas atmirdzējusi virs Tavas vienesmes apvāršņa un Tava mūžīguma ritazvaigznes,

pilns ilgu pacelties līdz Tavas klātbūtnes un atkalsavienošnās augstumiem un sēdēt Tavā tuvumā Tavā svētajā galmā. Tad liec, ak Dievs, alku dūjai plest spārnus viņa sirdī, Tavas mīlestības jūrai bangot viņa dvēseles dzīlēs, Tevis pieminēšanas nepārspējamajām zīmēm plūst no viņa lūpām, Tevis slavēšanas dārgakmeņiem raisīties no viņa gara. Tuvini viņu sev, ak, mans Kungs, aizvien tuvāk, tā lai viņš spētu glabāt šo brīnišķīgāko gaismu un apslēpto dārgumu savas sirds dziļākajā nostūrī un ka viņš varētu mājot kopā ar Tavu Kalpu aiz Tava cildenākā apvāršņa un visu godinātās sfēras.

Patiesi, Tu arī patlaban mājo savā nezūdošajā mitekļī, uzlūko šo kvēlojošo garu un dzirdi šo saldo meldiju dievišķās būtības pašā sirdī, kas ir noslēpumu sfēras centrā. Tev pieder spēks darīt visu, ko vēlies. Tu, patiesi, esi cildenais, visuvarenais, visugodinātais, patstāvīgs.

5:3

• • •

Ridván

– 6 –

Viņa vārdā, kurš savu spozmi ir izlējis pār visu radību!

DIEVIŠĶAIS pavasara laiks ir atnācis, ak, Viscildenā Spalva, un strauji tuvojas Visžēlīgā festivāls. Sasparojies un visas radības priekšā daudzini Dieva vārdu, slavē Viņu tā, lai viss, kas radīts, atdzimtu un kļūtu jauns! Neklusē, bet runā! Svētlaimes rīta zvaigzne mirdz virs Mūsu vārda *Svētlaimīgais* apvāršņa, jo Dieva vārdu valstību rotā tava Kunga vārds *Debesu Radītājs*. Visu zemju tautu priekšā celies un bruņojies ar šī Dižākā Vārda spēku un neesi no tiem, kas kavējas.

Man šķiet, ka tu esi apstājies un nevirzies pa Manu vēstuļrakstu. Vai dievišķā Vaiga spožums ir tevi apmulsinājis, vai arī nepaklausīgo tukšās runas ir tevi skumdinājušas un apturējušas tavu virzību? Raugi, ka nekas tevi neattur no šīs dienas lieluma daudzinašanās, šīs dienas, kad majestātiskuma Pirksts ir atdarījis atkalsavienošānās viņa trauku un ir aicinājis visus, kas mājo debesīs, un visus, kas mājo uz zemes. Vai tad tu labāk vilcinies, kad tevi jau ir skārusi Dieva dienu vēstījošā vēsma, vai arī tevi no Viņa šķir kāds priekšgars?

6:2

Nekādam priekškaram, ak, visu vārdu Kungs un debesu Radītāj, es neesmu ļāvusi mani atturēt no Tavas Dienas spožuma

6:3

atzīšanas, kas ir vadības lāpa visai pasaulei un Sirmgalvja zīme visiem tiem, kas tajā mājo. Es klusēju tāpēc, ka tumšie plīvuri neļauj Tavai radībai Tevi saskatīt, un mēma es esmu tāpēc, ka daudz ir to šķēršļu, kas Taviem ļaudīm neļauj iepazīt Tavu patiesību. Tu zini, kas ir manī, bet es nezinu, kas ir Tevī. Tu esi viszinošais, kas nojauš visu. Lai slavēts Tavs vārds, par kuru nav pārāka! Ja Tavs varenais un neatvairāmais novēlējums kādreiz sasniegtu mani, tas dotu man spēku atdzīvināt visu cilvēku dvēseles caur Tavu visaugstāko Vārdu, ko esmu dzirdējusi izteiktu ar Tavu varas Mēli Tavā godības valstībā. Tas dotu man iespēju pasludināt Tava spožā vaiga parādīšanos, kas Tavā vārdā – Skaidrais, Suverēnais Aizgādnis, Pašnodrošinātais – ir cilvēku acīm atklājis to, kas tām bija slēpts.

6:4 Ak, Spalva, vai tu šai dienā vari saredzēt kādu citu bez Manis? Kas ir noticis ar visu radību un kā tā sevi pauž? Kur ir vārdi un to valstības? Kur ir pazudušas visas redzamās un neredzamās būtnes? Kur ir Visuma slēptie noslēpumi un to atklāsmes? Rauģi, visa radība ir zudusi! Ir palicis tikai Mans vienmēr klātesošais, mirdzošais, visugodinātais Vaigs.

6:5 Šī ir tā diena, kad ir redzams tikai spožums no Tava vēlīgā un visdevīgākā Kunga Vaiga. Patiesi, savā neatvairāmajā un visu pakļaujošajā suverenitātē Mēs esam visām dvēselēm likuši izdzist. Par žēlastības zīmi cilvēkiem Mēs pēc tam esam likuši rasties jaunai radībai. Es, patiesi, esmu visudevīgais Sirmgalvis.

6:6 Šī ir tā diena, kad visa neredzamā radība sauc: „Svētīta esi tu, ak, zeme, jo uz tevis balstās Viņa augstais tronis, un tu esi soliņš Viņa kājām.” Un godības sfērā dzird saucam: „Ak, kaut es varētu tev savu dzīvi upurēt, jo Tas, kas ir Žēlsirdīgā Mīļotais, ir nostiprinājis pār tevi savu neierobežoto varu ar sava vārda spēku, kas ir apsolīts visām būtņēm, kā pagājībā, tā nākamībā.” Šī ir tā Diena, kad no Mana tērpa vēdām plūstošā smarža piepilda visu un pārņem it visu, kas ir radīts. Šī ir tā Diena, kad pēc Žēlsirdīgā gribas plūst un šalc nezūdošās dzīvības ūdeņi. Ak jūs, augstāko sfēru Sapulce, ar sirdi un dvēseli steidziet pie tiem un smelieties pilnībā!

Saki: Viņš ir Neizdibināmā, Neredzamākā no neredzamajiem 6:7
Izpausme, kaut jūs to saprastu. Ja jūs to meklētu, jūs redzētu,
ka tieši Viņš ir atklājis jums apslēpto un dārgo Pērli. Viņš ir
visu būtņu Mīļotais, kādas ir bijušas pagātnē un kādas būs
nākotnē. Kaut jūs Viņam piesietu sirdis, kaut jūs ar Viņu
saistītu savas cerības!

Mēs esam dzirdējuši tavu lūdzošo balsi ak, Spalva, un Mēs 6:8
piedodam tavu klusēšanu. Kas gan ir tevi tik bezgala samulsinājis?

Ak, visu pasaulu Mīļotais, mani reibina Tava klātbūtne. 6:9

Celies un nes visai radībai vēsti, ka Viņš, kas ir Žēlsirdīgais, 6:10
ir devies uz Riđvān un ir tanī iegājis. Tad vadi ļaudis uz to
līksmības dārzu, kuru Dievs ir padarījis par savu paradīzes troni.
Tevi Mēs esam izraudzījuši par Mūsu visskanīgāko tauri, kuras
skaņa modinās visu cilvēci uz augšāmcelšanos.

Saki: Šī ir tā paradīze, uz kuras lapām izteikumu vīns ir 6:11
iespiedis liecību: „Varas un suverenitātes apjozts, redzams ir
kļūvis Viņš, kas cilvēku acīm bija slēpts.” Šī ir tā paradīze, kur
lapu šalkoņa vēstī: „Ak jūs, kas mītat debesīs un uz zemes! Ir
atklājies Viņš, kas nekad agrāk nebija parādījies. Ir atnācis Viņš,
kurš no neatminamiem laikiem bija slēpis savu Vaigu no radības
acīm.” Vēsma, kas plūst starp tās zariem, čukst: „Ir parādījies
Viņš, kas ir suverēnais Kungs pār visu. Valstība ir Dieva,” kamēr
tās plūstošie ūdeņi čalo: „Visu acīs ir prieks, jo Viņš, kuru
neviens nav redzējis, kura noslēpumu neviens nav atklājis, ir
noņēmis godības plīvuru un atsedzis Dailes vaigu.”

No viscēlāko kambaru augstumiem šai paradīzē atskan 6:12
debesu Jaunavu balsis: „Pricājieties, jūs debesu sfēras
iemītnieki, jo Visugodinātā vārdā pašā debesu sirdī Sirmgalvja
pirksti iezvana visskanīgāko Zvanu. Dāsnā Devēja rokas
sniedz visapkārt nezūdošās dzīvības kausu. Nāciet tuvāk un
atdzerieties! Dzeriet ar veselīgu prieku, jūs, kas iemiesojat
dziļākās ilgas un spēcīgākās vēlmes!”

Šī ir tā diena, kurā Dieva vārdu Atklājējs ir iznācis no godības 6:13
telts un ir pasludinājis visiem, kas ir debesīs un uz zemes:
„Nolieciet paradīzes un visus dzīvinošos ūdeņus, ko tie satur, jo,

raugiet, dievišķās klātbūtnes svētītajā mājoklī ir ienākuši Bahá Ļaudis un ir dzēruši atkalsavienošanās vīnu no dailes kausa, ko tiem sniedz viņu visaugstais Kungs, kuram pieder viss.”

6:14 Aizmirsti par radības pasauli, ak, Spalva, un pievērsies Kunga, visu vārdu Kunga, vaigam! Tad lai kļūst Kunga, nebeidzamo dienu Ķēniņa, labvēlība par rotu visai pasaulei. Jo Mēs jūtam tās Dienas maigās smaržas saldmi, kurā Viņš, kas ir visu nāciju Ilgojums, ir pār visām redzamajām un neredzamajām valstībām lējis savu izcilāko vārdu gaismas spožumu un ietinis tās savu visžēlīgāko labvēlību spīdekļu starojumā. Viņa izrādīto labvēlību izmērīt pa spēkam ir vien Viņam pašam, jo Viņš ir visvarenais visas radības Gādnieks.

6:15 Uz Dieva radību raugies tikai ar līdzjūtīgu un laipnu aci, jo visu, kas ir ticis radīts, caurstrāvo Mūsu mīlošā gādība, un Mūsu žēlastība apņēm debesis un zemi. Šī ir tā diena, kad īstie Dieva kalpi dzer atkalsavienošanās dzīvības ūdeni, – diena, kad tie, kas ir Viņa tuvumā, var remdēties klusi plūstošajā nemirstības upē, un tiem, kas tic Viņa vienotībai, Viņa klātbūtne ir kā vīns, jo tie ir pazinuši Viņu, kas ir visa augstākais un pēdējais piepildījums, caur kuru runā majestātiskuma un godības Mēle: „Mana ir Valstība. Sevis paša iecelts, Es esmu tās Valdnieks.”

6:16 Piesaisti cilvēku sirdis caur Viņa, vienīgā mīlas cienīgā, saucienu. Saki: Šī ir Dieva Balss, ja jūs tikai ieklausītos. Šī ir Dieva atklāsmes Rīta Zvaigzne, kaut jūs to zinātu. Šī ir Dieva Lietas Ausmas Vieta, ja jūs to atzītu. Šis ir Dieva baušļu Avots, ja jūs spriestu taisnīgi. Šis ir atklātais un slēptais Noslēpums; kaut jūs to uztvertu. Ak, pasaules tautas! Manā vārdā, kas ir augstāks par visiem pārējiem vārdiem, atmetiet jums piederošo mantību, un ienirstiet šajā okeānā, kura dzelmēs slēpjas gudrības un izteiksmes pērles, okeānā, kas viļņo caur Manu vārdu *Visžēlīgais*. Tā pamāca jums Tas, pie kā glābjas Grāmatu Māte.

6:17 Ir atnācis Vismīļotais. Savā labajā rokā Viņš tur aizzīmogoto sava vārda Vīna trauku. Laimīgs ir tas cilvēks, kas griežas pie Viņa un pilniem malkiem dzer, un sauc: „Esi slavēts Tu, Dieva zīmju Atklājēj!” Tik tiešām, ka Visuvarenais ir taisnīgs! Viss, kas ir bijis

slēpts, ir izpaudies caur patiesības spēku. Kā Viņa žēlastības zīme ir bagātīgi plūdusi Viņa labvēlība. Pilniem mēriem cilvēkiem ir ticis sniegts nezūdošās dzīvības ūdens. Vismīļotā roka pati ikvienu kausu ir pienesusi klāt. Nāciet tuvāk un nekavējieties ne mirkli!

Svētīti ir tie, kas uz atraisītības spārniem ir augšup traukušies un sasnieguši stāvokli, ko Dievs ir nolīcis kā augstāku par visas radības stāvokļiem, svētīti ir tie, kurus no Dieva mācības nav spējušas novirzīt ne augsti mācīto tukšās iedomas, ne visi uz zemes dzīvojošie ļaužu pūļi. Ak, ļaudis, kurš starp jums ir gatavs atteikties no pasaules un tuvoties Dievam, visu vārdu Kungam? Kur atradīsies tas, kas caur Mana vārda, kas ir augstāks par visām radītajām lietām, spēku, atmetīs to, kas cilvēkiem pieder, un ar visu spēku turēsies pie tā, pie kā turēties viņam ir vēlējies Dievs, visa redzamā un neredzamā Pazinējs? Tā cilvēkiem ir tikušas nosūtītas Viņa veltes, Viņa liecība ir apstiprinājusies, un virs žēlsirdības apvāršņa ir atspīdējis pierādījums par Viņa esību. Bagāta ir tā balva, ko iegūs tas, kas ir ticējis un ir saucis: „Esi slavīnāts Tu, visu pasaulu Mīļotais! Lai daudzīnāts Tavs vārds, Tu, katras saprātīgas sirds Ilgojum!”

6:18

Prieka pārpilnībā līksmojiet, jūs Bahá ļaudis, kad atceraties šo augstākās svētlaimes dienu, kurā runāja Sirmgalvis, no savas mājas dodoties ceļā uz vietu, no kuras Viņš pār visu radību lēja sava vārda *Visžēlīgais* gaismas spožumu. Dievs ir Mūsu liecinieks. Ja Mēs atsegtu visus tās dienas noslēpumus, visi tie, kas mīt debesīs un uz zemes, kristu nemaņā un izdzistu, visi, izņemot tos, kurus saglabātu visuvarētais, visu zinošais, visuviedais Dievs.

6:19

Tik liels ir Dieva vārdu reibinošais iespaids uz Viņa neapšaubāmo pierādījumu Atklājēju, ka Viņa Spalva nespēj turpināt rakstīt. Un savu vēstuļrakstu Viņš noslēdz ar šiem vārdiem: Nav cita Dieva kā vien Es – Viscildētais, Visuspēcīgais, Visjaukais, Viszinošais.⁶

6:20

Tas ir Viņš, kurš kāpis šajā mirdzošajā Tronī.

S LUDINI Debesu Sapulcei, ak, spožās godības Spalva, ka, Sraugi, slepenības plīvurs ir sarauts gabalos un Kunga Daile atklājusies šajā pārļaicīgās godības vietā ar tādu spozmi, ka tā likusi Viņa pavēles gaismekļiem mirdzēt virs Viņa visvarenā vārda rītaizvaigznes. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas uzausuši virs visaugstās vēlēšanas apvāršņa!

7:2 Tie ir svētki, kuros visa radība rotājas Dieva vārda greznajās drānās un kuros Viņa veltes apņēma visas lietas — no pirmās līdz pēdējai. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas atspīdējuši virs mirdzošā svētuma rītaizvaigznes!

7:3 Skubini mūžības Jaunavas, lai tās steigšus iznāk no saviem sarkanajiem kambariem debešķīgajā godībā un parādās starp zemi un debesīm viskošākajā ietērpā. Ļauj tām pasniegt visiem pasaules iemītniekiem — kā augstiem, tā zemiem — šo dzīvības kausu, kas piepildīts no debesu žēlastības upes. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies virs svētuma apvāršņa ar brīnumainu jūsmību!

7:4 Pavēli debesu Jaunekļiem, kas radīti no Visuslavētā godības, iznāk no saviem debesu mitekļiem, apvilktiem Visžēlsirdīgā greznajās drānās, un ar saviem rubīnsārtajiem pirkstiem pasniedz nemirstības vīna biķeri visaugstākās paradīzes iemītniekiem Bahá biedru vidū, lai tos pievilktu dižā Kunga spožā gaisma – šī mirdzošā un gleznā Daile. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies virs augstās godības rītaizvaigznes!

7:5 Dieva vārdā! Šie ir svētki, kuros tapusi atsegta Neizzināmā Būtība, kas parādījusies tādā varenībā, ka tās priekšā noliekuši galvas tie, kas agrāk nolieguši Viņa patiesību. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies visaugstākajā varenībā!

7:6 Šie ir svētki, kuros visa radība ir tikusi atbrīvota, jo no vārdu plīvura aizsega ir parādījies Viņš, kas ir Sendienu Ķēniņš. Tāpēc liksmojiet sirdīs, ak, pasaules tautas, jo piedošanas vēji ir

pāršalkuši visu radību un pasaulē ir iedvests dzīvības gars. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies virs mirdzošā svētuma rītaizvaigzes!

Piesargieties, ka nepārkāpjat pieklājības robežas un nepastrādājat to, kas raisa riebumu jūsu prātos un sirdīs. Tāds ir bijis visuvarenā, visspēcīgākā Dieva Spalvas rikojums. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies virs brīnišķās vēlības apvāršņa!

7:7

Šie ir svētki, kuros dižā Kunga Daile ir tikusi cildināta pāri visām lietām un kuros Viņš, atsegts un atklāts, ir pasludinājis savu gribu un nolūku visiem, kas mājā debesīs un uz zemes. Un šī ir īstākā Viņa žēlastības zīme, kas caustrāvojusi visu radību. Tajos Bahá templis tika novietots uz mūžības troņa, un viņa vaiga mirdzums atspīdēja virs radības apvāršņa ar brīnumainu gaismu. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies virs brīnišķās vēlības apvāršņa!

7:8

Ak jūs, kas mītat diženuma telti! Ak jūs, kas mājot neaizskaramā svētuma mitekli! Ak jūs, kas raduši patvērumu cēluma un godības nojumes pavēni! Paceliet balsis savos visaugstajos kambaros un dziediet visskanīgājās meldijās, jo šajā virsvaldībā ir atsegta aiz plīvura apslēptā Daile, un neredzamais Auseklis ir uzausis virs senās godības apvāršņa. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas parādījušies viskrāšņākajā ietērpā!

7:9

Ak, Augstās Sapulces pavadoņi, ak, nemirstības pilsētas iemītnieki! Steidziet izrādīt cieņu, jo šajā Mājoklī ir parādījusies diženuma Svētnīca, ap kuru griežas visas aizgājušās svētnīcas; un riņķojiet šajās dienās ap visu cilvēku Kungu un tuvinieties Viņam, kuram līdzīgu nekad nav skatījušas iepriekšējo paaudžu acis. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas uzausuši virs visvēlīgā, visudevīgā Dieva apvāršņa!

7:10

Pilniem malkiem dzeriet, ak, zemes un debesu iemītnieki, no mūžīgās dzīvības kausa, ko šajā visaugstajā paradīzē jums sniedz Bahá roka. Pie Dieva! Nevienam, kurš baudījis pat tikai vienu pilīti no tā, nebūs bīstamas laiku likstas, nedz arī viņš kritīs par upuri velna viltībām, bet tas Kungs sūtīs viņu uz priekšu

7:11

katrā virsvaldībā, svētītas un brīnumainas dailes greznotu. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas atklājušies no visas gudrības Kunga troņa!

7:12 Attīriet savas dvēseles no pasaulīgā, ak, ļaudis, un steidzieties pie dievišķā Lotus Koka šajā visattālākajā svētvietā, lai klausītos sava visžēlīgā Kunga balsi, saucam no šīs paradīzes, kas radīta pēc visuslavētā Dieva novēlējuma un kuras vārta priekšā svētās telts iemītņieki pielūgsmē noliec galvas. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas atspīdējuši virs majestātiskuma un godības apvāršņa!

7:13 Piesargieties, ak, ļaudis, ka neliedzat sev sajust šo dienu vēsmas, kas ik mirkli nes dievišķā tērpa aromātu no šā brīnišķīgā un starojošā Jaunekļa klātbūtnes. Tad nu sveiciet visi Kunga svētkus, kas atspīdējuši virs Viņa vārda *Visaugstais* rītaizvaigznes!

— 8 —

Viņš ir vissvētākais, godinātākais.

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka uzausis Ričvān festivāla rīts! Un tas, kurš tiecies pēc Tavas klātbūtnes, caur to ir sasniedzis savu mērķi, ak, mūsu vislīdzcietīgais Kungs! Ak, mans Dievs, cik gan kupli ir Tavu iemīļoto pulki, kuriem ilgas ieraudzīt Tavu daili likušas šķērsot Sīrijas tuksnešus, bet kuriem liedza nokļūt Tavas pārļaicīgās vienesmes galmā Tavu ienaidnieku ļaunie darbi, kuri Tev neticēja un noliedza Tavu neierobežoto varu.

8:2 Ak Kungs! Uzlūko savu ļaužu apspiedējus ar savu atriebes dusmu acīm. Pie Tavas varenības! Viņu nekriētība ir sasniegusi tādus augstumus, kas nav aptverami nevienam, kā vien Tev, kurš zina visu. Tavi iemīļotie samierinājās ar gūstu un ieslodzījumu cietumā, bet tavi ienaidnieki vēl aizvien nebija gandarīti – tik spējš bija viņu naidis pret Tavas Lietas Izpaušmi. Svētīgs ir saprātīgais, kurš visā, kas viņu piemeklējis, ejot Tavu ceļu, saredz vien to, kas viņu cels un daudzinaš Tavu Lietu, ak, pasaļu Kungs!

Pie Tavas godības! Pat ja visas pasaules tautas apvienotos, lai nodarītu pāri tikai vienam no Bahá ļaudīm, tās būtu bezspēcīgas, jo viss, kas to izpratnē kaitē Taviem izredzētajiem, ir viņiem kā gaisma un Taviem ienaidniekiem kā uguns. Kā gan Tava Lieta tiktu izplatīta, Tava augstākā vara darīta redzama, Tava varenība pasludināta un Tavu zīmju patiesīgums nostiprināts, ja vien Viņš, kurš ir Tavas pārpasaulīgās neierobežotās varas Paudējs, nebūtu ieslodzīts Dižākajā cietumā? Kaut es pats varētu nest visas pasaules nelaimes mīlestībā pret Tevi un Tavu radību!

Ak Kungs! Atver savu kalpu acis, lai tie vienmēr spētu redzēt Tevi, sēžam Tava dižuma tronī augstu pāri visiem, kas mīt debesīs un uz zemes. Tev pieder vara darīt visu, ko Tu vēlies. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Visspēcīgais.

– 9 –

PIRMAJĀ dienā, kad Mūžsenā Daile kāpa savā dižākajā tronī dārzā, kam dots vārds Riḍván, Godības Mēle pauda trīs svētītus vārdus. Pirmkārt, ka šajā atklāsmē ir atcelts zobena likums.⁷ Otrkārt, ka ikviens, kurš pasludina sevi par pravieti, kamēr nav aprītējuši tūkstotis gadu, ir viltvārdis. Ar vārdu „gads” ir domāts pilns kalendārais gads, un nekāda skaidrošana vai interpretācija šajā jautājumā nav pieļaujama. Un, treškārt, ka tajā pat stundā Dievs, lai augstu cildināta Viņa godība, visā pilnībā izlēja visu savu vārdu spozmi pār visu radību.

Tālāk Viņš atklāja šādu vārsmu, bet norādīja, ka tā ir tikpat nozīmīga kā pārējie trīs: ka, ja kāda cilvēka – dzīva vai miruša – vārds tiek pieminēts Viņa klātienē, šī dvēsele, patiesi, ir iemantojusi iepriekš pastāvošā Ķēniņa pieminēšanu. Svētīgi ir tie, kas to iemanto!

VĀRDU rīta zvaigzne, kas uzausis virs visu vārdu un īpašību Kunga izteikumu apvāršņa, šajā vissvētīgākajā stundā, ir atmirdzējusi visā Dieva gaismas krāšņumā. Saprašanas gars, kas plūst no Visugodinātā Spalvas, ar Viņa vēlibu ir ticis dāvāts visai radībai. Visu noslēpumu noslēpums, kas parādījies no slepenības plīvuru aizsega, patiesi, ir ticis atklāts taisnajiem, kā to vēlējis visuvarenais, neierobežotais Dievs.

10:2 Visspēcīgais, viscildenais, vislielākais Dievs uzrunā svētās būtnes, kuras radītas caur pirmatnējo Vārdu, kas izplūda no Viņa mutes, un tām pāri Augstā Sapulce, un tiem pāri tos, kurus Viņš ir svētījis vairāk, kā to spēj aptvert visi, kas mīt uz zemes un debesīs, un kurus viņš ir paaugstinājis caur savu apslēpto un neizdibināmo gribu, teikdams: „Liksmojiet dvēselē, jo ir atnācis vislabvēlīgākais laiks; ir sītusi tā stunda, ap kuru riņķo visas pārējās stundas, kas pareģotas visuvarenā, visugodinātā, vislīdzcietīgā Dieva vēstuļrakstos; no dievišķās ritazvaigznes šajā lolotajā vārdā ir uzaususi apslēptā Ausma, izlejojot savu starojumu pār visu, kas ir bijis un kas būs.” Lai svētīts visas devības Kungs – šis dievišķās žēlastības avots!

10:3 Ir pienākusi Dieva apsoltā diena! Viņš, kurš ir Pielūgtā Izpaušme, ir kāpis Viņa vārda *Visumīlošais* tronī, un Viņa devības saules stari ir apmirdzējuši gan redzošos, gan redzamos. Tāpēc atsakieties no savas mantības, ak jūs, ierobežojumiem pakļauto sfēru iemītnieki, rotājiet savus tempļus ar Viņa greznajām drānām un uzlūkojiet ar neaptraipītu skatu Viņu, kurš ir Dieva mirdzošā Daile, sēžam godības tronī savā pārlaicīgajā, savā neierobežotajā un visu pakļaujošajā varenībā. Lai slavēts Vismīļotais, kurš atklājis savu apslēpto daili ar tādu nepārprotamu varu!

10:4 Visas dienas ir radušas piepildījumu šajā dižākajā no dienām, un visas stundas – šajā cēlākajā no stundām, un Neredzamais ir izrādījis gribu pārpilnām dāvāt vēlibu zemes un debesu iemītniekiem un iecelt pār visiem, kas mājō atklāsmes un radības valstībās, Dieva Izpaušmi un Viņa diženumu, Dieva suverenitāti un Viņa varenību, lai tiktu piepildīta Viņa labvēlība

pret Viņa kalpiem un Viņa devība pret Viņa radību. Un tomēr, kad Viņš beidzot parādījās, to acis, kas bija Viņu gaidījuši, bija apžilbinātas, izņemot tos, kurus Viņa varenība bija pasargājusi un no kuru acīm Viņš bija norāvis pasaulīgos plīvurus. Tad nu, lai svētīts ir Viņš, kurš parādījies caur patiesības spēku, šajās brīnumainajās, mirdzošajās drānās.

Un, kad šajā apsolītajā dienā sita Viņa atklāsmes noliktā stunda, 10:5
likteņa plīvuri tika saplēsti un dievišķais lēmums piepildīts, mūžības debesu Spīdeklīm pametot Baghdád pilsētu. Tas notika to pārestību dēļ, ko ļaunuma rokas nodarīja šai Gaismai – Gaismai kas savā svētajā un brīnumainajā spozmē pārspēja visas citas. Tad nu, lai svētīts ir Viņš, kurš ar savu visdzižāko, visvareno neierobežoto valdīšanu ir sūtījis šīs divas atklāsmes.

Šīs Izpaušmes atnākšana piepildīja ar prieku visas radītās 10:6
lietas, un visi ar ilgu un jūsmības rokām satvēra ekstāzes kausu un dzēra no tā vislabāko vīnu par mīlestību pret šo Daili – Daili, kas bija parādījusies caur patiesības spēku, greznota ar suverēnā, taisnīgā, visuviedā Dieva rotu. Tad nu, lai svētīts ir Viņš, kurš caur šo atklāsmi ir piesaistījis Kungam tīkamo sirdis!

Saki: Šī ir tā diena, kurai Visaugstā Spalva nav nolikusi līdzīgu, 10:7
un kurai līdzīgu nekad nav redzējuši nedz Augstā Sapulce, nedz Dieva pravieši un vēstneši. Tad nu, lai svētīts ir Viņš, kurš ļāvis mums ieraudzīt šo svēto, šo vareno un brīnumaino Dienu!

Šī ir tā diena, kad troņa balsti drebēja alkās redzēt Dievu, 10:8
ieņemam tajā savu vietu, diena, kurā sakustējās cēlākā krēsla pamati. Tad nu, lai svētīts ir Dievs – šīs visu radību pārņemušās sajūsmas avots!

Šī ir tā diena, kad Dailes Saule uzausa virs viscildenā, vislielākā 10:9
Dieva apvāršņa un lietus no velšu mākoņiem nolija pār zemi, un koki paradīzē nesa augļus, ko Dievs ir pasniedzis tiem, kas šajā virsvaldībā ar starojošām sirdīm pievērsās Viņam. Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš izrādījis šādu izcilu vēlību!

Šī ir tā diena, kad gari atstāja savas miesas, degdami kvēlās 10:10
alkās skatīt Mūžsenās Dailes atsegto vaigu. Tad nu, lai svētīts ir Vienīgais, kurš atklājis šo vareno dienu!

- 10:11 Šī ir tā diena, kad Dižākais Gars iemiesojās vispiemīlīgākajā veidolā un, iznākot no debesu sfēras, devās uz pārlaicīgās godības vietu ar tādu spožumu, ka tas sajūsmināja debesu Jaunavu, kura apstājās, uzkavēdamies gaisā Mūsu priekšā, tik krāšņā izskatā, ka piepildīja ar ilgām Dieva vēstnešu sirdis. Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš radījis šo cēlo eņģeli!
- 10:12 Tad paradīzes iemītnieki un pēc viņiem svēto patvērumu un sadraudzības sfēru iedzīvotāji, un pēc viņiem tie, kas mājō debesu mitekļos un zem apslēptības telts kupola, visi kā viens iznāca no saviem cēlajiem namiem un, klusinātās balsīs, stāstīja cits citam par to, kas bija noticis uz zemes. Tas bija tā, it kā Sendienu Ķēniņš būtu atklājis pats sevi sev un tad – ar neapstrīdamu suverenitāti – saviem kalpiem un visai savai radībai radišanas sfērā. Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš ar savu spēku un visu pakļaujošo pavēli liek notikt visam, ko Viņš vēlas!
- 10:13 Tad Dižākais Gars izsaucās balsī, kas pāršalca visu radību, teikdams: „Priecējat savas acis, ak jūs, zemes un debesu iemītnieki, ak jūs, dievišķo vārdu un īpašību izpausmes, un, ak jūs, kas mājōjat dižo okeānu dzilēs, kuri plešas aiz norādījumu un mājienu pasaulēm! Šī ir tā diena, kad pats viscildenais, visaugstais Dievs caur savu svēto un brīnišķo Sevi, pasniedz ikvienam – kā augstam, tā zemam – tuvības un atkalapvienošanās kausu.” Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš šajā dižākajā no visām dienām ir atklājis sevi visā savā daudzveidīgajā vēlbībā!
- 10:14 Šī ir tā diena, kad tika norauts vissmagākais plīvurs un atklāta pārlaicīgās šķīstības vieta; diena, kad Dieva vaigs smaidīja atkalsatikšanās priekā un Viņa klātbūtnes vārti tika plaši atdarīti Viņa dailes un majestātiskuma iemiesojumu priekšā un to priekšā, kuri ar visuvarēnā, vizinošā, visuviedā Dieva spēku bija izlauzušies cauri godības priekšķaram; diena, kurā visas redzamās un neredzamās lietas, izsaucās: „Lai svētīts tas Kungs, izcilākais no visiem radītājiem!”
- 10:15 Tad Dižākajam Garam tika vēlēts klusēt, un Dieva sajūsma pārņēma mūžības pilsētu iedzīvotājus, tumšsārto kambaru iemītniekus un vārdu valstībā dzīvojošos. Visi kā viens viņi nolaidās no saviem mājokļiem, līdz palika stāvam starp zemi un

debesīm visdziļākajā pazemībā un bijībā Viņa vaiga priekšā. Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš atklājis šo neatvairāmo, brīnišķo un pārlaicīgo Lietu!

Tad viņu balsis slavēja un cildināja šo dižo dienu – dienu, kurai starojumu nedod saule un tās stari, bet gan Dieva, cildenā, visudevīgā Ķēniņa, vaiga spožā gaisma. Tad nu, lai svētīts ir Viņš, kurš ar patiesības spēku licis tai parādīties un kurš tajā augšāmcēlis visas cilvēces dvēseles. 10:16

Un tad cits priekštecis sauca no pārlaicīgās godības vietas: „Pie Dieva! Šī ir tā diena, kad strīdu plīvuri tapa sarauti un uzvedīja vienotības vēsmas, un uz godības mākoņiem, acimredzamas varenības ieskauds, parādījās radības Kungs – šajā, Viņa apsolītajā dienā.” Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš, patiesi, nokāpis no visaugstākā svētuma debesīm! 10:17

Šī ir tā diena, kad uguns un ūdens saplūda kopā kā viens vesels un tika noņemti plīvuri, kas slēpa visus noslēpumus, jo, tērpta savas esības ietērpā, bija atnākusi neierobežotā Daile – palīgs briesmās, visuvaldītājs, nesalīdzināmais. Lai slavēta šī diena, kuras atnākšana ir iepriecējusi Dievam tīkamo acis! 10:18

Kad šis Dieva radītais prieks bija pārņēmis visus, izņemot Viņu, Dīžākais Gars iesaucās vēlreiz: „Ak jūs, zemes un debesu valstību iedzīvotāji! Ak jūs, atklāsmes un radības sfēru iemītnieki! Jūsu ausis ir svētītas, jo tās klausījušās tuvuma un atkalsavienošanās vārsma. Uzklusiet tagad tāluma un šķiršanās vēsti, jo pasaules Spīdekļis ir nolēmis pamest Irākas zemi saskaņā ar negrozāmo derību, kas izklāstīta visspēcīgā, vizzinošā, visuviedā, Dieva rakstos.” 10:19

Pēc šā paziņojuma zemes un debesu iemītniekus pārņēma izbailes. Skumju pārņemti, tie gauži raudāja un vaimanāja, krizdami uz mutēs smiltīs. Cik gan dīvainā šī skumjā un mokošā šķiršanās! Šī vēsts samulsināja visas redzamās un neredzamās radības. Tik dziļas bija viņu skumjas, ka burts „T” aizmirsa par burtiem „O” un „P” un mīlētāji novērsās no sava visvarenā, visuslavētā Iemīļotā vaiga. Cik gan nomācošs bija šis nepārprotamais un negrozāmais lēmums! 10:20

- 10:21 Pēc šāda pavērsiena Mūžsenā Daile sakustējās, un visas radības sakustējās līdz ar Viņu, gan iekšēji, gan ārēji. Tad Viņš piecēlās kājās, un Viņa piecelšanās iezīmēja dziļāko augšāmcelšanos starp zemi un debesīm. Tad Gars vēlreiz iesaucas Viņa priekšā: „Ak, Isráfíl!⁸ Pie tainā Dieva! Tu tiki radīts šai dienai. Tāpēc tā pūt savu tauri, kas vēsta par šīs Izpausmes atnākšanu, lai katrs trūdošais kauls tiktu atdzīvināts.” Eņģelis pūta taurē, kā viņam bija teikts, un visi, kas mājā debesīs un uz zemes, pamira. Tad viņš pūta savā taurē vēlreiz; viņi piecēlās un, vērodami šo dziēno vīziju, iesaucās: „Lai svētīts Kungs, izcilākais no visiem radītājiem!”
- 10:22 Mūžsenā Daile sāka iet, un Viņam pa priekšu soļoja atklāsmes valstība, bet dievišķās iedvesmas debesīs sekoja Viņa pēdās. Pa labi no Viņa soļoja pavēles valstība, un pa kreisi – labi ieredzēto pulki. Lai slavēta šī nepārprotamā un brīnumainā Lieta!
- 10:23 Un, kad Viņš sasniedza Nama pagalmu, svētuma sfēras pulks krita zemē pie Viņa kājām, un Nama pamati drebēja, šķīroties no visspēcīgā, visuvarenā, viscildenā Dieva. Ļaudis katrā pilsētā skaļi raudāja, un to sirdis, kas riņķo ap Dievu, bija bēdu sagrauztas. Cik gan smaga bija šī šķiršanās, kas lika sadrupt pašiem pasaules balstiem.
- 10:24 Dzirdot pīšļu sfēras iemītnieku žēlās vaimanas, Vismīlotā Daile mirkli uzkavējās, un šīs viņu raudas lika majestātiskajai Acij izliet gaužas asaras. Patiesi, Viņa iemīļoto žēlabas piepildīja Viņa sirdi ar tādām skumjām, ka neviens nedz debesīs, nedz uz zemes nespētu panest to smagumu.
- 10:25 Viņš turpināja iet, līdz Viņš nonāca pie slēpjošā plīvura, un tur pie savām kājām Viņš pamanīja bērniņu, kurš bija atrāvis no mātes krūts. Un šis mazulis tvērās pie Viņa tērpa maliņas ar tādu nopietnību un tik žēlabaini lūdza Viņu palikt, ka bēdu putekļi pārkaisīja seju ikvienam, kurš to vēroja, un ciešanu vēji pāršalca visu radību. Cik gan smagas bij' šīs ciešanas, kas aizmigloja sirdsšķīsto vaigus! Ja nebūtu Dieva aizsardzības, visas septiņas debesīs tai pat mirklī sašķeltos gabalos un zeme aprītu visus, kas uz tās mājā, un visi augstie kalni tiktu pārvērsti putekļos.

Tad Spēka Roka pašķīra godības plīvuru, un Visugodinātā Daile parādījās nepārspējamā varenībā. Kad Viņš, kurš ir pats visuvarenais, visudevīgais Dievs nolēma doties cauri vārtiem, Dižākais Gars pēdējo reizi iesaucās: „Pie Dieva! Pasauļu Mīļotais ir pametis savu Namu apspiedēju ļauno darbu dēļ.” 10:26

Tad Viņš sāka raudāt sevī tik gauži, ka debesu un zemes iemītņieki un tie, kas stāvēja gaisā Viņa priekšā, un tie, kas riņķoja ap dižo Vaigu, raudāja Viņam līdzī. Un Viņš uzrunāja viņus, sacīdams: „Ziniet, ka šī aiziešana Mūsu parādīšanās dienā ir zīmes un norādes tiem, kuri saprot. Varbūt Mūsu aiziešana šajā dižajā un brīnumainajā dienā liks zemes un debesu tautām iznākt no savtīguma un kaislību aizsega, tuvināties viscildenajam, visugodinātajam Dievam un atraisīties no visa, ko Viņš ir radījis un iecēlis šajā pasaulē. Tas ir tas, ko Dievs viņiem bija nodomājis kā veltes no Viņa klātbūtnes. Viņš, patiesi, ir visudevīgais, vienmēr piedodošs, visdāsnākais.” Tad nu, lai svētīts ir Dievs, šīs acimredzamākās, cildenākās dāvanas avots. 10:27

Mūžības Ķēniņš devās ceļā, redzamo un neredzamo pulku ieskauts, ar dievišķo nolēmumu galmam piekaltu skatu. Viņa priekšā cēlās Viņa mīlētāju nopūtas, bet Viņam nopakaļ skanēja pēc Viņa skumstošo žēlās vaimanas. Sasniedzis upes krastu, Viņš šķīrās no saviem iemīļotajiem, un šie uzticīgie kalpi jutās tā, it kā viņu pašu dvēseles būtu šķīrušās no miesām. Taču Viņš lika tiem būt pacietīgiem un garā stipriem un aicināja bities visspēcīgā, visuvarenā, neierobežotā Dieva. Tad, šķērsojot upi, Viņš iegāja Riđván dārzā, kur kāpa savas brīnumainās neierobežotās varas tronī. Tad nu, lai svētīts ir Visudevīgais, šīs visu ieskaujošās vēlibas avots! 10:28

Apsēdies savā tronī, Mūžsenā Daile izlēja sava vārda *Patstāvīgais* spožumu pār visām lietām, lai taptu piepildīts tas, ko pēc viscildenā, visaugstā Dieva gribas bija rakstījusi Augstākā Spalva. Tad Viņš lika sava vārda „Tas, kuram pieder viss” gaismai spīdēt pār visām redzamajām un neredzamajām lietām; un sava vārda *Redzamākais* gaismai spīdēt pār visu, kas pieminēts un kas aplēpts; un sava vārda *Diženākais* gaismai spīdēt pār mūžības iemiesojumiem un visām citām tautām; un sava vārda *Viszinošais* gaismai spīdēt pār Dieva vārdu paudējiem. Labi ir tam, kurš 10:29

pievērsies atklāsmēm, ko Viņš paudis savā nebeidzamajā vēlēbā šajā dižākajā no dienām. Cik gan brīnišķīga bija Viņa kāpšana šajā majestātiskajā krēslā, kas sēja pārlicību to sirdīs, kurus priecē atrašanās Viņa tuvumā, un caur kuru Viņu atzinušo dvēseles iemantoja Viņa klātbūtni un to vaigi, kas Viņam pievērsās, tika apgaismoti, un to gars, kas pievērsa Viņam savus skatus, tapa svētīts, un Augstās Sapulces acis tika ielīksmotas, un visu redzamo un neredzamo lietu mēles tika atraisītas, lai tās slavētu Dievu, suverēno, spēkpilno, vēlīgo Kungu! Patiesi, salda bija šī debešķīgā smarža, kas izplatījās ar apslēpto nozīmju muskusa aromātu pāri visām pasaulēm.

10:30 Mūžsenās Dailes kāpšana savā tronī notika tajā pat stundā, kad ļaudis cēlās, lai teiktu pēcpusdienas lūgšanas visuvarenajam, visdaiļākajam Dievam. Arī tas slēpj sevī zīmes tiem, kuru pārlicība ir stipra, liecības tiem, kuri ir redzīgi, un norādījumus tiem, kuri saprot. Žēlsirdīgā Daile palika Ričvān dārzā divpadsmit dienas, kuru laikā Augstās Sapulces pulki, Dieva izredzētie eņģeļi un Viņa vēstnešu dvēseles riņķoja dienu un nakti ap godības telti un neaizskaramā svētuma mitekli, sargādami Dieva ļaudis no velna karapulkiem. Tad nu, lai svētīts ir Dievs, kurš ir darījis redzamu šo brīnišķīgo vietu.

10:31 Šo dienu laikā paradīzes kambaru iemītnieki ik mirkli nolaidās no saviem augstumiem, nesdami līdz malām pilnus kausus ar atklāsmes dzīvo ūdeni un pāri plūstošus kausus ar izmeklētu svēto vīnu, ko viņi pasniedza godības mitekļa un spožā majestātiskuma telts iemītniekiem. Tad nu, lai svētīts ir Dievs par šo viscildenāko, šo visaptverošo vēlēbu!

10:32 Un, kad noliktais gaidīšanas laiks bija piepildīts un tika saņemts rīkojums doties projām, Žēlsirdīgā Daile piecēlās un pameta Ričvān dārzu, sēžot vislabākā ērzeļa mugurā. Tad nu, lai svētīts ir Visugodinātais, kurš parādījās radības pasaulē ar tādu varenību, kas plešas pāri debesīm un zemei!

10:33 Kad Viņš devās projām no dārza, no tā kokiem, lapām, augļiem, sienām, no gaisa, no zemes un no godības telts izlauzās skumju pilns kliedziens, bet tuksnešu iemītnieki, un pat smilšu kāpas un zemes putekļi, liksmoja par Viņa tuvošanos.

Tā nu Visugodinātā Daile ieņēma savu vietu mūžības augstumos, jo Viņa skats bija piekalts lēmumam, ko viscildenā, godinātākā Dieva pirksti bija ierakstījuši šajā svētītajā, sniegbaltajā vēstuļrakstā. Un šis ir Mūsu vēstījums jums par Mūsu Izpaušmes dienu un apstākļiem, kādos notika Mūsu izraidīšana to musinošo dvēseļu intrigu dēļ, kuras bija izrādījušas neticību un kļuvušas par sabiedrotajām, visspēcīgajam, visuvarenajam, visdevīgākajam Dievam.

10:34

– 11 –

Viņš ir redzamais, apslēptais, visugodinātais, vizinošais, vienmēr pacietīgais.

AK DIEVS, mans Kungs! Kad vien es mēģinu atraisīt savu Amēli, lai cildinātu Tavas pārļaicīgās vienesmes brīnumainās izpaušmes, vai atvērt savas lūpas, lai atsegtu Tavu nepārspējamo darbu, kas mani tā iedvesmojis, noslēpumainās pārles, man nākas atzīt, ka visas lietas dzied Tēv slavas dziesmu un godina Tevis pieminēšanu – pieminēšanu, kas caurstrāvojusi debesis un zemi tā, ka visa radība ar visu savu būtību sludina Tavu augsto slavu un pauž liecību par Tavas pārļaicīgās vienotības brīnumainajām zīmēm. Tāpēc man, tāpat kā visiem, kas Tevi piemin, ir kauns tuvoties Tevis pieminēšanas augstumiem, un es, tāpat kā visi, kas Tevi cildina, nespēju pacelties Tevis slavēšanas cēlajās virsotnēs.

Godāts, neizmērojami godāts esi Tu! Tik cēla ir Tava brīnumainā devība pret Tavu radību, ka Tu esi padarījis visas lietas par zīmi vērīgajiem Tavu kalpu vidū un par brīdinājumu neapdomīgajiem Tavu ļaužu vidū. Tava godība pauž man liecību! Tie, kam dota patiesas saprašanas spēja, redz visā radībā tikai Tavu nepārspējamo darbu brīnumainās zīmes un esības pasaulē saskata tikai Tavas dižās neierobežotās varas apslēptos dārgakmeņus.

11:2

Es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Mīļotais! Ik reizi, kad paceļu acis pret debesīm un vēroju, cik augstu tās paceļas, es

11:3

neredzu tajās neko citu, kā vien Tava lielā spēka un neierobežotās varas brīnumainos augstumus. Un ik reizi, kad raugos uz Tavu zemi un redzu spējas, ar kurām tā apveltīta, es nesaskatu neko citu, kā vien Tavas nemainīgās dabas un pastāvības brīnišķās zīmes. Un ik reizi, kad lūkojos uz jūru un tās viļņiem, man šķiet, ka dzirdu Tavas bagātības un varas okeāna bangošanu. Saulē es neredzu neko citu, kā vien Tava svētā vaiga un klātbūtnes gaismas brīnišķīgo spožumu, un vējā nejūtu neko citu, kā vien Tava tuvuma un atkalsavienošānās saviļņojošās vēsmas. Kokos es saredzu tikai Tavas gudrības un zināšanu augļu atklāšanos, un to lapās lasu vien tās grāmatas lappuses, kas glabā noslēpumus par visu, kas noticis pēc Tavas pavēles vai kas vēl notiks caur Tavu varu.

11:4 Tad nu, esi godināts, ak, mans Dievs! Tāpat kā visi, kas priecājas par iespēju būt Tavā tuvumā, es nespēju iztulkot pat vismazāko Tavas radīšanas zīmi, jo Tu esi radījis visas lietas kā sava darba izpausmju atspoguļojumu un kā Tavas neierobežotās varas atklāsmes. Ja reiz mani un visu radību ierobežo šādas nevarības un nabadzības važas, kā gan kāds vispār var cerēt jebkad tuvoties Tavu zināšanu svētvietas vārtiem vai saglabāt kaut vismazāko cerību sasniegt Tavas pārlaicīgās godības pilsētu? Godāts, neizmērojami godāts esi Tu! Kopš izseniem laikiem Tu esi svētīts Tavai radībai neaptveramā veidā, jo viņu saprašana nav nekas cits kā vien uz sevi vērstu dīku iedomu auglis, bet Tu pats savas esības īstenībā esi palicis paaugstināts virs viņiem un virs visa, kas viņiem pieder, un neaizsniedzams ikvienam, kurs mājo debesīs un uz zemes. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Nepārspējamais.

11:5 Ar savu dvēseli, mēli, būtību un ar savu iekšējo un ārējo būtņi atzīstot visus manus pārkāpumus, kuriem līdzīgus nav skatījušas mirstīgo acis, nedz spējis aptvert cilvēka prāts, es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs: piedod man un Taviem iemīļotajiem par visiem Taviem likumiem un priekšrakstiem, ko mēs neesam ievērojuši. Ietērp mūs, ak, mans Dievs, piedošanas drānās šajā dienā, kurā Tu esi kāpis savas vēlēšanas un devības tronī visā Tavu vārdu un īpašību godībā; dienā, kad Tavas dailes saule ir uzaususi virs Tava

diženuma apvāršņa un Tavas lieliskās valdīšanas zīmes ir dotas no Tavas vēlības dārgumu glabātavas; dienā, kad atkalsavienošānās saldās dvesmas ir plūdušas pāri visiem, kas mīt Tavās debesīs un uz Tavas zemes, un apslēptais Vārds ir atmirdzējis no Tavas aizsardzības un spēka mantnīcas.

Es liecinu, ak, mans Dievs, ka Tu esi paaugstinājis šo dienu pāri visām citām dienām Tavā pasaulē tā, ka tai nespēj līdzināties nekas cits, ko Tu esi radījis ar savu radošo spēku. Šī ir tā pirmatnējā diena, ko Tu esi izcēlis starp citām dienām un paaugstinājis pāri visiem citiem laikiem, un iecēlis par galveno dienu visām tautām, jo šajā dienā Tu darīji redzamas savas pārļaicīgā spēka zīmes un savas svētās vienotības pierādījumus. Tu esi licis tai mirdzēt spožāk par sauli, mēnesi un zvaigznēm un izstarot visu cēlo un brīnišķo, košo un vizuļojošo gaismu spožumu. Nē, Tu esi apgaismojis šo dienu, ak, mans Miļotais, ar Tavas nepieejamās būtnes gaismu un ar visu Tavas cildenās būtības godību.

11:6

Tad nu, lai daudzina tā ir šī diena, kad Tu esi atklājis it visiem savas brīnišķās vienotības spožo gaismu un izlējis pār visu radību savas neierobežotās un pārļaicīgās vienesmes mirdzumu, diena, kurā Tu esi atsedzis plīvuru, kas slēpa Tavu daiļo vaigu, savā žēlastībā sadedzinājis dīku iedomu plīvurus, kas darīja aklas ļaužu acis, un aicinājis visus baudīt Tavu klātbūtni un atkalsavienošanos. Lai augstu godināta šī diena, kad bangojuši spozmes un žēlastības okeāni un plūdušas devības un taisnīguma upes, diena, kurā Tavs dāsnums sasniedza tādu pakāpi, ka ikviena stostīga mēle ir Tevi slavinajusi, ikviena neredzīga acs ir skatījusi Tavas dailes gaišumu un ikviena nedzirdīga auss ir klausījies Tavas vienesmes dūjas brīnišķīgo dziesmu.

11:7

Šajā dienā nabagie ir darīti bagāti caur Tavas nepārspējamās bagātības brīnumiem, zemie ir paaugstināti caur neskaitāmajām Tavas majestātiskuma un godības atklāsmēm, grēcīgie ir baudījuši Tavas piedošanas vīnu, sirdzēji ir dzēruši no Tavas žēlīgās dziedināšanas ūdeņiem, bēdu nomāktie ir atraduši patvērumu Tavas cerības un dāvanu koka pavēnī un cietēji ir sasnieguši Tavas žēlastības un labvēlības jūras krastus.

11:8

11:9 Akla ir tā acs, kas šajā dienā neredz Tevi sēžam Tavas virsvaldības goda krēslā vai nespēj saskatīt Tavu neierobežoto varu pār visiem, ko Tu es radījis kā Tavu vārdu un īpašību skaidrotājus. Vai gan kādas no Tavām zīmēm, ak, mans Dievs, var sajaukt ar zīmēm, kas pieder Tavai radībai? Nē, pie Tavas godības! It viss, kas nāk no Tevis un no Tavas klātbūtnes, spīd tikpat spoži kā pusdienlaika saule pie Tava taisnīguma debesīm, bet viss cits, kaut arī tas būtu no Tavas radības dārgumiem vai Tavas roku darba iemiesojumiem, izgaist pilnīgā nebūtībā. Un, tā kā Tu neesi piešķīris sev nevienu līdzdalībnieku, tāpat tam, kas izpaužas no Tevis, nav līdzīga vai līdzvērtīga. Un, lai arī Tu esi licis savas dižās vienesmes spožajai gaismai apspīdēt visu radību un nekas nenāk ne no kā, ja vien tas nav parādījis no Tevis un radīts pēc Tava novēlējuma, tomēr tas, kas parādās no Tevis paša, pārspēj un aizēno visu citu Tavās debesīs un virs Tavas zemes, un tādējādi Tavas brīnišķīgās valdīšana zīmes tiek atklātas cilvēku acīm un Tava liecība tiek piepildīta visas radības priekšā.

11:10 Tā kā Tavas veltes ir pārpludinājušas Visumu un Tava vaiga gaisma ir apgaismojusi visas radītās lietas, es lūdzu Tevi pie šīs dienas un pie to sirdīm, kurus Tu esi padarījis par Tavu zināšanu un iedvesmas glabātavām un Tavas atklāsmes un atzišanas dārgumu krātuvēm: liec savas neapstrīdamās virsvaldības zīmēm mirdzēt virs Tavas valdīšanas apvāršņa, liec savai nepārspējamajai žēlastībai nolīt no Tavas labvēlības debesīm un Tavas glābšanas apliecinājumiem parādīties Tavas neierobežotās gribas darbos. Tā nu, lai Tavi draugi tiek atsvabināti no Tavu ienaidnieku nagiem un Tavi mīļotie tiek atbrīvoti no Tavu nepaklausīgo kalpu rokām, lai tie varētu skanīgām balsīm cildināt Tevi, ak Kungs, Tavu vārdu dievišķajās sfērās un ar visu savu būtni Tevi pielūgt Tavu īpašību valstībā. Un, tā nu, Tavs vārds lai top slavēts, Tava liecība nostiprināta, Tavi pierādījumi aizstāvēti, Tava vēlība īstenota, Tava devība piepildīta, Tavas vārsmas izplatītas un Tavas zīmes izskaidrotas tādā veidā, ka visu pasauli piepildītu Tava vaiga gaišums un visa vara piederētu tikai Tev vien. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvaldītājs, Visuvarenais, Visspēcīgais, Nepārvaramais.

Es arī lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie Tava vārda, caur 11:11
kuru debesu troņa Putns neredzamajā sfērā ir skandējis Tavas
pārļaicīgās vienotības meldijas un Tavas atklāsmes Dūja mūžības
valstībā ir dziedājusi slavas dziesmu Tavai neierobežotajai
vienesmei, un Svētais Gars brīnišķīgās skaņās ir daudzinajis
Tavu nebeidzamo godību – es lūdzu Tevi: neliedz šiem kalpiem
Tava tuvuma un klātbūtnes rīta maigās vēsmas un neliec viņiem
būt tālu no vietas, kur vēdī Tavas atkalsavienošānās un atzīšanas
rītausmas saldās smaržas.

Padari šos svētkus, ak, mans Dievs, par svētības avotu viņiem 11:12
un visiem Taviem mīļotajiem. Piešķir tad viņiem visus labumus,
ko Tu esi lēmis sava nolēmuma un nodoma debesīs un savas
aizstāvības un novēlējuma vēstuļrakstos. Pieveic tad, ak, mans
Dievs, šā gada laikā viņu ienaidniekus ar savām dūsmām un
savu neuzvaramo spēku, un liec ar viņiem notikt visam, ko esmu
Tev lūdzis, ak, mans Dievs, un visam, ko es Tev netiku lūdzis.
Apveltī tad viņus ar tādu pastāvību Tavā mīlestībā un Tavā
Lietā, lai viņi nekad nelauztu un nepārkāptu Tavu derību, kurai
viņi zvērēja uzticību pirms debesu un zemes radīšanas. Aizved
viņus līdz uzvarai ar visbrīnumainākajiem ieročiem, kas apslēpti
Tava spēka dārgumu glabātavās un Tavas varenības mantnīcās,
un ļauj viņiem, ak, mans Dievs, piedzīvot to stundu, kuru Tu
viņiem apsolīji ar savu pēdējo augšāmcelšanos, parādoties Tevis,
Visubrīnišķā, Izpaušmei, – jo tas patiesībā ir viņu pastāvēšanas
un visu lietu pastāvēšanas mērķis, viņu radīšanas un visu lietu
radīšanas iemesls. Liec viņiem tad, ak, mans Dievs, visos
apstākļos pakļauties Tavai gribai. Patiesi, Tu esi vēlējis un
devījis, nebeidzamu dāvanu un neiegrožotas valdīšanas Kungs.
Un Tu, patiesi, esi viscildenais, visuvarētais, visudevīgais.

Tāpat es arī lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie visiem Tavu vārdu 11:13
paudējiem un visiem Tavu īpašību atklājējiem, nepieskaiti šos
savus kalpus pie tiem, kuri ārēji tur cieņā svētkus, kas saistīti
ar Tavas Izpaušmes atnākšanu, kuri godā un cildina šīs dienas
atbilstoši saviem līdzekļiem un spējām un tomēr paliek nošķirti
kā ar plīvuru no tā Autora, pēc kura pavēles un lēmuma šīs
svinamās dienas un viss cits tika radīts, jo tādējādi visi viņu
darbi būs bijuši veltīgi, kaut gan viņi to neapjauš.

11:14 Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie Tā parādīšanās, kuru Tu esi atklājis šajās dienās caur savu vārdu – Piesauktais –, un pie Viņa dailes, un pie Viņa majestātiskuma un pie ciešanām, kas Viņam bija jāpanes, un pie Viņa dievišķajām dvesmām, un pie Viņa balss saldajām skaņām, un pie Viņa varenības, un pie Viņa spēka: dari savu mīļoto acis brīvas no nezināšanas un akluma plīvuriem un no šaubu un bēdu miglas. Varbūt viņi var lūkoties uz Tavas atklāsmes koku un Tavas senās mūžības brīnumainajam lapām, ko tas dzen, un Tavas svētās vienotības vērtīgajiem augļiem, ko tas nes, priedāties par tiem un Tavām apslēptajām dāvanām un zināšanām, ko tie satur, un atbrīvoties no pieķeršanas jebkam citam. Tā, patiesi, ir nevainojama labvēlība un īsta svētība, un pati šīs labvēlības un svētības esence, pirmavots un augstākais iemiesojums, jo Tavas zināšanas neietver neko augstāku par šo labvēlību un neko saldāku par šo svētību. Tu, patiesi, esi viszinīgais, visuvaldītājs, visuvarenais, visuviedais Ҡēniņš.

– 12 –

Ҡúr-i-‘Ujáb

Brīnumainās Jaunavas vēstuļraksts

SVĒTĪTĀ Daile spoži mirdzēja aiz plīvura aizsega. Cik brīnumaina parādība, brīnumaina, nudien!

12:2 Un, raugi, jūsmības liesma lika visām dvēselēm pamirt. Cik brīnumaini tas ir, brīnumaini, nudien!

12:3 Ceļoties augšup, tās traucās uz svētāko celtni zem debess juma troņa. Kāds brīnumains noslēpums, brīnumains, nudien!

12:4 Saki: Mūžības Jaunava savu vaigu atsedza – lai Tās brīnumainais skaistums augstu slavēts top nudien! –

12:5 Un tā spožā gaisma no zemes līdz pat debesīm staroja. Cik brīnumaina šī gaisma, brīnumaina, nudien!

12:6 Zibenīgu skatienu Viņa raidīja, kas caururbjošs kā meteors bij’ – cik brīnumains šis skatiens, brīnumains, nudien!

- Šā skatiena liesmas ik vārdu un titulu aprija. Cik brīnumaina 12:7
vīzija, brīnumaina, nudien!
- Piņļu sfēras iemītņiekiem savu skatu Tā piegrieza. Cik brī- 12:8
numains bij' Viņas skats, brīnumains, nudien!
- Tad visu radību pārņēma trīsas, un bojā tā gāja. Cik pārstei- 12:9
dzoša nāve, pārsteidzoša, nudien!
- Tad Tā ļāva zemē krist melnai matu cirtai, gara rotai 12:10
vistumšākajā naktī – cik brīnumains tonis, brīnumains,
nudien! –
- No kuras gara saldās dvesmas plūda. Cik brīnumains aromāts, 12:11
brīnumains, nudien!
- Labajā rokā Tā turēja sarkanvīnu un kreisajā – vissmalkāko 12:12
cienastu. Cik brīnumaina vēlība, brīnumaina, nudien!
- Ar rokām, kas sārtas Viņas dedzīgo mīlētāju asinīs, – cik brī- 12:13
numaini tas, brīnumaini, nudien! –
- Tā pasniedza kausos un biķeros lietu dzīvības vīnu. Cik brīnu- 12:14
mains malks, brīnumains, nudien!
- Ar arfu un lautu Tā dziedāja, slavīnot savu Mīļoto. Cik brī- 12:15
numaina dziesma, brīnumaina, nudien!
- To dzirdot, sirdis kusa kvēlās liesmās. Cik brīnumaina 12:16
mīlestība, brīnumaina, nudien!
- No sava spēcinošā skaistuma Tā atdeva bezgalīgu daļu – 12:17
cik brīnumaina šī daļa, brīnumaina, nudien!
- Tad ar sava šarma zobenu Tā cirta savu mīļoto kaklus. Cik 12:18
brīnumains cirtiens, brīnumains, nudien!
- Pērļu baltie zobi izeaigojās, Tai smaidot. Cik brīnumainas 12:19
pērles, brīnumainas, nudien!
- To redzot, zinošo sirdis iekliedzās un raudāja. Cik brīnumaina 12:20
bijība, brīnumaina, nudien!
- Bet tie, kas šaubās un lielās, Tās patiesību noliedza. Cik 12:21
pārsteidzošs noliegums, pārsteidzošs, nudien!
- To dzirdot, Tā noskumusi devās uz mājvietu savu. Cik pārstei- 12:22
dzošas skumjas, pārsteidzošas, nudien!

- 12:23 Tā atgriezās tur, no kurienes nākusi bija: Cik cēli bija Tās soļi! Cik pārsteidzošs lēmums, pārsteidzošs, nudien!
- 12:24 Tā sāpjpilnu kļiedzienu izdvesa, lai visu atdotu nebūtībai. Cik pārsteidzošas bij' Tās ciešanas, pārsteidzošas, nudien!
- 12:25 Un no Tās lūpām plūda šie brīdinājuma un pārmetuma vārdi – cik pārsteidzoša plūsma, pārsteidzoša, nudien! –
- 12:26 „Kāpēc jūs Mani noliedzat, ak, Grāmatas ļaudis?” Cik pārsteidzoši tas, pārsteidzoši, nudien!
- 12:27 „Jūs sakāt, ka esat Kunga mīlēti un vadīti?” Pie Dieval! Cik pārsteidzoši meli, pārsteidzoši, nudien!
- 12:25 „Ak, mani draugi,” Viņa teica, „Mēs nenāksim vairs,” – cik brīnumaina atgriešanās, brīnumaina, nudien! –
- 12:26 „Bet glabāsim Dieva noslēpumus Viņa Rakstos un Viņa Grāmatās,” kā pavēlējis Tas, kurš ir varens un devīgs, nudien!
- 12:27 „Un neatradīsiet jūs Mani, līdz tiesas dienā parādīsies Apsolītais.” Pie Manas dzīves! Cik pārsteidzoša zemība, pārsteidzoša, nudien!

– 13 –

Viņš ir vissvētākais, godinātākais.

LAI SLAVA Tev, ak, mūsu vislīdzcietīgais Kungs! Šī ir viena no to svētku dienām, kam Tū esi devis Riđvān vārdu, svētku, kuros Tū parādīji savu neierobežoto varu pār visiem, kas mājo Tavās debesīs un uz Tavas zemes, par spīti tam, ka cilvēki cēlās Tev kaitēt un izdzēst Tavu gaismu, un kuros Tavas vienesmes Spīdeklis ir atspīdējis no Tava nama rīta zvaigznes pāri visām redzamajām un neredzamajām lietām.

- 13:2 Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie šīs dienas un pie Tā, kuru Tu esi padarījis par Tavas atklāsmes Ausmas Vietu un Tavas iedvesmas Rīta Zvaigzni, dod saviem iemīļotajiem visu labo, kas ir šajā un pasaulē un nākamajā pasaulē, un pieskaiti viņus pie tiem, kurus nekas nespēj novērst no Tevis pieminēšanas un

slavēšanas. Stiprini tad viņu sirdis tādā veidā, lai to pārspēks, kuri nav ticējuši Tev un Tavām zīmēm, nekad viņus nebiedētu.

Ak Kungs! Apgaismo viņu acis ar savas gudrības gaismu un viņu sirdis ar sava vaiga spožumu. Sasaisti tad kopā viņu garus un dvēseles, lai viņu vienotība dara vienotus visus Tavus pavalstniekus. 13:3

Tev ir vara pār visiem, kas mājo Tavas atklāsmes un Tavas radības valstībās. Tu, patiesi, esi visuvarenais, visudevīgais. Esi slavēts, pasaulu Kungs! 13:4

– 14 –

Visuvarēnā, visudevīgā Dieva vārdā!

ESI CILDINĀTS, ak, mans Dievs! Es lūdzu Tevi pie šīs dienas un pie Tā, kurā izpaudusies Tavas neierobežotā vara, Tavs majestātiskums un Tava varenība, un pie asarām, ko lējuši Tavi dedzīgie mīlētāji, būdami tālu un šķirti no Tevis, un pie uguns, kas pārņēmusi to sirdis, kuri alkst ieraudzīt Tavu daili, sūti mums šajā dienā to, kas pieklājas Tavam skaistumam, Tavai vēlībai un Tavam dāsnumam.

Ak Kungs! Mēs esam vien nabaga radības, kas atraisījušās no visa, izņemot Tevi, pievērsušas savus skatus Tavas bagātības dārgumu krātuvei un aizbēguši no tāluma cerībā tuvināties Tev. Tad nu, sūti mums no savas gribas debesīm to, kas attīrīs mūs no visa pasaulīgā, un ietērp mūs drānās, ko Tu savā laipnībā un labvēlībā esi mums paredzējis. 14:2

Es arī lūdzu Tevi, ak, mans Kungs, pie Tava vārda, ko Tu esi padarījis par savas gudrības krātuvi, par savas atklāsmes dārgumu glabātavu un par savas iedvesmas avotu, pie vārda, caur kuru Tu esi šķīris un vienojis ticīgos un neticīgos, ietērp mūs šajā dienā savas vadības tērpā un savas labvēlības mantijā. Dod mums spēju aizstāvēt Tavu Lietu, palīdzēt Tavai ticībai un runāt Tavā vārdā visu Tavu debesu un Tavas zemes iemītnieku priekšā, lai visas zemes piepildītu Tevis pieminēšanas brīnumi un visas sejas apgaismotu gaisma, kas staro no Tava vaiga. 14:3

- 14:4 Ak Kungs! Mēs liecinām, ka Tu esi Dievs un nav cita Dieva kā vien Tu. Mēs liecinām, ka Tu kopš izseniem laikiem esi ieņēmis tik pārpasaulīgu stāvokli, ka esi neaizsniedzams pat tiem, kuri Tevi atzinuši, un ka Tu līdz nebeidzamajiem laikiem mājosi godības augstumos tik nepieejams, ka Tavu uzticamo kalpu siržu putni līdz bezgalībai nerasniegs Tavas gudrības debesjumu.
- 14:5 Ak Kungs! Visas lietas apliecina Tavu vienotību, un it viss, par ko var teikt, ka tas pastāv, – gan redzamais, gan neredzamais – dod liecību par Tavu vienesmi. Tu, patiesi, esi sevi darījis tik svētu, ka to nespēj aptvert neviens cits bez Tevis, un esi paaugstinājis savu būtību tā, kā neviens cits to nespēj aprakstīt. Visi vārdi un nozīmes, kas radīti esības sfērā, galu galā atgriežas pie tā Vārda, kas plūdis no Tavas pavēles spalvas un Tava nolēmuma pirkstiem. Ikviens dižais irniecība Tava diženuma zīmju priekšā, un ikviens varenais ir aizmirsts Tavas pārpasaulīgās varenības atklāsmju priekšā.
- 14:6 Ak Kungs! Tu redzi savu mīļotos ļaundaru ielenkumā. Es lūdzu Tevi pie tā Tava vārda, kas lika iedegties Tavas bardzības ugunij un liesmot Tavu dusmu liesmām, savaldī tos, kas ir apspieduši Tavus mīļotos. Sūti tad mums visus Tavas laipnības un labvēlības brīnumus, ko mēs esam lūguši, un neatņem mums iespēju vērsties pie Tevis un tuvināties Tavas pārilaicīgās vienesmes patvērumam. Patiesi, Tu esi Visuvaldītājs, par kura varenību kopš mūžības laikiem ir liecinājuši visi zemes atomi un par kura majestātiskumu vienmēr liecinās viss, kas ir ticis radīts. Tu, patiesi, esi varenais un dižais Kungs, zemes un debesu Valdnieks. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Visulieliskais, Tas, kura palīdzību lūdz visi.

– 15 –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka šajā dienā esi izlējis visu savu vārdu starojumu pār visu radību, ak Tu, kas esi godības, majestātiskuma un diženuma, esi spēka, varas un svētību Kungs! Šī ir tā diena, kad Viņš, kurš pauž no nepieejamā, visaugstā

Dieva, kuram pieder viss, ir saucis no mūžības sfēras, teikdams:
„Valstība pieder Dievam, visuvarenajam, viscildenajam,
godinātākajam!”

Slavināts lai top Tavs vārds, ak Tu, kas liec vējiem pūst 15:2
un gaismai aust, kas atklāj vārsmas un atsedz pierādījumus!
Visas lietas sludina, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva
kā vien Tu – Neierobežotais, Visspēcīgais, Viscildenais,
Visdzižākais. Lai daudzināts Tavs vārds, ak Tu, kas esi veidojis
debesis un radījis visus vārdus, kas caur sava Dižākā Vārda
spēku izlej savu spozmi pār visām lietām. Šis, patiesi, ir tas
vārds, caur kuru Noslēpumainā Dūja, sēžot uz debesu zara,
ir dūdojusi, sludinot: „Visa vara uz mūžiem pieder Dievam,
mūsu vislīdzcietīgajam Kungam!”

Godāts esi Tu, ak, mūžības Ķēniņ un visu tautu Valdniek, 15:3
un katra trūdošā kaula Atdzīvinātāj! Lai slava Tev, slava, ko
pienācīgi nespēj izteikt neviena laicīga mēle, slava, caur kuru
Tava žēlastība ir dāsni lijusi pār visu radību un gaisma no
Tava vaiga ir apspīdējusi visus, kas mīt debesis un uz zemes.
Lai slava Tev, slava, kas atraisījusi katra stostoņas mēli Tevis
godināšanai, tuvinājusi katru attālināto Tavam varenajam
tronim un aizvedusi katru izslāpušo pie Tavas devības dzīvajiem
ūdeņiem un pie Tavas labvēlības rāmo upju krastiem. Lai slava
Tev, slava caur kuru Tavas žēlastības tērpa aromāts ir aizplūdis
pie visiem, kas mīt debesis un uz zemes, un Tavas paradīzes rožu
saldā smarža ir vēdījusi pāri mūžības pilsētu iemītniekiem un
katram vārdam ir pavēlēts Tevi pieminēt un godināt. Lai slava
Tev, slava, kas apveltījusi Tavu mīļoto sirdis ar tādu pastāvību,
ka nekādi pasaulīgie plīvuri nespēs aizsegt viņu skatam Tavu
svētību apvārni un nekāds apspiedēju pārspēks neatturēs viņus
no Tava vaiga brīnišķās gaismas uzlūkošanas. Lai slava Tev, slava,
kas izdeldējusi no Tavu kalpu sirdīm vēlmi pieminēt jebko citu,
kā vienīgi Tevi, un palīdzējusi viņiem mācīt Tavu Lietu un
slavināt Tevis pieminēšanu katrā novadā.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie Taviem vizizcilākajiem 15:4
vārdiem un Tavām cēlākajām īpašībām, un pie tiem, kas
lidinājušies Tava tuvuma un labpatikas padebešos un uz

paļāvības un atraisītības spārniem traukušies pretī Tava vārda *Visžēlīgais Rīta Zvaigznei*, un pie asinīm, kas izlietas par Tevi, un pie nopūtām, kas izdvestas mīlestībā pret Tevi, pieņem šajā dienā visu, ko mēs darām, ejot Tavu ceļu.

- 15:5 Šī ir tā diena, kurā Visulīdzcietīgais izlēja savu mirdzošo spožumu pār visiem vārdiem. Lai slavēts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:6 Šī ir tā diena, kad Viņš, kurš ir Apslēptais un Neredzamais, parādījās visas radības acīm. Lai slavēts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:7 Šī ir tā diena, kad tika satriekts druskās vislielākais elks. Lai slavēts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:8 Šī ir tā diena, kad žēlastības Kungs atklāja sevi visai radībai. Lai slavēts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:9 Šī ir tā diena, kad faraons tika noslīcināts un Mozus ieraudzīja Viņu, kurš ir visugodinātā Kunga Daile. Lai godināts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:10 Šī ir tā diena, kad ar mūsu visuvarenā, vizzinošā Kunga, spēku tika gāzti dīku iedomu radītie viltus dievi. Lai godināts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:11 Šī ir tā diena, kad pārļaicīgās godības ainavā parādījās dižākā Okeāna bangas. Lai godināts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:12 Šī ir tā diena, kad visa radība tika sasaukta sava nepieejamā, visaugstā Kunga priekšā. Lai godināts tas, ko Dievs mums dāvājis!
- 15:13 Šī ir tā diena, kad visas lietas liecināja par to, par ko Varas Mēle bija liecinājusi dievišķā Lotus Koka priekšā. Lai godināts tas, ko Dievs mums dāvājis!

Dieva vārdā, kurš savu spozmi ir izlējis pār visu radību!

AK, ZEMES un debesu pulki! Uzklusiet Dieva liecību, Akas nāk no jūsu visugodinātā Kunga mutes. Patiesi, Viņš ir liecinājis, pats un par sevi, pirms tika uzceltas Viņa Lietas debesis un tika sasaukti kopā Viņa nolēmuma mākoņi, ka nav cita Dieva kā vien Viņš un ka Tas, kurš ir parādījies, ir pats Dižākais Vārds, caur kuru Viņa senie pierādījumi un liecība ir nostiprināti visu debesu un zemes iemītnieku priekšā.

Patiesi, Dievs, pats un par sevi, un savā visdziļākajā būtībā ir liecinājis, ka nav cita Dieva kā vien Viņš un ka Tas, kurš ir nācis caur patiesības spēku, ir Viņa izcilāko vārdu Izpaušme un Viņa cēlāko īpašību Ausmas Vieta. Caur Viņu no mūžības apvāršņa atskanēja noslēpumainā rīta balss, un dievišķā Lotus Koka priekšā runāja Dižākais Gars, sacīdams: „Šis, patiesi, ir Viņš, kurš tika iecerēts vārdu pilsētās un minēts vēstuļrakstos, kas atklāti no jūsu Kunga, zemes un debesu Valdnieka, gribas augstumiem. Viņš, patiesi, ir visdižākais Darbarīks starp tautām, kas nācis, lai liktu atdzimt visai pasaulei.” 16:2

Patiesi, Dievs ir liecinājis, pats un par sevi, vēl pirms pasaules radīšanas un Viņa vārdu un īpašību atklāšanas, ka nav cita Dieva kā vien Viņš un ka Tas, kurš ieradies uz dievišķā nolēmuma padebeša, ir Dieva Uzticība jūsu vidū un Viņa būtības Atklājējs jūsu starpā. 16:3

Patiesi, šajā stundā un no Viņa sfēras Mēs redzam visus zemes un debesu iemītniekus un aicinām tos sanākt pie šīs Dailes, kas atnesusi mierinājumu paradīzes iedzīvotāju un svētuma teltī mītošo acīm, tiem, kas vērsuši savu skatus uz šo spožās godības vietu un kuriem cilvēcisko nepilnību plīvuri nav lieguši saredzēt visuvarenā, brīnumainā Dieva vaigu. Viņš ir Tas, kurš saka it visās lietās: „Patiesi, es esmu jūsu Kungs, žēlsirdīgais, līdzcietīgais. Kopš neatminamiem laikiem es biju Dārgums, kas paslēpts vietā, kas nevienam nav zināma, izņemot Mani pašu, viszinošo, kurš nojauš visu. Atsakieties no visa, kas jums pieder, 16:4

un ar atraisītības spārniem traucieties šajās padebešos, kur pūš jūsu vienmēr piedodošā, visdāsna kā Kunga žēlastības vēji.

16:5 Pie Manas dzīvības! Ir pienākusi tā diena, kas no mūžības laikiem bija apslēpta jūsu Kunga varenības dārgumu krātuvēs. Liksmojiet šajā svētīgajā, šajā brīnišķīgajā un dižajā dienā. Jo Viņš, patiesi, ir Mana parādīšanās jūsu vidū, un ikkatrs, kas saredz kaut niecīgāko atšķirību starp Viņu un Mani, ir aizmaldījies tālu no taisnā patiesības ceļa. Tas ir Viņš, kurš lika Noslēpumainajai Dūjai godības koka zaros dūdot šādus vārdus: „Pie vienīgā patiesā Dieva! Pasauļu Mīļotais ir atnācis!”

16:6 Esī cildināts, ak Dievs, mans Kungs! Vai gan kāds maz spēj pienācīgi pateikties Tev par tādām svētībām, kādas Tu esi sūtījis no savas vienesmes debesīm un no savas gribas augstumiem, svētībām, ko esi taupījis Bahá ļaudīm visu radību valstībā? Nē, pie Tavas varas, ak, pasauļu Mīļotais un Tevi atzinušo vienīgais Ilgojum! Pat, ja Tu dotu katrai zemes un debesu radībai tūkstošu tūkstošiem mēļu – pat, ja to būtu tik daudz, cik visumā ir atomu, – un, kamēr vien pastāvētu Tava valstība un Tava valdīšana, tās visas teiktu Tev pateicību par svētībām, ko esi dāvājis saviem mīļotajiem šajā dienā – dienā, kurā Tu esi atklājis savu visdziļāko būtību un būtņi zemes un debesu iemītniekiem un savu daili mūžības pilsētu iedzīvotājiem, un caur Taviem vārdiem tiem, kas mīt dzižo, bangojošo okeānu dzīlēs, – pat tad visas viņu pateicības izzustu nebūtībā Tavas laipnības un velšu, ko esi viņiem dāvājis, priekšā.

16:7 Es nezinu, kuru no Tavām dāvanām lai cildinu šajā dienā, – dienā, ko Tu esi padarījis par visu Tavu dienu avotu un ausmas vietu, no kuras atspīdējuši Tavas būtības gaismas stari un Tava vaiga spožais mirdzums. Vai lai slavēju debešķīgo cienastu, ko Tu šajā dienā esi sūtījis Bahá ļaudīm, kurus Tu esi izraudzījis starp zemes un debesu iemītniekiem kā Tavas labvēlības saņēmējus? Tā, patiesi, ir pārtika, kas gatavota Tavu vārdu traukā, kur no katra burta aust tūkstošiem dievišķās gudrības un izteiksmju sauļu un spoži atspīd autoritātes un izklāstu gaisma. Tā, patiesi, ir pārtika, kas satur dziļas atziņas, kuras kopš izseniem laikiem bijušas apslēptas Tavās nepieejamajās dārgumu glabātavās

un paslēptas zem Tavas godības kupoliem. Vai arī lai cildinu, ak, mans Dievs, Tavu parādīšanos šajā dienā no Tavas būtības ausmas vietas; vai Tavu kāpšanu visu ļaužu acu priekšā Tava vārda *Visudevīgais* goda krēslā; vai tomēr Tevis pasludināšanu caur vareno un dižo Mēli visām redzamajām un neredzamajām lietām? Pie Manis paša, Patiesīgā! Rūpīgi slēptais noslēpums un glabātā mistērija ir atklāti! Kas Mani meklē, tas Mani ieraudzīs.

Zvēru pie Tavas godības, ak, vārdu Veidotāj un zemes un debesu Radītāj! Tavu radību mēles nespēj pateikties par žēlastību, ko esi tām dāvājis šajā dienā – dienā, kuru Tu esi padarījis par visu dienu pirmavotu. Šī ir tā diena, kurā Tu esi aicinājis Tev tīkamos un sirdsskaidros pulcēties Tavas Rīta Zvaigznes tuvumā un Tava vaiga gaismas Ausmas Vietā. Šī ir tā diena, par kuru Tu runāji, kad cēli derību ar katru no praviešiem, likdams tiem sludināt Tā atnākšanu, kurš tad parādīsies ar Tavu neierobežoto varu un debesu spēku.

16:8

Šī ir tā diena, kurā Dieva Apustulis Muḥammad sauca no pašas paradīzes sirds: „Ak, pasaules tautas! Pie Dieva! Ir atnācis pasaulu Mīļotais un ikkatras saprotošas sirds Ilgojums! Viņš, patiesi, ir Tas, kura balsi Es dzirdēju savā nakts ceļojumā, bet kura daili Man nebija lemts skatīt līdz šai dienai, kurā visas dienas rada piepildījumu, dienai, kas ir visu Dieva, suverēnā, visuvarenā, visuslavētā Kunga, dienu rota. Šī ir diena, kurā Viņa visaptverošās vēlēšanas un žēlastības valdīšana ir nodibināta visā pasaulē, skarot katru dvēseli, jo Viņš, patiesi, ir aicinājis visus pie sevis un izlējis pār visām lietām savas brīnišķās un mirdzošās dailes krāšņumu.”

16:9

Šī ir tā diena, kad Gars⁹ sauca no pašas debesu sirds: „Ak, radības pulki! Ir parādījies Viņš, kas ir suverēnais Valdnieks pār visu. Ir piepildījies tas, kas teikts par Mana Kunga Valstību. Manas sirds Mīļotais un Manas Lietas Palīgs nu ir atnācis. Sekojiet Viņam un neesiet no tiem, kas novērsušies. Šī ir tā diena, kad tika atvērti visi priekšdari un parādījās jūsu visuvarenais, visdevīgākais Kungs ar savu parādīšanos piepildot sendienu solījumu. Tad nu staidziet pie šīs spožās, mirdzošās Dailes!

16:10

- 16:11 Ak, priesteri! Sakiet Mūsu kalpiem, lai tie nezvana zvanus par godu nevienam citam, kā vien Viņam, godības pilnajam, visaugstajam. Šī ir tā diena, kad izslāpušie ir sasnieguši nezūdošās dzīvības upes krastus un alkstošās dvēseles ir ieraudzījušas Visžēlsirdīgā tēlu. Šī ir tā diena, kad zemie ir tapuši paaugstināti, nabagi darīti bagāti, slimie izdziedināti, kurliem ļauts dzirdēt Viņa meldiju un aklie darīti redzīgi. Tāpēc pateicieties un neesiet no tiem, kas uzdodas par Dieva partneriem. Dieva valstība, nūdien, riņķo ap Viņu. Tieši Viņa dēļ Es izrotāju krustu ar savām miesām un tad augšāmceļos no mirušajiem, lai padarītu pilnīgu Viņa atceri cilvēku vidū.
- 16:12 Ak, evaņģēlija tauta! Pielūkojiet, ka negriežaties savās lūgšanās pie Manis pēc tam, kad esat novērsušies no Mana godības pilnā Tēva, kurš aiz savas mīlestības pārvērta Ābrahāma uguni gaismā. Tas, kurš pēc Viņa parādīšanās vēl gaida atnākam citu, nūdien, gauži maldās. Tad nu steidziet pie jūsu visulīdzcietīgā Kunga žēlastības upes krastiem un pielūkojiet, ka nevairāties no tās rāmi plūstošajiem ūdeņiem. Patiesi, Mēs esam audzinājuši jūs šai dienai. Rūpīgi lasiet Grāmatu, ka varat saprast Manu vārdu nozīmi Manās dienās. Patiesi, Es atklāju sevi tikai Viņa Lietas labad un es nācu pie jums vienīgi, lai sludinātu Dieva, jūsu un pasaulu Kunga, Valstības atnākšanu. Tas, kas bija aizsegts, tagad ir atklāts, un tas, kas bija apslēpts, tagad ir atnācis. Steidzieties sagaidīt šo dienu – dienu, kurā debesu vārti tika plaši atdarīti un nolija lietus no mūžības mākoņiem, un Viņa Lietas Lakstīgala pogoja savu dziesmu, sējot dievišķā Lotus Koka zaros, un Augstās Sapulces sirdis visaugstākajā paradīzē pārņēma ilgas, un debesu Jaunavas pameta savus debešķīgus kambarus un steidzās pie Viņa varenā troņa. Atsākieties no visa, kas jums pieder, un pieķerieties tam, ko jums nolikusi šī Mūžsenā Daile.
- 16:13 Ak, garīdznieku pulki! Aplūskiet savas spalvas, jo ir runājusi Godības Spalva. Nolieciet malā savas grāmatas, jo ir parādījusies Grāmata, kas satur visu, kas pateikts iepriekš un kuras pietiek visiem zemes iemītniekiem. Pacelieties pāri pārliecības apvārsnim jūsu visužēlsirdīgā Kunga vārdā, un saraujiet plīvurus, kas plīvo starp jums un visas radības Kungu.

To jums pavēl Gars, kas atdeva savu dzīvību, lai pasauli atmodinātu un lai varētu parādīties ikkatras sirds Ilgojums. Un Viņš, patiesi, ir parādījies caur patiesības spēku. Sekojiet Viņam un neturieties pie agrākos laikos sludinātā. Jo ir skanējušas bazūnes skaņas, un, redzi, diku iedomu zeme ir sašķelta uz pusēm; un Dižuma Mēle ir runājusi no godības telts šādus vārdus: Valstība šajā dienā pieder visuvaldītājam, visuvarenajam, viscildenajam, dižākajam Dievam! Mirušie ir augšāmcēlušies un dvēseles pulcētas kopā, tomēr Mēs vēl aizvien redzam jūs iesprostotus neprātīguma un iekāres kapos. Bīstieties Dieva, ak, ļaudis! Celieties augšām no mirušajiem un pievērsiet savus skatus Viņa vēlības Rīta Zvaigznei, kas mirdz virs šī spožā apvāršņa. Patiesi, es gaidu Viņa pavēli, lai varētu nolaisties pasaulē, tāpat kā es no tās pacēlos. Patiesi, Viņam ir vara lemt tā, kā Viņam tīk.

16:14

Ak, evaņģēlija sekotāji! Vai jūs meklējat Jeruzālemi, kad ir atnācis Tas, kurš tajā uzcēla Dieva namu, vien paužot savu gribu? Tālu jūs esat aizklīduši pa maldu ceļiem! Tik tiešām neviena rīcība šajā dienā netiks pieņemta, ja to nebūs atļāvis Viņš, un nevienas dvēseles lūgšanas nerasniegs Dievu, ja vien tās nebūs teiktas mīlestībā pret Viņu. Tādējādi Viņš, kurš ir visuvarenais, vizinošais, ir piepildījis savu lēmumu un apstiprinājis savu pavēli.”

16:15

Šī ir tā diena, kurā Mozus pacēla savu balsi no Mūsu vārda *Visuvarēnais* Sinaja kalna, sacīdams: „Ak, ļaudis! Patiesi, tā diena ir pienākusi! Šis ir Viņš, no kura šķiroties Es gauži raudāju ilgu tuksnesī un pēc kura mīlestības Es skumu kvēlās mīlestības klajumos. Un, kad Es gribēju ieiet Viņa tuvuma svētvietā un uzlūkot Viņa daili, Viņš Mani atturēja ar savas neierobežotās varas spēku un liedza Man to, pēc kā ilgojās Mana sirds. Tad Viņš Mani uzrunāja, teikdams: „Tu Mani nekad neredzēsi!” un atgriezta Mani sava varenā troņa spožajā gaismā. Mani pārņēma tik dziļas ilgas, ka es tās nespēju aprakstīt un īsteni ticīgo ausis to nespēj uzklaut. Taču, raugi, Viņš tagad ir parādījies ar patiesības spēku un atklājis jums savu daili. Katru brīdi Viņš sauc: „Ak, radības pulki, skatieties un jūs Mani ieraudzīsiet!” Pie Dieva, šis ir Vārds, kas plūdis no jūsu visužēlsirdīgā Kunga

16:16

gribas mutes. Jums būs ziedot savas dvēseles Viņa dēļ, ja esat no tiem, kas spriež taisnīgi. Tā nu Es esmu jums pastāstījis, ak, ļaudis, par To, tālums no kura ir salauzis Manu sirdi un kurš Man ir licis dzert no šķiršanās kausa. Lieciniet par Viņu un neesiet no nevērīgajiem. Svētītas jūsu aci, jo tās ir redzējušas, un jūsu ausis, jo tās ir klausījušās. Un bēdas tiem, kas atteikušies skatīt šo mirdzošo parādību!”

16:17 Šī ir tā diena, kurā Bayán Punkts¹⁰ sauca no pašas paradīzes sirds, sacīdams: „Ak, ļaudis! Šis ir Viņš, kura ceļus ejot, Es atdevu savu dzīvību. Šis ir Viņš, kura dēļ Es atklāju sevi un par kura klātbūtni Es nesu jums vispriecīgākās vēstis. Piesargieties, ka nenoliedzat Viņu, bez kura Bayán Auseklis nekad nebūtu uzlēcis un Visžēlsirdīgā vārsmas nekad nebūtu atklātas. Pie Dieva! Tas ir Viņš, kas lika aust dziļas atziņas un skaidrojuma ritam un dievišķās atkalsavienošānās vārtiem atvērties visu pasaules tautu priekšā. Ar Viņa vārdu ir izgreznotas vārdu pilsētas; Viņu pieminot, ir iedegušās izredzēto sirdis. Piesargieties, ka nenodarāt Viņam to, ko nodarījāt Man. Es apliecinu, ka biju vien Viņa atklāsmes priekštecis visiem, kas mīt debesīs un uz zemes, un ka Es sagatavoju *Bayán* ar Viņa atļauju un pēc Viņa labpatikas. Zvēru pie Dieva! Mīlestībā pret Viņu Es cēlos jūsu vidū un sagājos ar jums. Bez Viņa Es nekad nebūtu atklājis nevienu vārdu vai vārsmu. Turieties jo cieši pie Viņa žēlastības tērpā vīles un neatlaidieties no Viņa mīlestības saites. Šī ir diena, kurā katrs sīkākais smilšu graudiņš sauc: „Pie visu vārdu un īpašību Valdnieka! Patiesi, ir atnācis Tas, kuru piesauc visi debesu iemītnieki.””

16:18 Lai slava Tev, ak, mans Dievs, ka esi izrotājis mūžības grāmatas ievadu ar šo krāšņo dienu, – dienu, kurā Tu izlēji pār visu radību savu izcilāko vārdu un cēlāko īpašību spozmi. Šī, patiesi, ir diena, kad Tu noteici, ka ikviens no Taviem vārdiem būs apveltīts ar visu Tavu vārdu spējām. Tad nu lai svētīti ir tie, kas ir pievērsušies Tev, iemantojuši Tavu klātbūtni un atsaukušies Tavam aicinājumam.

16:19 Ak Dievs, mans Kungs! Es lūdzu Tevi pie šīs dienas un pie Tava visaugstā Vārda, kas licis bangot Dižākajam Okeānam, sargi

Bahá ļaudis no tiem, kas nav ticējuši Tavām varenajām zīmēm! Padari viņus, ak, mans Dievs, par Tavas virsvaldības un Tavs varas paudējiem, ka tie var celties, lai godinātu un slavinātu Tevi starp Taviem kalpiem, tā lai nedz pasaules iemītnieku plīvuri, nedz viņu ļaunprātīgie apmelojumi, nedz to ļaužu uzbrukumi, kas cēlušies, lai noslāpētu Tavu gaismu, nevarētu viņiem liegt tiekties pie Tevis. Ak Dievs! Neliedz viņiem sajust maigās vēsmas, kas vēdī šajā dienā – dienā, kurā ik sīkākais smilšu graudiņš sauc: „Patiesi, Tu esi Dievs; nav cita Dieva kā vien Tu!” Ak Kungs, izrotā viņus ar pastāvības un pārliecības rotām un padari viņus par Tavas Lietas aizstāvjiem visas radības vidū.

Ak, mans Dievs un visu pasaulu Dievs! Ak, ilgotais man un katrai saprotošai sirdij! Es lūdzu Tevi pie Tā, kurš līcis uzaust Tavas atklāsmes un iedvesmas saulei, dod šīs dienas ļaudīm to, ko Tu esi nolīcis izredzētajiem no Tavu kalpu vidus. Izlej tad pār viņiem savu žēlastību tik dāsni, kā to vēl nav saņēmis neviens, un liec viņiem riņķot ap Tava tuvuma galmu un ap Tavas klātbūtnes svētvieta. Iedvesmo tad viņus kalpot Tavai lietai ar to, kas iekvēlina cilvēku sirdis un dvēseles. Liec ikvienam no viņiem kļūt kā Tevis pieminēšanas gaismeklim tiem Taviem kalpiem, kuriem savtīguma un kaislību plīvuri ir lieguši atzīt Tavas būtības Izpaušmi un Tavu zīmju Rīta Zvaigzni.

Ak Kungs! Tu esi Tas, kura varenību un neierobežoto varu ir apliecinājis ikviens varenais un par kura majestātiskuma un vēlību ir liecinājis ikviens dižais. Dāvā tad saviem mīļotajiem to, kas piederas šai dienai, – dienai, ko Tu esi padarījis par mirdzošu rotu visu Tavu dienu saimē un kam Tu esi līcis spīdēt virs mūžības apvāršņa. Sūti tad viņiem no Tavas vienesmes mākoņiem un no Tavas vēlības debesīm to, kas ļaus viņiem iztikt bez visa cita, izņemot Tevi.

Ak Kungs! Dod viņiem dzert no Tavām žēlsirdīgajām rokām, malkot no tās nezūdošās dzīvības upes, kas plūst no Tava troņa labās puses, un palīdzi viņiem paklausīt tam, ko Tu esi atklājis savā skaidrajā Grāmatā. Tu, patiesi, lem tā, kā Tev tīk. Nav cita Dieva kā vien Tu – Viscildenākais, Neierobežotais Gādnieks, Nepārvaramais, Visuvarenaiss, Visdevīgākais.

Visuvarenā, neierobežotā Dieva vārdā!

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka esi pulcējis kopā savus mīļotos, lai svinētu Tavu dižāko festivālu, kurā Tu izlēji savu izcilāko vārdu spozmi pār visiem, kas mājo debesīs un uz zemes, – svētkus, kuros patiesības Auseklis ir spoži atspīdējis virs Tavas gribas apvāršņa un Sendienu Ķēniņš kāpis Tavas žēlastības tronī.

17:2 Šī ir devītā Riḏván diena, ak, mans Dievs, un šajā dienā viens no Taviem mīļotajiem, apliecinādams savu mīlestību pret Tavu Daili un kvēli alkdamš parādīt savu pieķeršanos Tev, ir uzaicinājis Tavu Izpaušmi un Tavas godības Rīta Zvaigzni pamest savu cietuma kambari un iemainīt to pret citu kambari. Tur viņš ir izklājis Tavā priekšā tādas no Tavām dāvanām, kādas vien viņam izdevās sagādāt, par spīti tam, ka cilvēki bija izlaupījuši viņa mantību un citu Tavu mīļoto mantas. Ak Kungs, ja reiz Tu esi sapulcējis viņus ap sevi un līdzējis viņiem iemantot šo visaugsto vēlību, apveltī viņus ar pastāvību Tavā Lietā un savij kopā viņu sirdis, lai starp viņiem neizceltos nekādas domstarpības. Dari tad tā, lai viņi var vest visus ļaudis pie šā Spīdekļa, kuram nelīdzinās nekas, ko jebkad ir skatījusi radības acs, un kuram nav līdzīga nedz redzamajā, nedz neredzamajā sfērā.

17:3 Tu labi zini, ak Kungs, ka vēlme uzņemt Tevi Riḏván laikā, ir bijusi visiem, kas riņķo ap Tevi. Dažiem, atkarībā no viņu līdzekļiem, šis gods tika dots, savukārt citiem, viņu trūkuma dēļ, tas tika liegts. Tiem nācās apmierināties ar iespēju aplaist apkārt baltās krūzes ar to tumšsarkano vīnu, kas gatavots no Ķīnas lapām.¹¹ Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, pie Tava Vārda, ko Tu esi padarījis par cilvēku siržu un dvēseļu magnētu, – Vārda, ar kuru Tu pievelc savus kalpus pie Tavas sirsnīgās laipnības debesīm un Tavas vēlības un devības apvāršņa, pieņem no pirmajiem visu, ko tie sasnieguši, ejot Tavus ceļus, un noliec pēdējiem atlīdzību par visu, ko tie bija iecerējuši sasniegt. Patiesi, Tu esi dāsnais un devīgais, žēlīgais un godības pilnais Kungs. Ak, Kungs, palīdzi

dažiem no viņiem iepazīt pašiem sevi un apvaldīt savas mēles, lai tās neizrunā neko tādu, kas var pazemināt viņu stāvokli un padarīt viņu darbus veltīgus. Patiesi, Tev pieder vara pār visām lietām.

Tu dzirdi, ak Kungs, kā vaimanā tie sirdsskaidrie no Tavu mīļoto pulka, kuriem bija liegts satikt Tevi šajās dienās – dienās, ko Tu esi padarījis par svētkiem saviem ļaudīm un par dārgumu un godu savas sfēras iemītniekiem .. Pieņem no viņiem, ak Kungs, visu, ko viņi ir nodomājuši savā mīlestībā pret Tevi, un noliec ikvienam no viņiem tādu pašu atlīdzību kā tiem, kas saņēmuši visus labumus, ko Tu esi sagatavojis. Patiesi, Tev pieder vara pār visām lietām. 17:4

Uzlūko arī, ak, mans Dievs, ar savas žēlastības acīm tos Tavus mīļotos, kas izkaisīti pa Ħá zemi.¹² Viņi tur ir mituši kopš tā laika, kad viņiem tika liegts rast patvērumu Tavas vienesmes koka pavēnī. Ak Kungs, neliedz viņiem to, kas Tev pieder. Patiesi, Tu esi debesu un zemes Valdnieks. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Visuviedais. Lai slava Tev, ak, pasaulu Kungs un Ilgotais visiem tiek, kas Tevi atzinuši! 17:5

Tavas varenības diženums lai ir mans liecinieks, ak, mans Dievs! Visiem piederas nolikt savas dzīvības par Tavu ausi, kas sadzird Tavu dedzīgo mīlētāju saucienus katrā zemē un Tavu draugu nopūtas, kuri cieš no Tavu ienaidnieku rokām. Patiesi, viņu vaimanas skan viņu mīlestības dēļ pret Tevi, un viņu sirdis plosa šķiršanās liesmas Tavās dienās. Lai mana dvēsele ir izpirkuma maksa par Tavām ilgajām ciešanām, ak, Godības Vaigs, un lai mans gars ir ziedojums par Tavu iecietību, ak Tu, kura rokā ir zemes un debesu valstība! 17:6

Es zvēru pie Tavas godības, ak, Mīļotais tiem, kuri Tevis alkst, un Ilgotais tiem, kuriem dārga Tava mīlestība! Ja kāds saprātīgais saspīestu šo svēto vēstuļrakstu, viņš redzētu no tā plūstam manas sirds asinis – asinis, kas izkusušas mīlestībā pret Tevi un pret tiem, kuriem pēc tam, kad tie mēroja ceļu pie Tevis un apmetās pilsētā vai tās pievārtē, tika liegts skatīt Tavu seju. Lai visa mana būtne kļūst par upuri Tavai pacietībai, ak, 17:7

dižais un varens Kungs! Lai mana dvēsele kļūst par Tavas iecietības ķīlu, ak Tu, no kura dusmām bīstoties dreb vārdu valstības iemītnieku sirdis!

17:8   Lai slava Tev, ak, Bahá ļaužu siržu mierinājums! Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka neviens cits, kā vien Tu pats, nespēj izprast Tavu neizdibināmo gudrību vai aptvert patiesības un noslēpumus, kas slēpjas it visā, kas nācis no Tavas varas zīmēm un Tavas gribas izpausmēm. Es arī lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, lai Tu žēlīgi ļauj maniem mīļotajiem izrādīt Tev savu viesmīlību ar savu raksturu un savu rīcību, tā lai Tavas sirsnīgās laipnības debešķīgais galds varētu tapt uzklāts visiem Taviem kalpiem un lai ap to varētu pulcēties visas pasaules tautas. Tāda, nūdien, ir līdzcilvēkiem izrādāmās viesmīlības patiesā nozīme. Patiesi, Tava varenība un Tavs spēks ir vienāds visām lietām. Lai slava Tev, ak, pasauļu Kungs, Tu, kuram ir vara pār debesīm un zemi!

– 18 –

Godinātākā Dieva vārdā!

ESI GODINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Šī ir viena no dienām Tavā Riḍván festivālā, kurā Tu izlēji sava vārda *Visžēlīgais* spožumu pār visām zemes tautām un darīji redzamu savu spēku un neierobežoto varu visai radībai. Tu redzi, ak Kungs, kā šajā dienā viens no Taviem mīļotajiem ir ielūdzis Tavas būtības Izpausmi no Viņa kambara uz citu kambari šajā cietumā, kur sarīkota kopā sanāksana Tavā vārdā un kurai Tu pats esi kļuvis par rotu, Tavas dailes Saulei spīdot virs tās apvāršņa. Svētīgs ir tas, kurš tajā piedalījies, svētīga šī diena, kas pagodināta ar Tavu atklāsmi, un svētīga šī zeme, ko apgaismojusi Tava Vaiga gaisma.

18:2   Ak Kungs! Noliec viņam un Taviem kalpiem, kuriem bija liegts Tevi satikt, tādu pašu atalgojumu, kādu Tu lēmi dot tiem, kas nonāca Tavā priekšā un sarīkoja sapulci, lai cildinātu Tavu vārdu

un Tavu atceri. Pieraksti tad viņiem to, ko Tu esi pierakstījis tiem, kas bauda iespēju būt Tavā tuvumā. Tava varenība, patiesi, ir vienāda visām lietām.

– 19 –

Viņš ir Dievs.

ESIGODINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Šī ir viena no dienām Tavā Riḍván festivālā, kad, izpildot kāda cilvēka lūgumu, kura kvēlā pieķeršanās mudināja viņu Tevi aicināt, viens šā cietuma stūrītis ir ticis izpušķots, lai sagaidītu parādāmiešus Viņu, kurš ir Tavas dailes Izpausme. Lai visi slavē Tevi, jo, apliecinot savu devību tiem, kas mājō Tavā pavēnī un riņķo ap Tavu būtni, Tu šajā dienā esi atspīdējis virs cietuma apvāršņa ar tik spožu mirdzumu, ka tas apgaismoja visu radību.

Šī ir tā diena, kad Tu atraisīji savu mēli un bagātīgi dāvāji pasaules tautām dziļas atziņas un izpausmes dārgakmeņus. Tad nu spirdzini, ak Kungs, ar šo debesu kausu visus, kas mājō uz zemes, un dod Bahá ļaudīm, kas alkst redzēt Tavu seju, bet kuriem Tavu ienaidnieku ļaundarības ir to liegušas, to, kas nāks viņiem par labu, ak, vārdu Kēniņ un zemes un debesu Valdniek. Dāvā viņiem arī daļiņu no Tavām neskaitāmajām veltēm šajās dienās, kad ikviens pazemotais taps paaugstināts, kad ikviena uzticīgā dvēsele iemantos Tavu vēlību, kad ikviena nosalusī sirds tiks iekvēlināta, kad ikviens nabagais taps padarīts bagāts un ikvienam, kas meklē, taps parādīts ceļš.

19:2

Esi slavināts, ak Kungs, par to, ka Tu izraudzījies savus mīļotos no savu ļaužu vidus un vērsi uz viņiem savu skatu no šīs vietas, kur ieslodzīts Tas, kurš ir Tavas Lietas iemiesojums. Ak Kungs, neliedz viņiem to, kas Tev pieder, bet iejūsmini viņu sirdis caur Tavas atklāsmes vēsmām, lai tie varētu atraisīties no visa cita, izņemot Tevi, un griezt savus vaigus Tavas žēlastības un dāsnuma galma virzienā. Tev pieder spēks, lai darītu to, kas Tev tīk, un Tū esi stiprāks par visām lietām. Lai visi slavē Tevi, ak, pasaulu Ilgotais!

19:3

Viņš ir vissvētākais, godinātākais.

LAI VISI slavē Tevi, ak Kungs, mans Dievs! Šī ir viena diena Tavā Riḍván festivalā, kad kāds no Taviem kalpiem ir ielūdzis Tavas būtības Izpaušmi un Tavas neierobežotās varas Atklājēju un ir izpušķojis kādu vietu cietumā, lai uzņemtu Tavu godības visupilno Daili, ak Tu, kas esi zemes un debesu Kungs! Lai visi godina šo stundu, kurā Viņš, kurš ir Tavas pārļaicīgās varenības Rīta Zvaigzne, ir spēris soļus no viena cietuma kambara uz citu. Es lūdzu Tevi, ak Tu, kas esi Vārdu Ķēniņš un zemes un debesu Radītājs, pieraksti tiem Taviem mīļotajiem, kuriem bija liegts ienākt Tavas žēlastības pilnajā vietā un stāties Tavas varenības troņa priekšā, tādu pašu atalgojumu, kādu Tu noliki tiem, kas nokļuva Tavā klātbūtnē un skatīja acīm Viņu, kas ir Tava Daile.

^{20:2} Tu dzirdi, ak Kungs, viņu nopūtas un vaimanas, esot atšķirti un tālu no Tevis. Es lūdzu Tevi, dod viņiem visu labo, kas Tev pieder. Tev pieder spēks darīt tā, kā Tev tīk. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Visuslavētais.

Lawḥ-i-‘Ashiq va Ma‘shúq

Milētāja un Mīlotā vēstuļraksts

Viņš ir cildenais, pārļaicīgais, visaugstais.

RAISIETIES brīvībā, ak, Dieva lakstīgalas, izraujieties no Rposta un nelaimju ērkšķiem un lidojiet uz nebeidzamā gaismā zaigojošo rožu dārzu! Ak, Mani draugi, kas uz zemes mītat! Steidziet uz savu debesu mājokli! Sludiniet paši sev pienes vēsti: „Ir atnācis Viņš, visu Mīļotais! Viņam galvā mirdz Dieva atklāsmes kronis, un cilvēkiem Viņš ir vaļā vēris savas paradīzes

vārtus.” Lai it visiem priekā mirdz acis, lai dzird viņu ausis laimes ziņu, jo nu ir atnācis laiks skatīt viņa skaistumu vaigā, nu ir laiks klausīties Viņa balsi! Ziņo ikvienam, kas mīl un ilgojas: „Raugi, jūsu Mīļotais ir nācis starp ļaudīm!” un lai mīlas Valdnieka vēstneši dod ziņu: „Raugi, visā savā godībā ir ieradies Pielūgtais!” Ak, Viņa skaistuma valdzinātie! Lai nebeidzamās atkalsavienošnās liksmē vērsās jūsu atšķirtības sāpes un lai Viņa klātienēs saldmē izšķīst rūgtums par to, ka esat tālu no Viņa galma!

Raugi, kā šai dienā pasauli ir apņēmusi Dieva bagātīgā vēlība, kā tā plūst no Viņa dievišķās godības augstumiem! Jo, ja agrāk mīlētājs meklēja un lūdās savu Mīļoto, tad tagad Mīļotais pats sauc tos, kas Viņu mīl, un aicina viņus pie sevis. Pieraugiet, ka nepalaižat garām tik vērtīgu dāvanu; pieraugiet, ka nenonievājat tik ievērojamu Viņa vēlības zīmi! Neatsakieties no svētības, kas nāk tīrā nesamaitātībā, nekārojiet tā, kas iznīkst! Paceliet no acīm plīvuru, kas neļauj jums redzēt, lai nesedz jums skatu tumsa, lai tiešā skaistumā jūs varētu raudzīties Mīļotā vaigā, lai skatītu to, ko nav skatījusi neviena acs un dzirdētu to, ko nav dzirdējusi neviena auss!

21:2

Uzklausiet mani, jūs mirstībai pakļautie putni! Nemainīgās gaismas rožu dārzā uzplaukst Zieds, ar kuru salīdzināti, visi pārējie ziedi ir kā dzelkšņi, un kura godības priekšā nobāl un iznīkst pati skaistuma būtība. Tāpēc celieties un visā savu siržu aizrautībā, ar visu jūsu dvēseļu degsmi un gribas kvēli, saņemot kopā visus savas būtības spēkus, traucieties nonākt Viņa klātienēs paradīzē, mēģiniet ieelpot no šī tīrā Zieda smaržas, spirdzināties tā svētuma valgmē, izjust debesu starojuma aromātu! Ja jūs sekosiet šim padomam, jūs pārrausiet savas važas, izjutīsiet, kas ir mīlas liksmes atraisītība, un, pildot savas sirds vēlmi, nodosiet savu dvēseli sava Mīļotā rokās. Izlauzdamies no sava būra, kā dvēseļu putni jūs lidosiet uz savu svēto un nezūdošo ligzdu.

21:3

Nakts ir nomainījusi dienu, un diena ir nomainījusi nakti, jūsu dzīves mirkļi un stundas ir nākušas un gājušas, un tomēr ne uz mirkli, neviens no jums nav bijis ar mieru atteikties no šīs zemes pārejošiem, iznīcīgiem labumiem. Sasparojieties, lai velti neaizietu tie īsie mirkļi, kas vēl jums ir palikuši! Jūsu dienas

21:4

paies ātri kā zibens zibsnis, un jūsu miesas apglabās zem zemes segas. Ko tad jūs spējat sasniegt? Kā gan jūs varēsiet izlīdzināt pielaisto kļūdu sekas?

21:5 Nezūdošā Svece gaismu lej savā neapsegtā godībā. Raugi, kā tā ir saēdusi ikvienu mirstības plīvuru. Ak jūs, nakts tauriņi, kas mīlat Viņa gaismu! Izaiciniet visas briesmas un ziedojiet savas dvēseles tās dedzinošajai liesmai! Ak jūs, kas slāpstat Viņa! Atmetiet savas pasaulīgās pieķeršanās un traucieties Miļotajam pretī! Neatvairāmā tiecībā centieties sasniegt Viņu! Cilvēku acīm līdz šim slēptais Zieds ir jums uzplaucis. Viņš stāv jūsu priekšā, un Viņa godība staro jums pretim. Visas šķīstās un svētās būtnes viņa balss aicina saplūst ar viņu. Laimīgs ir tas, kas atsaucas uz šo aicinājumu; labi ir tam, kas sasniedz to gaismu, kas plūst no sejas, kas ir tik brīnumskaista.¹³

– 22 –

Pie Tava vārda – Brīnumainais, Godinātākais!

TĀ KĀ Tu esi, ak, mans Dievs, sēdies savas pārļaicīgās vienotības tronī un visžēlīgi ieņēmis savas vienesmes sēdekli, Tev pienākas izdzēst no visu būtņu sirdīm visu, kas varētu kavēt tās ieiet Tavu dievišķo noslēpumu svētvietā un liegt tām tuvoties Tava dievišķuma teltij, tā lai visas sirdis atspoguļo Tavu daili un atklāj Tevi, un daudzina Tevi, un lai visa radība izrāda Tavas augstās neierobežotās varas zīmes un izplata Tavas vissvētās valdīšanas spožo gaismu, un lai visi, kas mīt debesīs un uz zemes, var slavēt un daudzīnāt Tavu vienotību, un godāt Tevi par to, ka esi viņiem atklājis sevi caur Viņu, Tavas vienesmes Atklājēju.

22:2 Atbrīvo savus kalpus, ak, mans Dievs, no patības un iekāru ģērbjiem un liec, lai Tavi ļaudis paceļ acis uz tādiem augstumiem, ka viņi savās vēlmēs nesaskatīs nekā cita kā tikai Tavas mūžīgās godības liegos vėjus un sevī atklās tikai Tevis paša žēlsirdīgo būtņi, lai zemi un visu, kas ir tajā, šķīstītu no tā, kas Tev tāls,

vai paūž ko citu, nevis Tevi. To visu var piepildīt Tavā valstībā ar Tavu vēlējumu „Lai top”, un tas taps! Nē, pat vēl ātrāk par to, bet ļaudis tomēr to nesaprot.

Tu esi godāts, neizmērojami godāts, ak, mans Miļotais! Es zvēru pie Tavas godības! Šajā brīdī es saprotu, ka Tu esi man dāvājis visu, ko esmu lūdzis, šajā svētajā naktī, kas, kā Tu esi noteicis, liek man atcerēties Viņu, Tavas dailes Pavadoni, kurš skatīja Tavu vaigu, pirms Tu pieminēji mani vai savā svētajā galmā dāvāji man esamību. Es redzu, ka Tu esi licis visām lietām būt par Tava vēlējuma izpausmēm un Tavu roku darba atklāsmēm, un Tavu zināšanu krātuvēm, un Tavas gudrības glabātavām. Turklāt es atzīstu – ja Tavi vārdi un Tavas īpašības netiktu atklātas tiem, kas radīti ar Tavu varu un dzemdināti ar Tavu spēku, kaut vai par sinepju graudiņa tiesu, Tava nebeidzamā roku darba pamati būtu nedroši un Tavas dievišķās gudrības dārgakmeņi – nepilnīgi. Jo arī nepilnībām jāpastāv Tavā valstībā, lai cik tālu tās būtu no Tavu zināšanu svētā aromāta vai Tava skaistuma rītausmas brīnišķīgā starojuma, kas spīgo no Tava majestātiskuma debesīm, lai godā celti tiktu vārdi, kas apliecina Tevi.

22:3

Lai Tava varenība ir man par liecību, ak, mans Miļotais! Visai radībai ir dāvāta esamība, lai cildinātu Tavu uzvaru un apliecinātu Tavu pārākumu, un visi ierobežojumi, kurus esi noteicis Tu, ir tikai Tavas neierobežotās varas zīmes, kas norāda uz Tavu neierobežoto varenību. Cik liels, cik neizsakāmi liels ir Tavs brīnumainais spēks, kas izpaužas visās lietās! Tas ir tik neizmērojams, ka visnecilākajam no Taviem radījumiem Tu liec būt par savu cēlo īpašību izpausmi, un visniecīgākajai Tavu roku darbu zīmei tiek piešķirts Tavs varenākais vārds. Nabadzība, kā Tu esi vēlējis, kļūst par veidu, kā atklāt Tavu bagātību, un pazemojums – par ceļu, kas ved uz Tavu slavu, un apgrēcība – par iespēju izpelnīties Tavu piedošanu. Ar to Tu parādi, ka Tēv pieder visizcilākie tituli un ka no Tevis nāk viscēlāko īpašību brīnumi.

22:4

Tā kā Tavs nolūks ir bijis, ak, mans Dievs, lai visa radība ieiet Tavas pārlaicīgās labestības un labvēlības teltī un lai pār to vēdī Tavas majestātiskās vienotības tērpa aromāts, un lai tā raugās

22:5

uz visām lietām ar Tava dāsnuma un vienesmes acīm, piesaucot Tavu mīlestību, kuru Tu esi padarījis par sava mūžīgā svētuma atklāsmes dzinuli un par liesmu, kas kvēlo Tavu radījumu sirdīs, kuri ilgojas pēc Tevis, es Tevi lūdzu – šai brīdī savā devībā un augstsirdībā, un savā vēlībā un godībā radi Taviem ļaudīm, kas ir Tev visnotaļ uzticīgi, un Taviem mīļotajiem, kas mīl Tevi, savu svēto un pārļaicīgo paradīzi un cel to godā pāri visam citam, izņemot Tevi, un padari to svētāku par visu citu, izņemot Tevi. Un vēl no gaismas, ko lej Tavs tronis, ak, mans Dievs, radi savas kalpones, kas skandēs Tevis radītās brīnišķīgās un saldās melodijas un daudzinaš Tavu Vārdu ar vārdiem, kurus Tavi radījumi – ne Tavu debesu iemītnieki, ne Tavas zemes iedzīvotāji – vēl nekad nav dzirdējuši, nedz Tavi ļaudis sapratuši. Atver savas paradīzes vārtus saviem mīļotajiem, lai viņi Tavā vārdā un ar Tavas valdīšanas spēku varētu tajā ieiet un lai neierobežotās veltes, kuras Tu dāvā saviem izredzētajiem, un pārļaicīgās dāvanas, kuras Tu piešķir saviem uzticamajiem kalpiem, kļūst vēl apbrīnojamākas, lai viņi var cildināt Tavus tikumus ar melodijām, kuras neviens nespēj ne skandēt, ne aprakstīt, un lai nevienam no Taviem ļaudīm nebūtu nolūka parādīties Tavu izredzēto maskās vai atkārtot Tavu mīļoto piemēru, tā lai visi varētu atšķirt Tavus draugus no Taviem ienaidniekiem vai Tev uzticīgos no tiem, kas spītīgi pretojas Tev. Tev ir spēks darīt visu, ko vēlies, un Tu esi varens un pacelies pāri visām lietām.

22:6 Tu pacelies augstu, neaizsniedzami augstu, ak, mans Mīļotais, pār ikvienas savas radības – lai cik mācīta tā būtu – centieniem iepazīt Tevi. Tu pacelies augstu, neaizsniedzami augstu pār ikviena cilvēka tiekšanos – lai kā viņš Tevi meklētu – aprakstīt Tevi, jo cilvēku domu lidojums, lai cik dziļā būtu viņu apcere, nevar cerēt pacelties pāri ierobežojumiem, kas uzlikti Tavai radībai, ne pārvarēt šīs nejaušās pasaules nosacījumus, nedz arī lauzt likumus, kurus Tu esi neatsaucami noteicis. Kā gan tad lai būtne, ko radījusi Tava griba, kas valda pār visu radību, būtne, kas pati ir šīs nejaušās pasaules daļa, spētu pacelties Tevis zināšanas svētajā gaisotnē vai sasniegt Tavas pārļaicīgās varas troni?

Tu stāvi augstu, neizmērojami augstu pār šā gaistošā radījuma pūlēm nokļūt līdz Tavas mūžības tronim vai nabago un nožēlojamo cilvēku centieniem sasniegt Tavas piepildījumu nesošās godības virsotni. No mūžības Tu esi aprakstījis sevi pašam sev un savā būtībā cildinājis savu būtību savai būtībai. Es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Miļotais! Kas gan vēl bez Tevis var apgalvot, ka pazīst Tevi, un kas gan vēl bez Tevis var pienācīgi pieminēt Tevi? Tu esi Tas, kurš no mūžības mājā savā sfērā savas pārlaicīgās vienotības godībā un sava svētā diženuma spožumā. Ja kāds bez Tevis vēl Tavas radības valstīs no visaugstākajām un nemirstības sfērām līdz apakšējai pasaulei būtu uzskatīts par pieminēšanas cienīgu, kā gan tad būtu iespējams parādīt, ka Tu sēdi savas vienotības tronī, un kā gan būtu iespējams cildināt Tavas vienesmes un Tava vienesmes brīnišķīgos tikumus?

22:7

Šajā brīdī Es apliecinu to, ko Tu esi pats par sevi esi apliecinājis, pirms Tu biji radījis debesis un zemi, ka Tu esi Dievs un nav cita Dieva līdzās Tev. No izseniem laikiem Tu, paužot savu varenību, esi spējis atklāt savas varas zīmes, un caur savu zināšanu Rīta Zvaigznēm Tu esi darījis zināmus savas gudrības vārdus. Nevienš bez Tevis nav bijis atzīts par cienīgu, lai viņu pieminētu pie Tavas vienotības telts, un nevienš bez Tevis nav pierādījis, ka viņu ir iespējams slavēt Tavas vienesmes svētajā galmā.

22:8

Lai slava Tev, ak, mans Dievs, par to, ka Tu esi atklājis savu labvēlību un dāsnumu, un esi godāts, ak, mans Miļotais, par to, ka Tu esi licis atspīdēt savas sirsnīgās laipnības un maigās žēlastības Auseklī. Lai mana pateicība liek nesaprātīgos doties uz Tavas vadības rīta gaismas spozmi un ļauj tiem, kas ilgojas pēc Tevis, sasniegt Tavas starojošās dailes troni. Lai mana pateicība liek sirgstošajiem tuvoties Taviem dziedinošajiem ūdeņiem, un lai tā palīdz tiem, kas ir tālu no Tevis, sasniegt Tavas klātbūtnes dzīvinošo avotu. Lai mana pateicība ļauj Taviem kalpiem nomest mirstības un pazemojuma ģērbus un ietērpj viņus Tavas mūžības un godības mantijās, un noved nabagos pie Tava svētuma krastiem un pie pilnības un bagātībām. Lai mana pateicība liek Debesu Dūjai dūdot savu dziesmu nemirstības Lotus Koka zaros: „Patiesi, Tu esi Dievs. Nav Dieva līdzās Tev. No mūžīgiem

22:9

laikiem Tu esi stāvējis pāri visiem slavinājumiem, izņemot Tevis paša slavinājumu, un bijis neaizsniedzams neviena cilvēka aprakstam, izņemot Tevis paša aprakstu.” Lai mana pateicība liek Godības Lāksīgalai pogot savu melodiju uz visaugstajām debesīm: „Alí (Báb) ir, patiesi, Tavs Kalps, kuru Tu esi izraudzījis no saviem vēstnešiem un saviem izredzētajiem un iecēlis Viņu par savu Izpausmi it visā, kas attiecas uz Tevi un Tavu īpašību atklāsmi, un Tavu vārdu pierādījumiem.” Lai mana pateicība liek visai radībai sumināt Tevi un godāt Tavu būtību un atraisa visu būtņu mēles Tavas neatkarīgās dailes daudzinašanai. Lai mana pateicība piepilda debesis un zemi ar Tavas pārļaicīgās būtības zīmēm un palīdz visai radībai sasniegt Tavas tuvības un Tavas klātbūtnes telti. Lai mana pateicība liek ikvienai radībai tapt par grāmatu, kas vēsta par Tevi, un par tīstokli, kas atklāj Tavu slavu. Lai mana pateicība ceļ Tavas varenības Izpausmes Tavas valdīšanas tronī un Tavas godības paudžus – Tava dievišķuma sēdekli. Lai mana pateicība liek samaitātam kokam caur Tavas labvēlības svētajām vēsmām nest labus augļus un ar Tavas pārļaicīgās žēlastības liegajiem vējiem atdzīvina visas būtnes. Lai mana pateicība liek Tev sūtīt Tava cēlā vienīguma zīmes no Tavas svētās vienesmes debesīm. Lai mana pateicība pauž visiem patiesību par Tavām zināšanām un Tavas gudrības būtību, kas neļauj Tev liegt nožēlojamiem radījumiem tuvoties Tavas žēlastības un Tavas bagātīgās labvēlības durvīm. Lai mana pateicība caur Taviem bagātību krājumiem ļauj visiem, kas mīt debesis un uz zemes, iztikt bez visām radītajām lietām un palīdz visai radībai sasniegt Tavas visvarenās labvēlības virsotni. Lai mana pateicība palīdz Tavu kaismīgo mīlētāju sirdīm, kas ilgojas pēc Tevis, pacelties Tava tuvuma gaisotnē un iedegt vislielo Gaismu ‘Irāq zemē. Lai mana pateicība liek tiem, kas ir Tev tuvi, atraisīties no visām radītajām lietām un doties uz Tavu vārdu un Tavu īpašību troni. Lai mana pateicība mudina Tevi piedot cilvēkiem viņu grēkus un pārkāpumus un apmierināt visu tautu un reliģiju vajadzības, un vēdīt piedošanas aromātu pār visu radību. Lai mana pateicība ļauj tiem, kas atzīst Tavu vienotību, pacelties Tavas mīlestības augstumos, un liek tiem,

kas ir Tēv uzticīgi, steigt augšup uz Tavas klātbūtnes paradīzi. Lai mana pateicība apmierina visu to vajadzības, kas meklē Tēvi, un piepilda to mērķus, kas ir atzinuši Tēvi. Lai mana pateicība izdzēš no cilvēku sirdīm pat mirkļa domu par ierobežojumiem un ieraksta tajās Tavas vienotības zīmes. Lai mana pateicība atgādina pateicību, ar kādu Tu no mūžības esi godājis pats sevi un pacēlis to augsti pāri visiem dubultniekiem, sāncensiem un līdziniekiem, ak Tu, kura rokās ir vēlības un devības debesis un godības un majestātiskuma valstības!

Lai slavināts ir Tavs vārds, ak, Dievs, mans Kungs un mans Pavēlnieks! Tu vari liecināt un redzi, un zini, kas ir noticis ar Taviem mīļotajiem Tavās dienās, un viņu nebeidzamos pārbaudījumus, un viņu nemitīgās likstas, un viņu pastāvīgās nelaimes, kuras sūtītas no debesīm Taviem izredzētajiem. Tik lielas ir bijušas viņu nedienas, ka pasaule tapa viņiem par šauru, un visās zemēs viņus ielenca Tāvu dusmu vētra un brieda bailes no Tēvis, un Tavas žēlastības un sirsnīgās laipnības durvis aizcirtās viņu priekšā, un viņu siržu dārziem tika laupītas Tavas vēlības un Tavas bagātīgās labvēlības pāri plūstošās gāzmas. Vai gan Tu liegsi redzēt, ak, mans Dievs, tiem, kas Tēvi mīl, Tāvu pārākuma un triumfa brīnišķīgo skatu? Vai gan Tu, ak, mans Mīļotais, pievīlīsi to, kuri ir Tēv uzticīgi, cerības uz Tāvam bagātīgajām dāvanām un veltēm? Vai gan Tu neļausi tiem, ak, mans Pavēlniek, kuri ir Tēvi atzinuši, tuvoties Tāvu svēto zināšanu krastiem un vai pārstāsi pār to sirdīm, kuri ilgojas pēc Tēvis, liet savas pārļaicīgās vēlības plūsmas? Nē, nē, lai man par to liecina Tāva godība! Es apliecinu šajā brīdī, ka Tāva žēlastība pārspēj visu, ko pieredzējusi Tāva radība, un ka Tāva sirsnīgā laipnība apņēma visus, kas mīt debesīs un uz zemes. No izseniem laikiem Tavas cēlsirdības durvis ir bijušas atvērtas Taviem kalpiem, un Tavas žēlastības liegie vēji vēsmojuši pār Tāvu radījumu sirdīm, un Tavas devības lietus straumēm lijis pār Tāvu tautu un Tavas sfēras iemītņiem.

Es labi zinu, ka Tu esi kavējies paust savu triumfu radības valstī savu zināšanu dēļ, kas ietver Tāva lēmuma noslēpumus un apslēptas lietas, kuras nolemtas aiz Tāva neatsaucamā nolūka plīvuriem, lai tos, kas nokļuvuši Tavas pārļaicīgās žēlastības

22:10

22:11

pavēnī, varētu atšķirt no citiem, kas izturējušies pret Tevi nievājoši un novērsušies no Tevis dienās, kad Tu atklāji savu viscildenāko Daili.

22:12 Tu esi cēls, neizsakāmi cēls, ak, mans Mīļotais! Tā kā Tu savā sfērā esi nodalījis savus mīļotos no saviem ienaidniekiem un piešķīris lielāku pārliecības spēku savai vissvarīgākajai liecībai un savam visnemaldīgākajam pierādījumam visu to priekšā, kas atrodas debesīs un uz zemes, tad apžēlojies par tiem, kas tika pazemoti Tavā zemē, Tavu ceļu ejot. Ar savu varu un savu stipro gribu cel tos godā, ak, mans Dievs, un ar savu neatkarīgo varenību un nolūku mudini viņus sludināt Tavu ticību.

22:13 Es zvēru pie Tavas godības! Mans vienīgais nolūks, uzsverot Tavu pārkumu, ir bijis cildināt Tavu Lietu un daudzīnāt Tavu vārdu. Es esmu pārliecināts – ja Tu būtu kavējies piešķirt mums uzvaru un pierādīt savu varu, Tavas neierobežotās valdīšanas zīmes noteikti nebūtu saskatāmas Tavā zemē un Tavas varas apliecinājumi pazustu visā Tavā valstībā.

22:14 Man sažņaudzas krūtis, ak, mans Dievs, un bēdas un satraukums ir mani aplencis, jo es dzirdu Tavu kalpu starpā daudz slavējošu vārdu, bet neviens no tiem nav veltīts Tev, un es redzu Tavu ļaužu starpā liecības par daudzām lietām, bet nevienu liecību par to, ko Tu viņiem ar savu lēmumu esi noteicis un ar savu neierobežoto gribu paredzējis, un ar savu neatsaucamo lēmumu pavēlējis. Viņi ir nomaldījušies tik tālu no Tevis, ka pat tad, ja kāds no Taviem mīļotajiem sniegtu viņiem Tavas brīnumainās vienotības zīmes un Tavu izteikumu dārgakmeņus, kas liecina par Tavu pārļaicīgo vienesmi, viņi aizbāztu ar pirkstiem ausis un paļātu un izsmietu viņu. To visu Tu esi noteicis caur savu visaptverošo varu un paredzējis caur savu visvareno pārkumu.

22:15 Tu esi godāts, neizsakāmi godāts, ak, mans Pavēlniek! Paraugies uz sirdīm, kuras mīlestības dēļ pret Tevi ir caururbušas Tavu ienaidnieku šautras, un uz galvām, kas Tavas Lietas godāšanas un Tava vārda cildināšanas dēļ ir bijušas uzdurta uz šķēpiem. Apžēlojies par sirdīm, kuras Tavas mīlestības uguns ir sadedzinājusi un kuras ir skārušas tādas nelaimes, kas ir zināmas vienīgi Tev.

Lai slava un gods Tev, ak, mans Dievs! Tu labi zini notikumus, kas Tavās dienās pēdējos gadu desmitos ir atgadījušies un vēl aizvien atgadās līdz pat šai stundai. Neviena cilvēks nespēj saskaitīt un neviena mēle nespēj izstāstīt, kas ir nodarīts Taviem izredzētajiem šajā laikā. Viņi nespēja rast ne patvērumu, ne paspārni, kurā viņi būtu drošībā. Vērt, ak, mans Dievs, viņu izbailes mierā un drošībā un viņu pazemojumu – Tavā neierobežotajā godībā, un viņu nabadzību – Tavās visiem pietiekamajās bagātībās, un viņu ciešanas – Tavā rimtajā klusumā. Dāvā viņiem savas varenības un savas žēlastības elpu un savā brīnumainajā un sirsnīgajā laipnībā sūti viņiem no debesīm palīdzību, kas ļaus viņiem iztikt bez visa cita, izņemot Tevi, un atraisīs viņus no visiem, izņemot Tevi, lai tiktu atklāta Tavas vienesmes neierobežotā vara un parādīts Tavas vēlības un Tavas devības pārākums.

22:16

Vai Tu neparaudzīsies, ak, mans Dievs, uz asarām, kuras Tavi mīļotie ir lējuši? Vai Tu neapžēlosies, ak, mans Mīļotais, par acīm, kas satumsušas, esot nošķirtībā no Tevis, un tāpēc, ka tās vairs nesaskata Tavas uzvaras zīmes? Vai Tu neredzi, ak, manu Pavēlniek, sirdis, kurās mīlestībā pret Tevi spārnus vēcina ilgu dūja? Pie Tavas godības! Stāvoklis ir tā pasliktinājies, ka cerības ir pametušas Tavu izredzēto sirdis un izmisums ir gatavs tās pārņemt par to, kas ir noticis ar tām Tavās dienās.

22:17

Raugi, ak, mans Dievs, kā es esmu bēdzis no sevis pie Tevis un pametis savu būtni, lai sasniegtu Tavas būtnes spalgo gaismu, un esmu atteicies no visa, kas attur mani no Tevis un liek man aizmirst Tevi, lai es varētu ieelpot Tavas klātbūtnes un Tevis pieminēšanas aromātu. Raugi, kā es esmu ienācis Tavas piedošanas un devības putekšņu pilsētā un mājojis Tavas pārļaicīgās žēlastības mītnē, un meklējis Tevi caur Viņa neierobežoto varu, kas ir Tava Piemiņa un kas parādījās, tērpiens Tavas skaidrās un cēlās dailes ģērbā, un es Tevi lūdzu – sūti saviem mīļotajiem šajā gadā to, kas ļaus viņiem iztikt bez visiem citiem, tik bez Tevis vien nē, un liks viņiem atzīt Tavas neierobežotās gribas un uzvarošā nolūka pierādījumus, lai viņi tiecas tikai pēc tā, ko Tu vēlies un ko Tu viņiem esi pavēlējis, un ilgojas ne pēc kā cita, kā tikai pēc tā, pēc kā Tu esi vēlējis viņiem ilgoties. Svēti viņu acis, ak, mans Dievs,

22:18

lai viņi skata Tavas dailes gaismu, un attīri viņiem ausis, lai viņi saklausu Tavas pārļaicīgās vienesmes dūjas melodijas. Liec, lai viņu sirdis pāri plūst no Tavas brīnumainās mīlestības un lai viņu mēles nepiemin neviena cita bez Tevis, un lai viņu skati nevēršas uz nevienu citu kā tikai uz Tevi. Tev pieder spēks darīt tā, kā Tev tīk. Patiesi, Tu esi visuvarenais, palīgs briesmās, patstāvīgais.

22:19

Caur savu mīlestību pret viņiem un caur mīlestību, ko viņi jūt pret Tevi, sargā, ak, mans Miļotais, šo kalpu, kas ir visu uzpurējis Tevis labā un visu iztērējis, ko Tu viņam savā mīlestībā un labpatikā esi dāvājis, un pasargā viņu no visa, kas Tev nav pieņemams, un no visa, kas varētu liegt viņam ieiet Tavas svētās valdīšanas teltī un sasniegt Tavas pārļaicīgās vienesmes troni. Pieskaiti viņu, ak, mans Dievs, pie tiem, kas nevienam nav ļāvuši novērst viņus no iespējas skatīt Tavu daili vai apcerēt Tava neiznīkstošā roku darba brīnišķīgās liecības, lai viņam nebūtu neviena cita līdzgaitnieka kā tikai Tu un lai viņš nevēršas ne pie viena cita kā tikai pie Tevis, un neatklāj visā, ko Tu esi radījis zemes un debesu valstības, nekā cita kā tikai Tavu brīnišķīgo daili un Tava vaiga spožumu, un tā iegremdējas Tava nepārvaramā likteņa bangojošajā okeānā un Tavas svētās vienotības jūras viļņos, lai viņš aizmirst pieminēt visu citu, tikai Tavu pārļaicīgo vienesmi nē, un izmet no savas dvēseles visas ļaunās domas, ak Tu, kura rokās ir visu vārdu un īpašību valstības!

22:20

Lai slavināts ir Tavs vārds, ak Tu, manu ilgu Mērķis! Es zvēru pie Tavas godības! Cik ļoti es vēlos sasniegt tik pilnīgu atraisīšanos no visa, ka pat tad, ja manu acu priekšā parādītos tās būtnes, kuras slēpjas šķīstības kambaros un kuru daili Tu esi paslēpis aiz plīvuriem no visas radības acīm, un kuru sejas Tu esi liedzis skatīt visām būtnēm, un ja tās noņemtu plīvurus un parādītos visā Tavā nepārspējamajā dailē un krāšņumā, es atteiktos uzlūkot tās un pavērtos uz tām vienīgi, lai izprastu Tavu roku darba noslēpumus, kuri ir mulsinājuši to prātus, kas ir tuvojušies Tev, un iedvestu bijību to dvēselēs, kas ir atzinuši Tevi. Caur Tavu varu un spēku es paceltos tādos augstumos, ka neviens nespētu mani atturēt no Tavas pārļaicīgās valdīšanas neskaitāmajiem pierādījumiem un neviens zemes spēks nespētu man liegt paust Tavu dievišķo svētumu.

Tu esi godāts, neizmērojami godāts, ak, mans Dievs un mans Mīļotais, un mans Pavēlnieks, un mans Ilgojums! Nesagrauj šā pazemīgā cerības sasniegt Tavas godības krastus un nelaupi šim nožēlojamajam radījumam savas neizmērojamās bagātības, un neraidi projām šo lūdēju no savas vēlēšanas un devības, un dāvanu durvīm. Apžēlojies par šo nabaga nelaimīgo dvēseli, kas nemeklē citus draugus bez Tevis un neviena cita līdzgaitnieka kā tikai Tevi, un neviena cita mierinātāja kā tikai Tevi, un neviena cita mīļotā bez Tevis, nedz lolo kādas citas vēlmes bez Tevis.

22:21

Uzmet man savu žēlsirdīgo skatu, ak, mans Dievs, un piedod man manus pārkāpumus un Tev dārgu cilvēku pārkāpumus, kas ir nostājušies starp mums un Tava triumfa un vēlēšanas izpaušmēm. Atlaid mums mūsu grēkus, kas neļauj mums skatīt Tavas labvēlēšanas Ausekļa spožumu. Tev pieder spēks darīt tā, kā Tev tīk. Tu lem pēc savas gribas, un Tavas neierobežotās varas dēļ neviens neapšaubā Tavas vēlmes, un neviens nespēj atcelt to, ko Tu esi noteicis savā neatsaucamajā lēmumā. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Visspēcīgais, Mūžam Dzīvais, Vislīdzjūtīgais.¹⁴

22:22

– 23 –

Súriy-i-Qalam

Spalvas sūra

Šī ir *Spalvas sūra*, kas sūtīta
no mūžības debesīm tiem,
kuru skati ir piekalti Viņa tronim.

Brīnumainā, godinātākā Dieva vārdā!

AK, VISAUGSTĀ Spalva! Apliecinī pati sevī, ka, patiesi, Viņš Air Dievs un ka nav cita Dieva kā vien Es – Palīgs briesmās, Patstāvīgais. Apliecinī tad pie savas būtības, ka, patiesi, Es esmu Dievs un ka nav cita Dieva kā vien Viņš, ka it viss ir radīts pēc Mana vēlēšanas un ka it viss pakļaujas Manām pavēlēm.

Turklāt ar savu visdziļāko būtņi liecini, ka tā ir Dieva Daile, kas ir uzaususi virs Viņa, Neredzamā, apvāršņa, tāda Daile, kāda nekad nav bijusi un vienmēr paliks neiepazīta visiem, izņemot Viņu pašu. Patiesi, Viņš ir visuvarenais, visugodinātais, vismīļotais. Caur vienu vien no Viņa gaismas avotiem ir atspīdējuši majestātiskuma un dižuma Ausekļi, un nezūdošās sfēras iedzīvotāju sirdis un svētās parādības, kas glabājušās apslēptas zem noslēpumu plīvura, ir aicinātas dzīvē, un ir atklāti noslēpumi, par visu, kas jau bijis un kas vēl būs.

23:2 Ak, Spalva! Lai nekas tevi nebiedē, jo Mēs tev esam piešķīruši Mūsu neierobežotās varas aizsardzību un iedvesuši Tevī garu, no kura viena vien vēsmiņa, uzpūsta visas radības miesām, paceltu tās no viņu gultām, atraisītu viņu mēles un liktu tām runāt un liecināt savā visdziļākajā būtībā, ka nav cita Dieva kā vien Es – Spēcīgais, Godinātais, Cildinātais, Varenais, Tas, kam nav līdzinieka, Visus Pakļaujošais, Patstāvīgais.

23:3 Ak, pavēlošā Spalva! Rodi pārliecību sevī un atklāj visām būtņēm daļu no tā, ko Dievs tev dāvāja pirms vārdu un burtu, un visu lietu radīšanas un pirms vārdu un īpašību valstības dibināšanas un Viņa varenā un rūpīgi sargātā vēstuļraksta atklāšanas. Saki: Šis ir spēks, kas nav pārspēts no mūžības līdz mūžībai, kaut jūs to zinātu, ak, Gara pulki, un šī ir Daile, kurai nav līdzīgas kopš sākuma, kam nav sākuma, kaut jūs to saprastu. Saki: Variet būt droši, ka Ļaunais čukst tā krūtīs, kuram ir vismazākais nodoms stāties pretī šai Spalvai, nostāties vienā līmenī ar to, iegūt tuvu piekļuvi vai pilnībā pārņemt to, kas no tās nāk. Tā ir dota dievišķā pavēle, kaut jūs to spētu saprast. Saki: Pie Dieva! Neviena no visām radītajām būtņēm nekad nav spējusi un nekad nespēs pielīdzināties Man. Tā ir rakstījusi dievišķās atklāsmes Spalva, kaut jūs to spētu aptvert. Saki: Patiesi, viens Manis izteikts burts ir līcis rasties visam visumam, visu lietu būtībai un pasaulēm, kuras nespēj izprast neviens cits kā vien Dievs, visuvarenais, visskaidrākais.

23:4 Ak, Spalva! Uzklausi, ko tev piedēvējuši neticīgie. Saki: Ak, ļaunuma pulki! Iznīkstiet savā ienaidā, savā skaudībā un savā neticībā! Pie Viņa, kurš ir mūžīgā patiesība! Šī ir tā Spalva, ar

kuras vienu vēzienu tika radītas gan Augstās Sapulces dvēseles, gan nezūdošās sfēras iedzīvotāju pasaule, gan arī cilvēku siržu un prāta būtība. Šī ir tā Spalva, ar kuras vienu kustību tika radīta varenības un diženuma saule un cēluma un svētuma mēness, un laipnības un labvēlības zvaigznes. Šī ir tā Spalva, ar kuru tika radīta visaugstākā paradīze un visi, kas tajā mājo, un debesu dārzs un viss, kas tajā atrodas, kaut jūs to spētu saprast. Saki: Ar vienu vien vēzienu tika izpaustas zināšanas par visu, kas jau bijis un vēl būs, un par visu, kas radīts un vēl tiks radīts. Atveriet acis, lai saredzētu šo patiesību.

Ak, Spalva! Apmierinies ar to, ko esi paudusi tavas neierobežotās valdīšanas un varas pasaulei līdz šim, jo skauģu sirdis jau teju ir gatavas pārsprāgt. Apslēp tad savu Lietu aiz priekšvara un neatklāj neko vairāk, jo tavi vārdi sarautu gabalos senās godības debesis, sašķeltu uz pusēm svētuma zemi un liktu pamirt diženuma sfēras iedzīvotājiem. Esi pacietīga savā sirdī, jo pasaules ļaudis nav spējīgi nedz saredzēt tavu neierobežoto varu, nedz saprast tavas daudzveidīgās zīmes, kur nu vēl atpazīt Viņu, kurš radījis un izveidojis tevi ar vienu vien savu vārdu! Tavš Kungs stāv augstu pāri visam, ko tu esi atklājusi pagātnē un ko tu vēl paudīsi nākotnē. Viņš paceļas pāri visam, ko Viņa sirdsskaidrie un Viņam tīkamie kalpi ir sapratuši vai jebkad spēš saprast. Tad nu apmierinies ar to, ko esi atklājusi līdz šim. Zvēru pie vienīgā patiesā Dieva! Ja jebkas, kas atrodas debesīs un uz zemes, un jebkas, kas atrodas starp tām – vai tie būtu koki, augļi, lapas, zari, pazares, upes, okeāni vai kalni –, sastaptos ar vienu tavu sacīto vārdu, tas noteikti teiktu to, ko degošais krūms, kas izaudzis dievišķās atklāsmes augsnē, teica Mozum šajā svētajā un svētītajā ielejā.

Ak, Spalva! Uzklauti brīnumaino vēstījumu par to, ko Dievs tev visžēlīgi ir dāvājis. Atrasisies tad no visa, kas tev pieder, un sludini ļaudīm prieka vēsti par Viscildenā Vārda parādīšanos šajā varenajā atklāsmē, lai tie varētu atzīt savu Radītāju un atteikties no visa cita, izņemot Viņu. Liec tad Augstajai Sapulcei liksmot, teikdama: Ak jūs, diženuma paudēji, kas mītat zem majestātiskuma telts jumta! Ak jūs, varas valstības pavalstnieki, kas mājotat zem godības telts! Ak jūs, redzamā un neredzamā

23:5

23:6

valstības iemītnieki, kas mitināties vistālākajos nostūros viņpus mūžības okeāna! Ak jūs, dievišķo vārdu izpaušmes visaugstākajās debesīs! Lai jūsu sirdis priecājas šajā dižākajā festivālā, kurā pats Dievs piedāvā šo vistīrāko biķeri tiem, kas nāk Viņa priekšā pienācīgā pieticībā un pazemībā. Ietēriepiet tad savas dvēseles pārliecības zīda drānās un savas miesas Visžēlsirdīgā izrakstītajā apmetnī, jo, raugi, no Manas galvas apvāršņa ir uzaususi un atmirdzējusi gaisma, kuras priekšā ir apbrīnā klanījušies visi, kas mājō debesīs un uz zemes, kaut jūs to saprastu.

23:7 Saki: Es zvēru pie vienīgā patiesā Dieva, ka visas radības vidū nekad nav parādījies neviens, kas līdzinātos Viņam. Ikviens, kurš apgalvo pretējo, noliedz Dieva liecību un ir pieskaitīts pie atkritējiem Viņa varenajā un rūpīgi sargātajā vēstulrakstā. Saki: Šī ir tā Gaisma, caur kuru radīti debesu pasaules iemītnieki un viņu iekšējās būtības un caur kuru dzimuši debesu sfēras iemiesojumi un viņu dziļākās būtības. Šī ir tā Gaisma, caur kuru Dievs ir radījis pasaules, kam nav nedz sākuma, nedz gala, pasaules, par kuru esamību nenojauš neviens, kā vien tie, kuriem to ir ļāvis viņu Kungs. Tā nu Mēs atklājam jums slēptos noslēpumus, lai jūs varētu apdomāt Dieva zīmes. Saki: Šī, patiesi, ir Gaisma, kuras mirdzuma priekšā visas galvas ir pazemībā noliekušās un, kurai parādoties, Dievam tīkamo sirdis un Viņa svēto dvēseles, un Viņa patieso pielūdzēju dziļākās būtības, un tām pāri Viņa godātie kalpi ir krituši zemē godbijības pārņemti.

23:8 Ak, svētā patvēruma iemītnieki! Zvēru pie Dieva! Viņš, patiesi, ir Dieva Patvērumš starp jums un Viņa Svētnīca jūsu vidū, Gara Svētvietā jūsu acu priekšā, iekšējā un ārējā miera un drošības Osta. Piesargieties, ka neliedzat paši sev šo Viņa zināšanu Patvērumu. Steidziet pie Viņa, nevilcinieties! Šis ir Patvērumš, ap kuru riņķo dievišķās būtnes Izpaušmes un Viņa mūžīgās īstenības Iemiesojumi un kura galmu Dievs ir svētījis, padarot to neaizsniedzamu atstumtajiem un bezdievjiem. Šis, patiesi, ir Patvērumš, kura kalpošanas svētību meklē debesu Jaunavas un tie kas mājō dižākā Okeāna dzīlēs, un tie, kas mīt svētuma mājvietā un atkalsavienošānās sfērā – tomēr vairums cilvēku to neaptver.

Ak, zemes un debesu iemītņieki! Celieties augšā no savām gultām un dodieties Dižākajā Svētceļojumā šīs tīrās un spožās Dailes dēļ. Ja Dievs redzēs jūsu nespēju to darīt, Viņš atbrīvos jūs no šā pienākuma un tā vietā pavēlēs jums tuvoties Viņam ar sirdi un dvēseli. Un to iemantos tikai tie, kuri it visā, kas ir debesīs un uz zemes, saredz dienu, kurā neviens netika atzīts par pieminēšanas cienīgu.¹⁵ Tie ir tie, kuriem viņu Kungs dos dzert svēto vīnu no Viņa paša rokām. Patiesi, ap katru, kurš pievērs savu vaigu šai vissvētītajai un mirdzošajai Vietai, riņķos spožas saules, kuru spožumam nav nedz sākuma, nedz beigu, un virs viņa sirds apvāršņa uzlēks visu sauļu Saule, kuras gaismas priekšā pasaulīgo vārdu sfēras ieskaus tumsa, ja esat no tiem, kas saprot.

23:9

Ak, Spalva! Sludini mūžības pulkam, sakot: Ak jūs, kas kļīstat nemirstības laukos! Ak jūs, kas mītat diženuma telti! Ak jūs, brīnišķās būtības, kas aplēptas radības acij! Nolaidieties no saviem augstajiem mitekļiem, lai svinētu un priedzētos, un dzertu no nezūdošās dzīvības kausa, ko šajā dienā pasniedz Visugodinātā roka. Patiesi, šī ir diena, kurai līdzīga nav piedzīvota, kopš pastāv radība, diena, kurā varenā Acs ir sumināta pārlaicīgās godības tronī. Ak jūs, Dieva troņa nesēji! Izpušķojiet visdižāko troni šajā dienā, jo ir parādījusies neredzētā Daile, kuras klātbūtnei visaugstākās paradīzes iemītņieki un miera dārzu iedzīvotāji līdz šim nav spējuši sasniegt. Saki: Pie Dieva! Slēptais noslēpums ir parādījies visā savā godībā un ar savu daili atnesis mierinājumu visu redzamo un neredzamo būtņu acīm un visu to acīm, kuri šķīstījuši savas dvēseles ar svētajiem ūdeņiem, kas plūst no viņu visskaidrākā Kunga vārda okeāna.

23:10

Saki: Šī ir tā diena, kurā Dievs ir ļāvis sevi iepazīt un atklājis sevi visiem, kas mājā debesīs un uz zemes, diena, kurā Viņš ir nostiprinājis savu neierobežoto valdīšanu pār atklāsmes un radības valstībām. Cik gan augsta ir šī svētā, šī vissvētīgā un mīlotā vēlēba! Šī arī ir tā diena, kad Mūžsenā Daile parādījās tādā godībā, ka plīvuri tika sarauti un noslēpumi atklāti, augļi riesās un visa radība slavēja savu Kungu, Neierobežoto, – diena, kurā zeme un viss, kas uz tās ir, un debesis un viss, kas tajās ir, un kalni un viss, ko tie slēpj, un okeāni un viss, ko glabā to

23:10

dzīles, atsedza savus noslēpumus, lai gan cilvēkiem tie aizvien ir aizsegti. Šī ir diena, kurā neticības un pasaulīgo kārību elki tika satriekti piņšos un Mūžsenā Daile kāpa savā varenajā tronī. Godības Gars ir runājis no mūžības laukiem un Vissvētākais Gars – no dievišķā Lotus Koka, un Pavēles Gars – no Koka, aiz kura vairs nav ceļa, un Varas Gars – no augstās valstības, un Uzticīgais Gars no degošā krūma labās rokas, sakot: „Lai svētīts žēlīgais Kungs, kurš parādījies esības pasaulē, nesdams to, ko mirstīgo acis nekad nav skatījušas!” Saki: Tas ir Viņš, kurš ar vienu pirksta kustību liek visai zemes un debesu radībai mirt un kurš ar vienu vien savu vārdu to atkal atdzīvina, un kurš ar vienu savu skatienu liek visai radībai pievērsties Dievam, palīgam briesmās, visuvarenajam, vismīļotajam.

23:12 Saki: Ak, mūku pulki! Pametiet baznīcas, kurās jūs slavinājāt savu Kungu, jo Tas, kurš uzkāpa debesīs, patiesi, ir atkal no tām nolaidies un riņķo ap Dieva troni. Zvēru pie vienīgā patiesā Dieva! Šajā dienā zvani zvana, Mani pieminot, taure skan, Mani slavīnot, raga skaņas daudzina Manu vārdu – Palīgs Briesmās, Patstāvīgais. Neliedziet paši sev šīs dienas nesto žēlastību; labāk steidziet uz troņa vietu, atsakieties no visa, kas jums pieder, un cieši turieties pie Dieva, kurš cēlies, sevi atklājis un runājis, lai visi dzirdētu, Saites.

23:13 Ak, redzamo un neredzamo sfēru iemītnieki! Dziediet, ak, dziediet visliksmākās meldijas šajos Dieva svētkos, kas parādījušies ar patiesības spēku, un kurus nav redzējušas nedz agrākās, nedz jaunākās paaudzes, kaut jūs to varētu zināt. Šī ir tā diena, kad Dieva Spalva ir attaisnojusi visus, kas mājō debesīs un uz zemes. Šādi Viņa mūžīgā griba ir atspīdējusi no Viņa Spalvas rīta zvaigznes, lai jūsu dvēseles varētu līksmot un jūsu sirdis priecāties.

23:14 Ak, Spalva! Sludini paradīzes Jaunavai:¹⁶ „Pie Dieva! Šī diena ir tava diena. Nāc, kā tu to vēlies, tērpusies, kā tev labpatīk, izrakstītajos vārdu svārkos un nemirstības zīda tērpā. Parādies tad no sava mūžīgā mājokļa kā saule, kas uzaust no Bahá vaiga. Nolaidies no saviem augstumiem un, apstājoties starp zemi un debesīm, pacel plīvuru, kas slēpj tavu zaigojošo vaigu, un spīdi pāri radības apvārsnim kā melnacainā Meita, lai vislielākais plīvurs

varētu tapt norauts no šo ļaužu acīm un tie ieraudzītu pārļaicīgās godības Vietu, vissvētāko, visspēcīgo, vismīļoto Dieva Daili.”

„Ak, Mūžsenā Daile! Neticīgie, nudien, ieslīguši tukšu iedomu stuporā un nav spējīgi pievērst savus skatus vissvētīgākajam Galmam. Ar savas nepārvaramās aizsardzības neierobežoto spēku Tu esi slēpis mani aiz gaismas plīvuriem un sargājis manu skaistumu no Tavu ienaidnieku skatiem. Tev pieder vara, lai pavēlētu; Tu lem tā, kā Tev tīk, ar savu vārdu „Lai top”, un tas taps!” ”

23:15

„Ak, Bahá Jaunava! Iznāc no mūžības galma, bet lai tavs skaidrais skatiens nekavējas pie mirstīgo sejām. Zvēru pie vienīgā patiesā Dieva! Neviens, kā vien tie, kas apveltīti patiesu redzējumu, nevar pat cerēt jekad ieraudzīt tevi šajā cēlajā vīzijā. Atstāj vārdu ķēniņvalsti no sevis pa labi un īpašību valstību pa kreisi, un spīdi ar Manu atļauju virs Manas nepārvaramās aizsardzības apvāršņa, atsacījusies no visa, kas radīts atklāsmes sfērā un atmetusi visu, kas parādījis radības valsti, lai tu varētu atklāt Dieva skaisto tēlu visos novados. Skandini tad starp zemi un debesīm vissaldākās melodijas, liekot visai radībai atraisīties no visa cita, kā vien no tava vissvētākā, visvēlīgā, mīļotā Kunga vaiga. Staro virs Riḍván apvāršņa ar Visžēlsirdīgā daili, un ļauj savām smaržīgajām matu cirtām krist pāri tavām krūtīm, lai tava visžēlsirdīgā Kunga tērpa aromāts izplatītos pa visu pasauli. Neslēp savu mirdzošo veidolu no atklāsmes pulka acīm, un neliedz ļaužu skatieniem savu ēterisko svētuma plīvuru. Tad nokāp troņa priekšā, matu cirtām vijoties, dārgakmeņiem izrotātām rokām, pietvīkušu seju, kvēlojošiem vaigiem un izdaiļotām acīm, un paņem rokās sniegbalto kausu Manā visaugstajā vārdā. Pasniedz tad mūžības sfēras iemītniekiem Manas visbrīnīšķās Dailes tumši sārto vīnu, lai atklāsmes pulki ar šo malku varētu šķīstīt savas dvēseles un lai tie izkļūtu no savtīguma un kaislību plīvuriem caur spēku no Manas visvarenās un visspēcīgās, Manas visu pakļaujošās un patstāvīgās valdīšanas.”

23:16

„Pie Dieva! Es esmu debesu Jaunava, kas mājo pašā paradīzes sirdī, apslēpta aiz Visžēlsirdīgā priekšvara un ļaužu acīm neredzama. Kopš neatminamiem laikiem esmu bijusi ietīta svētuma plīvurā zem godības telts. Es dzirdēju vissaldāko balsi

23:17

Viņš ir vienmēr klātesošais.

IR RIÐVÁN festivāls, pavasara laiks, kad Visugodinātā Daile tika atklāta starp zemi un debesīm. Šī ir tā brīnumainā diena, kad pēc Tā gribas, kurš ir Visuslavētais, paradīzes vārti atsprāga vaļā visu cilvēku acu priekšā un dievišķās žēlastības lietus no debesu labvēlības mākoņiem nolija pār Viņa neskaitāmajiem iemiesojumiem un izpausmēm esības pasaulē.

TIKA SAŅEMTA vēl viena tava vēstule, kurā tu runā par svētīgajām Riðvān dienām. Lai slavēts Dievs, no tās vēdija patiesu zināšanu un dziļas atziņas rožu dārza saldās smaržas. Pat, ja pasaules ļaudis visi kā viens nolemtu cildināt dienas, ko Mēs pavadījām Najíb Páshá dārzā, kas izraudzīts par Riðvān dārzu, viņi atskārstu, ka to it nemaz nespēj, un viņiem nāktos atzīt savu bezspēcību.

Patiesi, radības acs nekad nav redzējusi šo dienu gaismu, nedz arī cilvēce jekad ir pieredzējusi ko līdzīgu. Pasaules Ilgojuma tuvošanās, Viņa ienākšana dārzā, Viņa kāpšana izpausmes tronī un vārdi, kas tajā brīdī plūda no Viņa gribas mutes, vienmēr būs augstāki par laicīgiem aprakstiem. Nekādas tiem piedēvētās īpašības, nekāds slavinājums, kas tiem tiktu veltīts, nespētu pienācīgi godināt pat zemes putekļus, ko Viņš padarīja cēlus, pa tiem staigājot, kur nu vēl Viņa vareno troni, Viņa atklāto kāpšanu tajā un Viņa pārliecinošo un visaptverošo runu. Nudien, šīs dienas spozme ir pasaules tautām nesaprotama un neaptverama.

25:2

Šis dārzs ir nosaukts tā kopēja, Riðvān, vārdā. Tās bija dienas, kad Visžēlsirdīgais izlēja visu savu vārdu spožumu pār visiem, kas mājā Viņa debesīs un uz Viņa zemes. Dažiem Viņa izredzētajiem bija tas gods kļūt par šo dienu lieciniekiem un ieraudzīt to, kas tajās tika atklāts. Ar Mūšsenās Dailes atnākšanu

25:3

un aiziešanu tika atklātas un padarītas acīmredzamas Dieva zīmes un atklāsmes gaismai likts atspīdēt visā tās krāšņumā. Patiesi, Viņa majestātiskums tika cildināts, Viņa varenība daudzināta un Viņa valdīšana atklāta.

25:4 Šis kalps¹⁷ lūdza savu Kungu pierakstīt Viņa izredzētajiem šīs dienas atalgojumu un tā atalgojumu, kas šajā dienā atmirdzēja virs mūsu vizinošā, visuviedā Kunga apvāršņa. Izlasījis tavu vēstuli, es nogāju Viņa troņa priekšā un nolasīju to Viņam no sākuma līdz beigām. Viņš žēlīgi to noklausījās un teica, lai svētīti un augstu slavēti Viņa vārdi: „Manā vārdā, kas izlējis savu mirdzumu pār visu, kas ir debesīs un uz zemes. Ak, ‘Alí! Ar tevi lai ir Mana godība un Mana sirsnīgā laipnība. Tu esi iemantojis agrāk un arī turpmāk iemantosi Manu atzinību un Manu labvēlību, un Okeānu un tā viļņus, un Gaismu un tās mirdzumu, un Lotus Koku un tā augļus, un Sauli un tās starus. No Mūsu gādības un devības debesīm Mēs esam tev sūtījuši vārsmas, kuru nozīmi nespēj saprast visgudrākie un vismācītākie vīri. Mēs lūdzam Dievu, lai augstu slavēts Viņš un cildināts, palīdzēt tev vienmēr kalpot Viņa Lietai Viņa kalpu vidū un ļaut tev it visos apstākļos dzert Viņa atzišanas dzīvo ūdeni no Viņa labvēlības kausa, lai visa cilvēce varētu tuvoties Viņa svētajam galmam un Viņa godības tronim. Patiesi, Viņš ir visuvarenais, visspēcīgais.

25:5 Tu pieminēji Riḍván dienas un tos, kas pulcējās tavā namā un citos namos, lai pieminētu Dievu, debesu un zemes troņa Kungu, šīs ne ar ko citu nesalīdzināmās dienas Ķēniņu. Svētīts ir tas nams, kas izdaiļots ar Manu labvēlību un kura sienās slavināta Manis pieminēšana un kuru ar savu klātbūtni pagodinājuši Mani mīļotie, kas Mani slavējuši, turējušies jo cieši pie Manas aizgādības saites un skandējuši Manas vārsmas. Viņi, patiesi, ir starp tiem godātajiem kalpiem, kurus Dievs ir uzteicis Qayyúmu'l-Asmá' un citās svētajās Grāmatās. Patiesi, Viņš ir Tas, kurš dzird visu, redz visu un ir gatavs atbildēt.

25:6 Patiesi, Mēs dzirdējām viņus pieminām un slavinām šo paziņojumu, par kuru Augstā Sapulce ir saukuši: Pie Dieva! Šis ir Dižais Paziņojums, kas minēts Korānā un citās Grāmatās, ko

Dievs, pasauļu Kungs, atklāja pirms tā. Patiesi, Viņš slavē pats sevi viņu vārdā un piemin sevi ar viņu mēlēm. Patiesi, Viņš ir visdāsnākais, nebeidzamas vēlības Kungs. Svētīgi pastāvīgie, kurus nav sašūpojušas ienaidnieku atraisītās šaubu vētras. Svētīgi uzticīgie, kurus nav spējuši salauzt apspiedēju pulku uzbrukumi un noliedzēju – to, kas nonākuši paši savu dīko iedomu varā un noraidījuši To, kuram sakās esam uzticīgi – pārspēks. Tie, patiesi, ir pieskaitīti pazudušajiem Manā atklātajā Grāmatā.

Ak, 'Alí! Aicini Manus mīļotos Manā vārdā. Saki viņiem, ka Es viņus atceros, un nodot viņiem Manas uzslavas un Manus sveicienus, lai Kunga velšu saldās smaržas viņus piesaista un tuvina visuvarenajam, visuslavētajam Dievam. Mēs arī aicinām pieminēt Manas kalpones un Manas lapas, kas cieši turējušās pie Mana Koka un tvērušās pie Mana varenā un mirdzošā Tērpa vīles. Lai līdzjūtīgā, vienmēr piedodošā, visžēlsirdīgā Dieva godība ir ar tevi un ar viņiem, vīriešiem un sievietēm vienlīdzīgi.”

25:7

• • •

Báb pasludināšana

– 26 –

Lawḥ-i-Náqús

Zvana vēstuļraksts

Viņš ir visugodājamais.

ŠIS IR paradīzes dārzs, kur dzied himnas Dievam, palīgam briesmās, patstāvīgam; kur skan dvēseli aizkustinošās melodijas, ko dievišķā Lotus Koka zaros pogo Mūžības Lakstīgala; kur mājo debesu Jaunavas, kurām nav pieskaries neviens kā vien visugodājamais, vissvētākais Dievs; un kur glabājas tas, kas pievelk nabagos pie patiesas bagātības okeāna krastiem un aizved cilvēkus pie Dieva Vārda. Un tas, patiesi, nav nekas cits, kā vien acīmredzamā patiesība.

Pie Tava vārda „Viņš”! Patiesi, Tu esi „Viņš”, ak Tu, kas esi „Viņš”!¹⁸ 26:2

Ak, dievišķās vienotības mūk! Zvani zvanu, jo ir atnākusi Kunga diena un visugodājamā Daile ir kāpusi savā svētītajā un spožajā tronī. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”! 26:3

Ak, Húd, dievišķā lēmuma pravieti! Pūt tauri visugodājamā, visdevīgākā Dieva vārdā, jo svētuma Templis ir uzcelts dievišķīgās 26:4

godības vietā. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:5 Ak, nemirstības vaigs! Ar gara pirkstiem skandini svētās un brīnumainās stīgas, jo, tērpta zīdveida gaismas tērpā, ir parādījusies dievišķās būtības Daile. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:6 Ak, gaismas eņģeli! Ar taures skaņām vēsti par šīs atklāsmes ierašanos, jo burts *Há* ir savienots ar senās godības burtu.¹⁹ Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:7 Ak, debesu lakstīgala! Pogo savu dziesmu debesu dārza zaros Mīļotā vārdā, jo Rozes skaistums ir parādījies no necaurejamā plīvura aizsega. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:8 Ak, paradīzes dziedoni! Vītero koku zaros šajās brīnumainajās dienās, jo Dievs ir izlējis savu spožo gaismu pār visu radību. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:9 Ak, mūžības putns! Traucies augstu debesīs, jo uzticības putns ir pacēlies dievišķā tuvuma gaisotnē. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:10 Ak, paradīzes pulki! Dziediet un skandējiet visjaukākās dziesmas, jo Dieva meldija ir atskanējusi nesalīdzināmā svētuma teltī. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:11 Ak, Valstības iedzīvotāji! Skandiniet Mīļotā vārdu, jo Viņa Lieta visā savā skaistumā ir atmirdzējusi no plīvuru aizsega, izgreznota ar skaidra gara rotu. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:12 Ak, vārdu valstības iemītnieki! Izpušķojiet vistālākos debesu nostūrus, jo, braukdams uz pārlaicīgā majestātiskuma mākoņiem, ir ieradies Dižākais Vārds. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

26:13 Ak, dievišķo īpašību valdījuma iemītnieki godības sfērā! Esiet gatavi nākt Dieva klātbūtnē, jo maigās svētuma vēsmas

ir atvēdījušas no dievišķās būtības svētvietas un tas, patiesi, ir nepārprotamas veltes. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, dievišķās vienotības paradīze! Pricējies sevī, jo ir parādījusies viscildenā, visspēcīgā un viszinošā Dieva paradīze. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, varenības debesis! Pateicieties Dievam savā visdziļākajā būtībā, jo svētuma debesis ir paceltas šķīstas un neaptraipītas sirds velvē. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, laicīgās varas saule! Aizsedz savu vaigu, jo virs zaigojošā rīta apvāršņa ir atspīdējuši mūžības Ausekļa stari. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, zināšanu zeme! Apslēp savas iemācītās gudrības, jo Tas, kurš ir pats Dievs, visugodājamais, visudevīgais, visaugstais, ir licis pļesties plašumā patiesu zināšanu zemei. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, laicīgās varas gaismekli! Izdziesti savu gaismu, jo mūžības nišā ir iedegts Dieva gaismeklis, kas izgaismojis visu gan debesis, gan uz zemes. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, pasaules jūras! Nomierini savus viļņus, jo visbrīnumainākā Lieta ir likusi uzbangot purpura Jūrai. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, dievišķās vienotības pāvs! Izsaucies savā žēlabainajā kliedzienā debesu pasaules biezokņos, jo Dieva meldija ir tuvu atskanējusi visās malās. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Ak, mūžības gaili! Dziedi augsto debesu mežos, jo Dieva Saucējs ir saucis no visiem lielajiem augstumiem. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

- 26:22 Ak, dedzīgo mīlētāju pulki! Lai jūsu dvēseles liksmo, jo atšķirtības diena ir beigusies, derība ir piepildīta, un Mīļotais ir parādījies cēlā un majestātiskā skaistumā. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!
- 26:23 Ak, noslēpumu zinātāji! Lai jūsu sirdis piepilda prieks, jo nošķirtības laiks ir pagājis un ir parādījies pārliecības gars, un debesu Jaunekļa vaigs, izdaiļots ar svētuma rotu, ir atmirdzējis Viņa vārda *Visuvarenais* paradīzē. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!
- 26:24 Esi cildināts, ak Dievs, mans Kungs! Es lūdzu Tevi pie Tavas dienas, caur kuru Tu radīji visas pārējās dienas un kuras vienā acumirkli Tu aprēķināji nolikto laiku visam, kas bijis, un visam, kas būs: Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”! –
- 26:25 Un pie Tava vārda, ko Tu esi iecēlis par valdnieku vārdu valstībā un par pārvaldnieku visiem, kas ir debesis un uz zemes: Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”! –
- 26:26 Visžēlīgi piešķir saviem kalpiem spēju atteikties no visa, izņemot Tevi, tuvināties Tev un atraisīties no visa, tik no Tevis nē. Patiesi, Tu esi spēcīgs, varens un žēlsirdīgs Dievs. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!
- 26:27 Tad nu dāvā viņiem, ak, mans Dievs, spēju apliecināt Tavu vienotību un deklarēt Tavu vienesmi, tā lai viņi neredzētu neko citu kā vien Tevi un aizvērtu savas acis visam citam. Tev, patiesi, pieder spēks darīt tā, kā Tev tīk. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!
- 26:28 Iededz tad viņu krūtīs, ak, mans Mīļotais, Tavas mīlestības liesmu, lai tā sadedzina jebkā cita pieminēšanu un lai viņi paši sevī spētu apliecināt, ka Tu no laika gala esi mājojis savas mūžības nesasniedzamajos augstumos, ka Tu esi bijis viens un bez Tevis nav bijis neviena cita, un ka Tu līdz laika galam turpināsi būt tas, kas Tu allaž esi bijis. Nav cita Dieva kā vien Tu – varens un devīgais Kungs. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu, bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Jo, ja Tavi kalpi, kas ilgojas sasniegt Tavas vienotības
augstumus, ar sirdi pieķertos kam citam bez Tevis, viņus nevarētu
pieskaitīt tiem, kas patiesi ticējuši, nedz arī viņos varētu atrast
Tavas vienesmes zīmi. Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu,
bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

Esi cildināts, ak Kungs, mans Dievs! Šajā sakarā es lūdzu Tevi,
sūti no savas žēlastības padebešiem to, kas attīrīs Tavu dedzīgo
mīlētāju sirdis un svētīs Tavu kvēlo pielūdžēju dvēseles. Tad nu
uzcel viņus ar savu pārlaicīgo spēku un ļauj viņiem gūt uzvaru
pār visiem, kas mīt uz zemes. Nudien, tas ir tas, ko Tu esi solījis
saviem iemīļotajiem caur savu patiesības vārdu: „Mēs gribējam
apveltīt tos, kas vārdzināti, likt tos par priekšstāvjiem un likt tos
par mantiniekiem ..”²⁰ Lai slava Tev, ak Tu, kas esi „Viņš”, ak Tu,
bez kura nav neviena cita kā vien „Viņš”!

– 27 –

Lawḥ-i-Ghulámu'l-Khuld

Nemirstīgā Jaunekļa vēstuļraksts

*Ar šo tiek pieminēts Tas, kas tika atklāts sešdesmitajā gadā,
visuvarēnā, palīga briesmās, visugodājamā, vizinošā Dieva
dienās.*

RAUGIET, paradīzes vārti tika atslēgti, un svētītais Jauneklis
Riznāca, turēdams ložņu čūsku.²¹ Pricājieties! Šis ir
nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar kristāldzidriem ūdeņiem.

Viņa vaigu sedza varas un spēka pirkstu austs plīvurs.
Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu
vārdu.

Viņa galvā mirdzēja brīnišķīgs kronis, kura spožums apspīdēja
visu, kas ir debesīs, un visu, kas ir uz zemes. Pricājieties! Šis ir
nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.

- 27:4 Pār viņa pleciem krita gara cirtas kā melns muskuss uz baltām, zaigojošām pērlēm. Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar pārļaicīgu lietu.
- 27:5 Viņa labo roku rotāja gredzens ar tīru un svētītu dārgakmeni. Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu garu.
- 27:6 Uz tā slepenā un senā rakstā iegravēti šādi vārdi: „Pie Dieva! Tas ir cēlākais Eņģelis.”²² Un mūžības sfēras iemītnieku sirdis gavilēja: „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar sendienu gaismu.”
- 27:7 Uz viņa labā vaiga bija zīme, kuru ieraugot, ikviens ar saprašānu apveltītais sāka šaubīties savā ticībā. Un tie, kas mājā aiz plīvura no Neredzamā, iesaucās: „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu noslēpumu.”
- 27:8 Šis ir Punkts, no kura tika atklātas iepriekšējo un nākamo paaudžu zināšanas. Un Valstības iemītnieki skandēja: „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenām zināšanām.”
- 27:9 Šis, patiesi, ir gara Jātnieks, kurš riņķo ap nezūdošās dzīvības avotu. Un tie, kas aplēpti visaugstāko debesu mitekļos, sauca: „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu atklāšanu.”
- 27:10 Nolaidies no daiļuma telts, Viņš stāvēja līdzīgi saulei zenītā, izstarodams neredzētu un pārļaicīgu daiļumu. Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar vispriecīgāko vēsti!”
- 27:11 Stāvot debesu vidū, Viņš spīdēja koši kā saule zenītā, apgaismodams dievišķās dailes troni ar savu vareno vārdu. To redzot, Saucējs iesaucās: „Priecājieties! Šī ir Daile no Neredzētā, kas atnākusi ar varenu garu.”
- 27:12 Un debesu Jaunavas sauca no saviem debešķīgajiem kambariem: „Lai svētīts Kungs, lieliskākais no visiem radītājiem!” Un lakstīgala saldi dziedāja: „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kuram līdzīgu nekad nav skatījušas debesu izredzēto acis.”

Un, raugiet, paradīzes vārti tika atvērti otrreiz ar Viņa dižā vārda atslēgu. „Priecājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu vārdu.” 27:13

Un daiļā Jaunava atmirdzēja kā uzlēcošā saule virs gleznainā rīta apvāršņa. Priecājieties! Šī ir dievišķā Jaunava, kas atnākusi ar neredzētu daili. 27:14

Viņa parādījās ar tādu spozmi, ka pārņēma Dievam tuvo prātus ar ilgpilnām alkām. Priecājieties! Šī ir debesu Jaunava, kas atnākusi ar valdzinošu pievilcību. 27:15

Nolaižoties no mūžības kambariem, viņa dziedāja balsī, kas aizgrāba sirdsskaidro dvēseles. Priecājieties! Šī ir nemirstīgā Daile, kas atnākusi ar varenu noslēpumu. 27:16

Pacēlusies gaisā, viņa ļāva vienai vienīgai matu cirtai izslidēt no sava mirdzošā plīvura apakšas: Priecājieties! Šī ir debesu Jaunava, kas atnākusi ar brīnumainu garu. – 27:17

Izlejot šīs cirtas smaržu pār visu radību. Šai mirklī svēto sejas kļuva bālas, un kvēlo mīlētāju sirdis piepildīja ciešanu asinis. Priecājieties! Šī ir debesu Jaunava, kas atnākusi ar vissaldāko smaržu. 27:18

Pie Dieva! Ikviens, kas aizver acis uz viņas daili, ir nonācis smagu un klaju maldu varā. Priecājieties! Šī ir nemirstīgā Daile, kas atnākusi ar mirdzošu gaismu. 27:19

Viņa apgriezās, un ap viņu riņķoja šīs un nākamās pasaules iemītņieki. Priecājieties! Šī ir debesu Jaunava, kas atnākusi ar varenu virsvaldības laiku. 27:20

Tērpta retā un krāšņā ģērbā, viņa tuvojās, līdz stāvēja aci pret aci Jaunekļa priekšā. Priecājieties! Šī ir nemirstīgā Daile, kas atnākusi ar burvīgu grāciju. 27:21

No plīvura apakšas viņa pastiepa priekšup roku, zeltainu kā saulesstara atspīdums tīrā spogulī. Priecājieties! Šī ir nemirstīgā Daile, kas atnākusi jo grezni rotāta. 27:22

Viņas neatkārtojamie rubīnsārtie pirksti satvēra plīvura maliņu, kas sedza Jaunekļa vaigu, – Priecājieties! Šī ir nemirstīgā Daile, kas atnākusi ar varenu skatienu. – 27:23

- 27:24 Un atsedza to, liekot augstākā Troņa balstiem drebēt. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.
- 27:25 Tad visu radību gari atstāja savas miesas. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.
- 27:26 Un paradīzes iemītnieki saplēsa savas drānas, uz īso acumirkli ieraugot Viņa mūžseno un starojošo vaigu. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar spožu gaismu.
- 27:27 Šajā brīdī no mākoņu aizsega atskanēja Mūžības Balss – ausīm tīkamais un apburošais sauciens. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu burvību.
- 27:28 Un no Dieva neizdibināmā lēmuma avota Neredzamā Mēle vēstīja: „Pie Dieva! Šim Jauneklim līdzīgu nav skatījušas aizgājušo paaudžu acis.” Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.
- 27:29 Un svētās Jaunavas sauca no augstās valstības kambariem. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar acīmredzamu neierobežoto varu.
- 27:30 Pie Dieva! Šis ir tas Jauneklis, kura daile ir Debesu Sapulces kvēlākais ilgojums. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.
- 27:31 Tad Jauneklis pacēla galvu pret debesu eņģeļu pulku. – Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu garu. –
- 27:32 Un izrunāja vienu vienīgu vārdu, kuram atskanot, debesu iemītnieki visi kā viens cēlās jaunai dzīvei. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenām taures skaņām.
- 27:33 Ar brīnumainu skatienu Viņš uzlūkoja zemes iemītniekus. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu skatienu.
- 27:34 Un ar šo skatienu Viņš pulcēja tos kopā visus kā vienu. Pricājieties! Šis ir nemirstīgais Jauneklis, kas atnācis ar varenu lietu.

Ar vēl vienu skatienu Viņš deva zīmi dažiem izredzētajiem un tad devās atpakaļ uz savu mītni nezūdošajā paradīzē. Un šī, patiesi, ir varena lieta! 27:35

Mūžības Priekštecis sludināja no mākoņos tītā troņa: Ak jūs, kas cerību pilni gaidāt pacietības un uzticības ielejā! Ak jūs, kas ilgojaties lidot tuvuma un atkalsavienošanās gaisotnē! Debesu Jauneklis, kurš līdz šim brīdim bija apslēpts Dieva nepieejamajās dārgumu glabātavās, ir parādījis kā Īstenības Saule un Mūžīgais Gars no nemainīga spožuma Ausmas Vietas, izdaļots ar Visuvarenā rotu un Visuslavētā skaistumu. Viņš izglābis visus, kas ir debesīs un uz zemes, no nāves un iznīcības briesmām, ietērpis tos patiesas un nebeidzamas esības drānās un dāvājis tiem jaunu dzīvi. 27:36

Šis slēptais Vārds, uz kuru vienmēr ir paļāvušies Dieva vēstneši un Viņa izredzētie, ir atklājies, iznākot no neredzamās pasaules redzamajā līmenī. Tiklīdz šis apslēptais Vārds bija atspīdējis no visdziļākās būtības un absolūtās vienesmes sfēras, apgaismojot pasaules tautas, no tās atvēdīja žēlastības vējš, attīrot visas lietas no grēka nelabās smakas un ietērpjot neskaitāmās esības formas un cilvēka būtību piedošanas tērpā. Tik liela bija šī brīnumainā žēlastība, kas apņēma visas lietas, ka, izrunājot vārda „TOP” burtus, dārgakmeņi, kas bija apslēpti šīs pārejošās pasaules dārgumu glabātavās, tika atklāti un celti gaismā. Tā redzamais un neredzamais tika ietērti vienā tērpā, un apslēptais un atklātais – vienā drānā; tā nebūtība iemantoja mūžības sfēru un zūdamība iekļuva nezūdošās dzīvības galmā. 27:37

Tālab, ak jūs, Visugodājamā dailes mīlētāji! Ak jūs, kas dedzīgi alkstat nonākt Visuvarenā klātbūtnes galmā! Šī ir tuvuma un atkalsavienošanās diena, nevis strīdu un tukšu vārdu laiks. Ja esat sirsnīgi mīlētāji, uzlūkojiet Vismīļotā daili, kas mirdz skaidri un spoži kā patiesības rīts. Jums pienākas būt atraisītiem no visa – kā pašiem no sevis, tā no citiem; nē, jums jāatsakās kā no esības, tā no neesības, kā no gaismas, tā no tumsas, kā no godības, tā no pazemojuma. Atraiet savas sirdis no visa laicīgā, no visām dikām un tukšām iedomām, lai tīri un neaptraipīti varētu ieiet gara sfērā un ar starojošām sirdīm baudītu nezūdošā svētuma godību. 27:38

- 27:39 Ak, draugi! Mūžīgās dzīvības vīns plūst. Ak, mīlētāji! Mīlotā vaigs ir atsegts un pilnībā redzams. Ak, ceļabiedri! Mīlestības Sīnāja ugunskurs kvēlo gaišs un spožs. Nometiet nastu, kas ir mīlestība pret šo pasauli un jebkāda pieķeršanās tai, un kā ugunīgi debesu putni traucieties debesu paradīzes gaisos un lai spārni jūs aiznes uz nezūdošo ligzdu. Jo bez tā dzīvībai nav vērties, un bez Mīlotā sirdij nav nozīmes.
- 27:40 Nudien, Visugodājamā mīlētāji ik mirkli kā naktstauriņi ziedo savas dzīvības Drauga visu sadedzinošajās liesmās, neatdodot sevi nekam citam kā vien Viņam. Tomēr ne katrs putns var tiekties uz šiem augstumiem. Dievs, patiesi, vada pa savu vareno un cildeno ceļu to, kuru Viņš vēlas.
- 27:41 Tādējādi Mēs dāvājam mistiskās sfēras iemītniekiem to, kas tos tuvinās nebeidzamas dzīvības labajai rokai un ļaus tiem sasniegt stāvokli, kas tiem sagatavots svētuma debesīs.

– 28 –

Viņš ir vienmēr klātesošais, viscildenais, vislielākais.

RAUGIET, Godības Mēle ir runājusi un Dieva Vārds skandējis: „Valstība pieder Dievam, debesu Radītājam un visu vārdu Kungam!” Un tomēr ļaudis savā vairumā ir nevēriģi. Visa radība skandina Visžēlsirdīgā meldijas, svētās sfēras ir piepildījusi Viņa tērpa saldā smarža, un Dižākais Vārds ir izlējis savas Godības spozmi pār visiem, kas mājo uz zemes, un tomēr ļaudis ir acīmredzamā plīvurā tīti.

- 28:2 Ak, Godības Spalva! Skandini diženuma himnas, jo Mēs esam sajutuši atkalsavienošānās smaržu, tuvojoties tai dienai, kurā vārdu valstība tapa izrotāta ar Mūsu vārda *Cildenais, Visaugstais* rotu. Kolīdz šī diena tika pieminēta troņa priekšā, debesu Jaunavas sāka dziedāt brīnišķu dziesmu, Lakstīgala iepogojās debešķīgos treļļos, un Visužēlsirdīgais runāja vārdus, kas aizgrāba Dieva vēstnešu, Viņa izredzēto un Viņa ciešu tuvumu baudošo dvēseles.

Šis ir vakars pirms tās dienas, no kuras apvāršņa, ieskauts spoža gaismā, ir ausis sensenais rīts. Saki: Šī ir tā diena, kurā Dievs cēla derību ar Viņu, kurš ir patiesības balss,²³ sūtot Viņu, kurš atnesa cilvēcei priecīgo vēsti par šo Dižo Paziņojumu.²⁴ Šī ir tā diena, kurā ir parādījusies dižākā zīme un pasludinājusi šo vareno vārdu, tādējādi savaldzinot visu radību ar Dieva vārsmu spirdzinošajām vēsmām. Laimīgs ir tas, kurš atzinis savu Kungu un pieskaitīts tiem, kas sasnieguši Viņa klātbūtni.

Saki: Viņš, patiesi, ir nevainojams Līdzsvars, kas nolikts tautu starpā, caur kuru Vizinošais, Visuviedais ir atklājis visu lietu mērus. Tas ir Viņš, kurš apreibinājis katru saprotošu sirdi ar savu izteikumu vīnu un sarāvis plīvurus ar Mana vārda spēku, kas valda pār pasaulēm. Viņš, patiesi, ir licis *Bayán* būt par lapu šajā Dārzā un rotājis to ar šā nesalīdzināmā Atgādinājuma pieminēšanu. Viņš ir piekodinājis visus ļaudis, lai tie nevairās no mūžsenās godības Rīta Zvaigznes un neturas Viņa parādīšanās laikā pie savām tagadējām pasakām un tradīcijām. Tā ir nolikts saskaņā ar to, ko Viņš atklājis, un to apliecina Tas, kurš runā patiesību. Nav Dieva līdzās Man – Visuvarenajam, Visdāsnaķajam.

Tie, kas novērsušies no pēdējās Izpausmes, patiesi, nav atzinuši arī iepriekšējo. Tā ir lēmis visu lietu Autors šajā varenajā krāšņumā. Saki: Viņš, patiesi, ir pavēstījis jums par šo Sakni; tālab tie, kurus attur viens vienīgs zars, nudien, ir pieskaitāmi mirušajiem. Ak vai! Ļaudis turas pie zara un ir novērsušies no Dieva, cildenā un visuslavētā Ķēniņa. Viņš padarīja visu, ko Viņš atklājis, atkarīgu no Manas piekrišanas un katru lietu – atkarīgu no šīs nepārprotamās un neatvairāmās Lietas. Taču Manis dēļ Viņš nebūtu teicis nevienu vārdu, nedz arī atklājis sevi visiem, kas mājō debesīs un uz zemes. Cik gan bieži Viņš ir raudājis par Manu izsūtīšanu, Manu gūstu un Manām ciešanām. To apliecina tas, kas tika atklāts *Bayán*, kaut jūs to saprastu. Patiesi, spēcīgs ir tas, kurš ar Dieva spēku ir atraisījies no visa, tik no Viņa vien nē, un nevarīgs ir tas, kurš novērsies no Viņa pēc tam, kas Viņš parādījās ar acīmredzamu varenību.

Ak, pasaules tautas! Pieminiet Dievu šajā dienā, kurā Gars ir runājis un caur varenā, cildenā Dieva Vārdu radīto būtības ir

pacēlušās pie Viņa. Ikvienam šajā dienā pienākas priecāties ar ārkārtīgu liksmību, tērpties vissmalkākajās drānās, godināt savu Kungu un pateikties Viņam par šo vislielāko labvēlību. Svētīti ir tie, kas izpratuši Dieva nolūku, un bēdas pār nevērīgajiem!

28:7 Atklājuši šonakt šo vēstuļrakstu, Mēs vēlamies to sūtīt tev kā Mūsu labvēlības zīmi, ka tu vari būt starp tiem, kas pateicīgi. Kad būsi to saņēmis, nolasi to Dieva mīļoto priekšā, ka tie varētu uzklausīt, ko izteikusi Dižuma Mēle, un būt starp tiem, kas rīkojas saskaņā ar tās pamācībām. Tā Mēs esam tevi izraudzījuši un ietērpuši tevi tērpā, ar ko Mēs rotājām sirdsšķīstos. Lai slavēts Dievs, pasaulu Kungs!

• • •

Bahá'u'lláh debesbraukšana

– 29 –

Súriy-i-Ghuṣn

Zara sūra

Viņš ir Tas, kurš mūžam mājō godības sfērā.

DIEVA Lieta ir nokāpusi uz izteikumu mākoņiem, kamēr tos, kas ir piedēvējuši Viņam līdziniekus, ir piemeklējušas smagas ciešanas. Dievišķās atklāsmes pulki, nesot debesķīgās iedvesmas karogus, ir nokāpuši no Viņa vēstuļraksta debesīm visuvarenā, visspēcīgā Dieva vārdā, un uzticīgie priecājas par Viņa uzvaru un valdīšanu, kamēr noliedzējus pārņem bailes.

Ak, ļaudis! Vai jūs bēgat no Dieva žēlastības pēc tam, kad tā apņēmusi visu, kas ir debesīs un uz zemes? Neiztirgojiet šo žēlastību, ko Dievs jums ir dāvājis, un nevairieties no tās, jo tie, kas novēršas, patiesi, ir cietuši smagu zaudējumu. Dieva žēlastība līdzinās vārsēm, kas nosūtītas no tām pašām debesīm: īsteni ticīgie dzer no tām nezūdošās dzīvības vīnu, bet bezdievji – verdošās dziras malku. Un, kad vien kāds viņiem skaita Dieva vārsmas, viņu krūtīs iekvēlojas ienaida uguns. Tādējādi viņi iztirgo veltes, ko Dievs viņiem dāvājis, un tiek pieskaitīti nevērīgajiem.

29:2

- 29:3 Tiecieties, ak, ļaudis, nonākt Dieva Vārda sargājošajā pavēnī. Malkojiet tad no izcilās izpratnes un skaidrojuma izmeklēto vīnu, jo tas ir Visugodājamā dzīvo ūdeņu avots, un tas ir parādījis no Visžēlsirdīgā gribas apvāršņa ar vienreizīgu krāšņumu. Saki: No šī Dižākā Okeāna ir izplūdusi mūžsenā Jūra; svētīts ir tas, kurš sasniedzis tās krastus un atradis tajos mieru.
- 29:4 No Sadratu'l-Muntahá ir atzarojusies šī cildenā Būtne, Svētuma Zars; labi ir tam, kurš meklējis patvērumu zem tā un mājō tā pavēnī. Patiesi, Dieva likuma Atvase ir cēlies no šīs Saknes, ko Dievs ir stipri iedēstījis savas gribas augsnē, un Zars ir izaudzis tik augstu, ka tas plešas pāri visai radībai. Tāpēc, lai daudzināts Viņš pateicībā par šo dižo, šo svētīgo, šo vareno, šo cēlo Roku darbu. Tuvinieties Viņam, ak, ļaudis, un nogaršojiet gudrības un izpratnes augļus, kas nākuši no Viņa, kurš ir visuvarēnaiss, viszinošais. Kas nav tos nobaudījis, tam ir liegtas Dieva veltes, pat ja viņš nobaudītu visu, ko spēj saražot zeme, kaut jūs to saprastu!
- 29:5 Kā Mūsu žēlastības zīme no dižākā vēstuļraksta ir cēlies Vārds – Vārds, ko Dievs rotājis ar sevis paša rotu un devis tam neierobežoto varu virs zemes un pār visu, kas uz tās ir, un padarījis to par sava diženuma un vareņības zīmi ļaužu vidū, lai visi caur to varētu godināt savu visuvarēno, visspēcīgo, visuviedo Kungu un cildināt savu Radītāju un Dieva Gara svētumu, kas valda pār visu radību. Tas, patiesi, nav nekas cits, kā Vārds, ko nosūtījis Tas, kurš ir viszinošais Sirmgalvis.
- 29:6 Pateicieties Dievam, ak, ļaudis, par viņa parādīšanos; jo viņš, patiesi, ir vislielākā jums izrādītā labvēlība, nevainojamākās jums dotās veltes, un caur viņu ir atdzīvināts ik trūdošais kauls. Ikviens, kas pievēršas viņam, ir pievērsies Dievam, un ikviens, kas novēršas no viņa, novēršas no Manas Dailes, noliedz Manu pierādījumu un grēkojis pret Mani. Viņš ir Dieva uzticība jūsu vidū, viņa gādība jūsos, viņa izpausme jums un viņa parādīšanās viņam tīkamo kalpu starpā.
- 29:7 Tā, nu, Man bija pavēlēts nogādāt jums vēsti no Dieva, jūsu Radītāja, un Es šo pavēli esmu izpildījis. Tam par lieciniekiem ir Dievs, Viņa eņģeļi, Viņa vēstneši un Viņa svētītie kalpi. Tad, nu,

ieelpojiet paradīzes rožu saldās smaržas un neesiet no tiem, kam tas liegts. Steidziet iegūt savu tiesu žēlastības, ko Dievs jums ir dāvējis un nepieļaujiet, ka jūs no tās nošķīr plīvurs.

Mēs esam nosūtījuši viņu cilvēciska tempļa veidolā. Lai svētīts Dievs, kurš rada visu, ko Viņš vēlas, caur savu neaizskaramo, savu nemaldīgo lēmumu. Tie, kas vairās no Zara pavēņa, ir noklīduši maldu tuksnēs, viņus moka pasaulīgo iekāru tveice, un nav ne mazāko šaubu, ka viņi ir lemti bojāejai.

29:8

Ak, ļaudis! Steidzieties nonākt Dieva pavēnī, kas sargās jūs no svelmainās tveices šajā dienā, kurā neviens neradīs patvērumu nekur citur, kā vien Viņa vārda – Vienmēr Piedodošais, Vislīdzjūtīgais – pavēnī. Ģērbieties, ak, ļaudis, pārliecības tērpā, lai tas jūs pasargātu no dīku un tukšu iedomu šautrām un lai jūs tiktu pieskaitīti uzticīgajiem šajās dienās – dienās, kurās neviens neiegūs pārliecību un nesasnies pastāvību Dieva Lietā, ja vien neatsacīsies no tā, kas izplatīts cilvēku vidū un nepievērsīsies šai svētītajai un mirdzošajai Dailei.

29:9

Ak, ļaudis! Vai Dieva vietā jūs ņemsit sev par palīgu viltus dievu? Vai jūs sekosit vislielākajam elkam, nevis savam visuvarenajam, visspēcīgajam Kungam?²⁵ Nepieminiet tos, ak, ļaudis, un satveriet dzīvības kausu sava visužēlsirdīgā Kunga vārdā. Tik tiešām, ka Dievs ir taisnīgs! Viena vienīga lāse no šā kausa atdzīvina visu cilvēci, kaut jūs to zinātu.

29:10

Saki: Neviens šajā dienā nebūs pasargāts no Dieva lēmuma; neviens neradīs patvērumu citur kā vien Viņā. Patiesi, tā ir patiesība, un viss cits – acīmredzami maldi. Dievs ir licis visiem mācīt Viņa Lietu savu spēju robežās. Tāds ir lēmums, ko varas un spēka Pirksts ir ierakstījis dievišķīgās godības vēstuļrakstos. Ikviens, kurš atdzīvina kaut vienu vien dvēseli šajā atklāsmē, atdzīvina visu cilvēci: Dievs viņu augšāmcelšanās dienā atdzīvinās savas vienesmes paradīzē, tērtu Viņa, suverēnā gādnieka, visuvarenā, visudevīgā, greznajā tērpā. Tāda ir palīdzība, ko jūs varat sniegt savam Kungam, un nekas cits šajā dienā Dieva, jūsu Kunga un jūsu senču Kunga, priekšā nav pieminēšanas cienīgs.

29:11

Kas attiecas uz tevi, ak, kalps, uzklausi to, ko Mēs tev pamācām šajā vēstuļrakstā, un vienmēr meklē sava Kunga žēlastību. Izplati

29:12

šo vēstuļrakstu to vidū, kas ticējuši Dievam un Viņa zīmēm, lai tie ievērotu tajā dotās pavēles un tapt pieskaitīti taisnīgajiem.

29:13

Saki: Ak, ļaudis! Nesējiet uz zemes nemierus vai ķildas ar saviem līdzcilvēkiem, jo šāda rīcība nepiedien cilvēkiem, kas sava Kunga pavēnī ieņem vienīgā patiesā Dieva uzticīgo kalpu stāvokli. Kad vien sastopat izslāpušo, dodiet viņam dzert no nezūdošās dzīvības kausa; un, kad vien sastopat dzirdīgas ausis, skandiniet tām visspēcīgā, varenā, līdzjūtīgā Dieva vārsmas. Atraišiet savas mēles, lai tās pauž laipnus vārdus, un, ja atrodat ļaudis, kas tiecas patverties Dievā, aiciniet tos uzzināt patiesību; citus atstājiet savā vaļā un stāvoklī, kas īstenībā ir elles uguns. Nekaisiet dziļas atziņas pērles aklajiem un tukšajiem sirdī, jo tiem ir liegts redzēt gaismu un atšķirt dārgu, zaigojošu pērli no nevērtīga oļa. Ja jūs kaut tūkstoš gadu skandētu brīnumainās godības vārsmas akmenim, vai tās šo akmeni aizkustinātu un vai tas saprastu to nozīmi? Nē, pie jūsu visžēlsirdīgā, vislīdzjūtīgā Kunga! Ja jūs skandētu kurlajiem visas Dieva vārsmas, vai viņi dzirdētu kaut vienu burtu? Nē, pie Viņa mūšsenās un godības pilnās Dailes!

29:14

Tā, nu, Mēs esam tev snieguši dievišķās gudrības un izteikumu dārgakmeņus, lai tu pievērstu savu skatu savam Kungam un atbrīvotos no jebkādas pieķeršanās pasaulei. Lai Viņa gars nāk pār tevi un tiem, kas mīt svētuma mājvietā un ir apveltīti ar īstu uzticību savā Kunga Lietā.

— 30 —

Lawḥ-i-Rasúl

Vēstuļraksts Rasúl

Patiesi, Es esmu Tās, kurš būdu pilns mājo zem šīs pasaules nojumes.

AK, RASÚL! Ja tu jautāsi par dziļas atziņas debesu Sauli, tad Azīni, ka to ir aizseguši skaudības mākoņi; un, ja tu vaicāsi par nebeidzamā svētuma sfēras Mēnesi, lai top tev zināms, ka

to ir aizklājuši ienaida plīvuri; un, ja tu meklēsi neredzamās īstenības debesjuma Zvaigzni, zini, ka tā norietējusi aiz ļaunuma apvāršņa. Raugi, kā vienam pašam Ĥusayn uzbrūk simts tūkstoši nāvīgu ienaidnieku! Raugi, kā Ābrahāmu vienu pašu ielenc tūkstošu tūkstoši despotisku ķēniņu!²⁶ Raugi, kā vienu neaptraipītu Dvēseli mēģina sagrābt liels gūstītāju pulks! Raugi, kā vienā Kaklā grib iedurties neskaitāmi dunči!

Nevienu savas zemes dzīves nakti Es neradu mieru; nevienu dienu Man nebija dota atelpa. Vienreiz Mana nocirstā galva tika sūtīta no zemes uz zemi kā trofeja; citreiz Es tiku pakārts gaisā. Vienreiz kāds, ko uzskatīju par draugu, Mani nonāvēja ar sitieniem; citreiz tuvs biedrs apgānīja Manus pīšļus. Ik rītu, kad cēlos no gultas, Mani gaidīja jauna nelaime; un ik vakaru, kad viens atgriezās savā kambarī, Man bija sagatavots kāds sūrs pārbaudījums. Nelaimes Mani piemeklēja viena aiz otras bez mitas, un ciešanas nedeva Man atelpu.

30:2

Tomēr par spīti tam visam, Es stājos pretī saviem ienaidniekiem skaidrs kā saule un parādījos debesu valstības iemītnieku priekšā spožs kā mēness. Ne mirkli Es necentos glābt savu dzīvību, un nevienā brīdī Es nemeklēju vieglumu un ērtības. Es ziedoju savu dvēseli sava Mīlotā ceļā un atdevu savu dzīvību Viņa dēļ. Mans cietoksnis bija Mana paļāvība uz Dievu, un Mans vairogs – Mana pieķeršanās šim brīnišķīgajam Draugam; Manas bruņas bija Mana uzticēšanās Viņam, kas Mani nekad nepievīla, un Mans karapulks – Mana kaismīgā cerība uz Viņa vēlību.

30:3

Galū galā Mana atklāsme atmodināja skaudību Manos pretiniekos un raisīja ienaidu ļaundaros. Ak, Mans Rasúl! Ja tu paraudzītos ar asām un vērīgām acīm, tu redzētu, kā visa radība – jā, patiesi, pat augstākās sfēras iemītnieki – cieš un bēdājas līdz ar Mani. Ak, Rasúl! Sātaniskās skaudības nomācošā tumsa ir paslēpusi spožo gara ausmu, un ļaunuma tumšie plīvuri ir aptumšojuši mūžīgā svētuma Ausekļa mirdzošos starus.

30:4

Šajā stundā Sendienu Ķēniņš ir nolēmis pamest šo nepaklausīgo tautu. Tomēr neviens nezina, vai pat pēc Viņa aiziešanas šo Dieva žēlastības Būtību nesaudzēs šo indīgo čūsku dzeloņi, kā tas bija skaidri redzams pēc Viņa pirmās izraidīšanas.

30:5

30:6 Ak, Rasúl! Vai tu spēj saprast nelaimi, kas piemeklējusi šo netaisnīgi vajāto un izraidīto Dvēseli, kas cietusi smagas pārestības no divām savā starpā karojošām tautām un kura nav saņēmusi nedz žēlastību no ienaidniekiem, nedz līdzjūtību no draugiem. Es zvēru pie Manas Dailes, ka ciešanas, ko Man nodara Manu ienaidnieku rokas, ir simts tūkstoš reižu vieglāk panesams! Pateiciet Dievam, ka neesi pilnībā iepazīnis stāvokli, kurā nonācis Viņš, kurš ir Mūžīgais Ķēniņš, un to, ko Viņam nācies pārciest. Šīs, patiesi, ir dienas, kurām līdzīgas nekad nav redzējusi radības acs.

30:7 Tad, nu, centies novērsties no ilūziju un atdarināšanas ceļa, lai vari iekļūt iekšējās atziņas sfērā un garīgo atklājumu valstībā. Jo šajās dienās visus ir pārņēmis nezināšanas reibums, izņemot tos, kurus tavs Kungam ir lēmis pasargāt. Dažiem gaistoša mirāža šķiet bangojošs okeāns, un aklā tumsā tie saredz košu rītu. Citi, atteikušies no mūžīgās dzīvības upes, apmierinās ar zūdošu pilienu. Cilvēces stāvoklis atbilst tam, kas teikts: „Tā Mēs radījām dvēseles dažādos apstākļos.”²⁷

30:8 Kas attiecas uz tevi, ak, Rasúl, ja tu vēlies lidot Manas mīlestības gaisotnē, tev jāpaceļas pāri zemes un debesu valstībām un visa, kas tajās atrodas, lai vari iemantot Visugodājamā labpatikas paradīzi. Labi tiem, kas tajā ienākuši!

– 31 –

Lawḥ-i-Maryam

Vēstuļraksts Maryam

Viņš bēdājas, redzot Manas bēdas.

AK, MARYAM! Pārestības, kas Mani piemeklē, ir izsvītrojušas no radišanas Plāksnes tās pārestības, ko pārcieta Mans Pirmais Vārds.²⁸ Dievišķā nolēmuma mākoņi ik brīdi ir lējuši pār šo atklāto Daili pārbaudījumu lietu. Es tapu izraidīts no savas dzimtenes tikai Miļotā labad; Mans izsūtījums kalpoja tikai un

vienīgi Viņa labpatikai. No debesīm sūtīto pārbaudījumu vidū Es mirdzēju spoži kā sveces liesma un Dieva nolikto grūtību priekšā stāvēju nesatricināms kā kalns. Es paudu Viņa plūstošo dāsnumu kā devīgs mākonis un šaustīju nesalīdzināmā Ķēniņa naidniekus kā dedzinoša liesma.

Manas varas skaidrās zīmes atmodināja skaudību Manos ienaidniekos, un Manas gudrības pārliecinošie pierādījumi raisīja naidu ļaundaros: nevienu nakti Es neradu mieru; nevienu rītu Es nemodos rimtajā klusumā. Es zvēru pie Dieva skaistuma, ka Ĥusayn²⁹ lēja sāpju asaras par pārestībām, kuras Es pārcietu, un Ābrahāma metās ugunī dēļ nelaimēm, kas Mani piemeklēja. Ja tu skatītos vērīgi, tu redzētu Diženo Aci lejam sūras asaras zem svētuma telts un majestātiskuma Būtību gauži raudam cēluma sfērās. Par to liecina patiesības un godības Mēle.

31:2

Ak, Maryam! Atstājuši Tā zemi,³⁰ pārvarot neskaitāmas likstas, Mēs pēc Persijas tirāna³¹ gribas nonācām Irākā, kur pēc važām, kurās Mūs kala Mūsu ienaidnieki, Mūs gaidīja Mūsu draugu nodevība. Dievs zina, kas Mani piemeklēja pēc tam! Galu galā, pametis savas mājas un visu, kas tajās bija, un atsacījies no savas dzīves un visa, kas tai piederēja, Es paliku viens, bez neviena drauga. Es klīdu pa atsacīšanās tuksnesi, ceļodams tā, ka Manā izsūtījumā pār Mani gauži raudāja katra acs un visa radība lēja asins asaras par Manām ciešanām. Debesu putni bija Mani ceļabiedri un lauka zvēri – Mani līdzgājēji. Šādi Es līdzīgi gara zibsnim gāju pa šo gaistošo pasauli. Gandrīz divus gadus Es vairījos no visa, tik no Dieva vien nē, un aizvēru savas acis uz visu, kā vien uz Viņu, lai ļautu ienaida liesmām noslāpt un skaudības svelmei norimt.

31:3

Ak, Maryam! Neklājas izpaust debesu noslēpumus, un nepiederas atsegt debešķīgās mistērijas. Ar „noslēpumiem” nav domāts nekas cits kā vien dārgumu krātuves, ko glabā Manis pašā Būtne. Tik tiešām, ka Dievs ir taisnīgs! Es esmu panesis tik daudz, cik nav panesis neviens cilvēks pirms Manis un nepanesis neviens cilvēks pēc Manis.

31:4

Šajā laikā, ko pavadīju nošķirtībā, neviens – nedz Manu brāļu vidū, nedz arī kāds cits – nemēģināja šo lietu izpētīt,

31:5

nemaz nerunājot par to, lai lūkotu saprast tās nozīmi, lai gan tā ir svarīgāka par zemes un debesu radīšanu. Un tomēr, zvēru pie Dieva, ik elpas vilciens, ko veicu sava ceļojuma laikā bija labāks par abu pasaulu kalpošanu, un Mana atkāpšanās pati par sevi bija varenākā liecība un vispilnīgākais un pārlicinošākais pierādījums. Jā, ir vajadzīgs īstais redzējums, ja kāds grib ieraudzīt pārļaicīgās godības Vietu, jo aklajam ir liegts skatīt pašam savu vaigu, kur nu vēl mūžīgā svētuma Vaigu. Kā gan ēna var saprast to, kas viņu met? Kā gan saujiņa mālu var aptvert sirds smalko īstenību?

31:6 Visbeidzot dievišķais lēmums mudināja dažas garīgas dvēseles atcerēties šo kanaāniešu Jaunekli.³² Bruņojušās ar vairākām petīcijām, tās pārmeklēja katru vietu un iztaujāja katru cilvēku, līdz kādā kalnu alā atrada bezvēsts pazudušā pēdas. Un, patiešām, ticīgo ceļa rādītājs uz taisnā ceļa ir Viņš.³³ Es zvēru pie mūžīgās patiesības Ausekļa, ka šo dvēseļu ierašanās tā pārsteidza un izbrīnīja šo nabaga izsūtīto Dvēseli, ka Mana spalva to nespēj aprakstīt. Varbūt kāda tērauda asa spalva parādīsies no mūžības sfēras, pāršķēls plīvurus un atsegs noslēpumus pilnīgi patiesi un atklāti; vai, iespējams, kāda daiļrunīga mēle runās, ceļot gaismā gara pārles no klusēšanas gliemežnīcas. Un Dievam tas tik tiešām nebūtu grūti paveicams. Īsi sakot, Viņa, kas ir Neierobežotais, roka atdarīja noslēpumu zīmogū, taču to nespēj aptvert neviens, kā vien tie, kam dota patiesa saprašanas spēja, nē – drīzāk tie, kas atsacījušies no visām lietām.

31:7 Un notika tā, ka pasaules Spīdeklis atgriezās Irākā, kur Mēs atradām vien dažas dvēseles, nespēcīgas un nomāktas, nē – pilnīgi pazudušas un nedzīvas. Neviena mute vairs neminēja Dieva Lietu, un neviena sirds nebija atvērta tās vēstij. Tad šis pazemīgais Kalps cēlās aizstāvēt un sekmēt Dieva Lietu ar tādu sparū, ka, šķiet, tas aizsāka jaunu atdzimšanu. Lietas triumfs bija redzams un tās labā slava tika cildināta katrā lielā un mazā pilsētā, tiktāl, ka visi valdnieki pret to attiecās ar pielaidību un labvēlību.

31:8 Ak, Maryam! Šā Kalpa izrādītā apņēmība stāties pretī Viņa ienaidnieku uzbrukumiem, lai kādai ticībai vai kārtai tie

piederētu, tā padziļināja viņu naidu, ka to ir grūti aprakstīt vai iztēloties. Tā tam notikt bija lēmis varenības un spēka Kungs.

Ak, Maryam! Sirmgalvja Spalva sludina: Viens no galvenajiem pienākumiem, kas noteikti, ir attīrīt sirdi no visa, izņemot Dievu. Tad, nu, attīri savu sirdi no visa cita, kā vien no Drauga, ka vari būt cienīga ienākt sadraudzības galmā. 31:9

Ak, Maryam! Atbrīvojies no aklu iedomu važām, ka vari iekļūt svētlaimīgajā atraisītības sfērā. Atsvabini savu sirdi no pasaules un visa, kas tajā ir, lai vari iemantot ticības neierobežoto valdīšanu un lai tev netiek liegts Visžēlsirdīgā patvērums. Ar atsacīšanās spēku sarauj gabalos tukšu iedomu plīvuru un ienāc svētītajos pārlicības mitekļos. 31:10

Ak, Maryam! Kaut arī koks var nest neskaitāmas lapas un augļus, atliek uzpūst rudens vēja brāzmai, un tie visi nobirst. Tāpēc nenolaid acis no dievišķuma Koka saknes un no debesu godības Lotus Koka zara. Iedomājies okeānu – cik rāms tas ir, cik majestātiski tas guļ savā gultnē. Tomēr mūžīgā Mīlotā gribas vēji rada tā spoguļi neskaitāmus sīkus vilnišus un lielas bangas – katru atšķirīgu no citiem. Šodien visas pasaules tautas nodarbina šo vilņu ņirboņa un plūdums, bet tās neievēro jūru Jūras vareno spēku, kas ikreiz, sakustinot tās ūdeņus, atsedz Neierobežotā zīmes. 31:11

Pavadi laiku, ak, Maryam, sarunās ar Visžēlsirdīgā Garu un vairies no ļaunā sabiedrības un tuvības, meklē patvērumu devības Kunga drošajā paspārnē, lai Viņa sirsnīgās laipnības roka tevi attur no savtīgu iegribu apmierināšanas un vada tavus soļus pretī pārļaicīgās godības sfērai. 31:12

Pamet šis gaistošās ēnas un pagriezies pret nezūdošā spožuma Ausekli. Visas ēnas spēj pastāvēt un pārvietoties, tikai pateicoties saules klātbūtnei; ja tā kaut uz īsu brīdi atrautu savu žēlastību, visas lietas nogrimtu zem neesības plīvura. Cik gan skumji un nožēlojami, tik tiešām, ir tas, ka kāds var nodoties šīs pasaules pārejošajām lietām un liegt sev nonākt pie Rīta Zvaigznes mūžīgā svētuma avota. 31:13

Ak, Maryam! Turi dārgas šīs dienas, jo pavisam drīz tu vairs neieraudzīsi Debesu Jaunekli šajā pārejošajā sfērā, bet redzēsi 31:14

visu radību, slīgstam dziļās skumjās. Drīz vien tu nožēlā kodīsi sev pirkstos, jo tu vairs neatradīš šo Jaunekli, pat ja tu meklētu vistālākajos zemes un debesu nostūros. Tāds ir lēmums, kas sūtīts no pārlaicīgās godības sfēras. Jā, itin drīz tu redzēsi visu radību, kožam pirkstos rūgtās bēdās par šo Jaunekli, un, pat ja tā pilnībā pārmeklētu katru zemi un katras debesis, tai neizdotos Viņu sastapt.

31:15 Īsi sakot, ir noticis tā, ka šis Kalps ir lēmis pamest šo nožēlojamo tautu un doties vientulībā. Bez saimes sievietēm, kas spiestas palikt ar Mani, Es neņemšu sev pavadņos nevienu citu – pat ne Manas sievas pavadones. Tad, nu, redzēsim, kāds ir Dieva nodoms. Man aizejot, Manas pavadones ir asaras, ko Es leju, un Manas ceļabiedres – Manas nopūtas; Mans mierinājums ir Mana spalva, un Manas dvēseles priecētājs – Manis paša skaistums; Mans karapulks ir Mana paļāvība uz Dievu, un Manas armijas – Mana uzticēšanās Viņam. Tā nu Mēs esam uzticējuši tev daļu no noslēpumiem, kas saistīti ar šo jautājumu, lai tu būtu starp tiem, kas saprot.

31:16 Ak, Maryam! Visi pasaules ūdeņi un upes ir plūdušas no šā Jaunekļa acīm, kas gluži kā mākoņi ir lējušas asaras par pārestībām, ko Viņš pārcietis. Īsi sakot, Mēs allaž esam ziedojuši savu dzīvību un dvēseli Miļotā ceļā, un Mēs esam pateicīgi un mierā ar visu, kas Mūs var piemeklēt. Kādreiz Mana galva tika pacelta uz piķa, un citreiz tā krita Manu nāvīgo ienaidnieku rokās. Reiz Mani iemeta ugunī, un citreiz Mani pakāra gaisā. Tik tiešām, tā ar Mums apgājās bezdievji.

31:17 Ak, Maryam, Mēs nosaucām šo vēstuļrakstu par „visskaistākajām raudām” un „ziedoņa asaru lietavām”. Mēs nosūtījām to Tev, lai vari raudot gūt sirdsmieru un just līdz Mūšsenās Dailes sāpēm un ciešanām.

Kitáb-i-'Ahd

Derības grāmata

LAI ARĪ godības valstībā nav nevienas no pasaules ārišķībām, taču Mūsu gādības un samierināšanās dārgumu krātuvē Mēs esam saviem mantiniekiem novēlējuši lielisku un nenovērtējamu mantojumu. Mēs neesam novēlējuši laicīgas bagātības un tāpat neesam pielikuši tās rūpes, kas ar tādām saistītos. Pie Dieva! Zemes bagātībās slēpjas bailes un briesmas. Atceries un padomā par to, ko Korānā ir atklājis Viszēlīgais: „Lai piemeklē bēdas ikvienu zaimotāju un neslavas cēlēju un to, kas vāc bagātību un skaita to.”³⁴ Gaistošas ir pasaules bagātības. It viss, kas iznīkst un mainās, nav un arī nekad nav bijis uzmanības vērts, varbūt tikai aprāta robežās.

Šī Pārestības Cietušā mērķis, izturot bēdas un likstas, vēstījot svētās vārsmas un uzrādot pierādījumus, ir bijis tikai izdzēst naidīguma un ienaida liesmas, lai cilvēku siržu apvārsnis iemirdzētos saskaņas gaismā un lai tās iemantotu īstu mieru un rimtību. No dievišķā vēstuļraksta ausmas malas spoža atmirdz vārdu rīta zvaigzne, un ikvienam ir pienākums vērst skatus uz to: Mēs mudinām jūs, ak, pasaules tautas, ievērot it visu, kas cels jūsu stāvokli. Turieties stingri pie Dieva bijāšanas un kļaujieties pie pareizā. Patiesi, Es saku: Mēle ir dota, lai minētu to, kas ir labs, neaptraipiet to ar nepiedienīgām runām. Dievs ir piedēvis to, kas ir pagājis. No šī brīža ikvienam jāsaka tas, kas ir piedienīgs un piemērots un jāatturas no nonievāšanas un pulgošanas, un no visa, kas izsauc cilvēkos skumjas. Augsts ir cilvēka stāvoklis! Nav nemaz tik ilgi, kad šis Vārds nāca no Mūsu Godības Spalvas dārgumu glabātuves: Diža un svētīta ir šī Diena, tā Diena, kurā viss, kas snauž cilvēkā, ir ticis un tiks darīts redzams. Cildens ir cilvēka stāvoklis, ja vien viņš paliktu stingrs un nelokāms Lietā. Viszēlīgā acīs īsts cilvēks ir it kā debess jums; saule un mēness tajā ir viņa redze un dzirde, un tā zvaigznes ir viņa mirdzošais un spožais raksturs. Viņa stāvoklis ir visizcilākais, un viņa ietekme audzina esības pasauli.

32:2

- 32:3 Ikvienu uztveroša dvēsele, kas šajā Dienā ir ieelpojusi Viņa tērpā smaržu, un ir sirdsšķīstībā cēlusi skatu uz godībā mirdzošo apvāršni, Sārtajā Grāmatā tiek pieskaitīta pie Bahā ļaudīm. Manā vārdā, tveriet Manas sirsnīgās laipnības kausu, atveldzējieties pilnībā Mana goda un Mana brīnuma pieminēšanā.
- 32:4 Ak jūs, kas mājot uz zemes! Dieva reliģija ir atklāta mīlestībai un vienotībai; nepadariet to par naida un strīdu cēloni. Atskārsmes cilvēku un viscildenākās vīzijas vērotāju acīs Godības Spalva ir atklājusi it visu, kas var būt par iedarbīgu līdzekli cilvēku laimes un labklājības nodrošināšanai un sekmēšanai. Bet šīs zemes neprātīgie, ļaunu kaislību un iekāru baroti, ir atstājuši neievērotu Viņa augstāko gudrību. Viņš, patiesi, ir visuviedais, bet viņu vārdus un darbus diktē dīka iztēle un uzpūtīgas iedomas.
- 32:5 Ak jūs, Dieva mīļotie un pilnvarotie! Kēniņi ir varas izpausmes un Dieva varenības un bagātības rītaizvaigznes. Lūdzieties viņu vārdā. Viņš ir piešķīris viņiem zemes valdīšanā, un savā īpašumā atstājis cilvēku sirdis.
- 32:6 Sadursmes un strīdi Viņa Grāmatā ir kategoriski aizliegti. Tāds ir Dieva nolikums šajā diženajā atklāsmē. Dievišķā kārtā tas tiek nodrošināts pret atcelšanu un to apņēmu Viņa apliecinājuma mirdzošais tērps. Patiesi, Viņš ir vizinošais, visuviedais.
- 32:7 Ikvienam ir pienākums palīdzēt tām autoritātes rītaizvaigznēm un pavēļu avotiem, kas kā ar rotām izceļas ar taisnprātību un godīgumu. Lai svētīti ir valdītāji un mācītāji Bahā ļaužu vidū! Tie ir Mani pilnvarotie starp Maniem kalpiem un Manu baušļu izpausmes Manu ļaužu vidū. Lai nāk pār viņiem Mana godība, Manas svētības un Mana žēlastība, kas ir pārņēmušas esības pasauli. Šajā sakarā izteikumiem, kuri ir atklāti *Kitáb-i-Aqdas*, ir tāds spēks, ka no to vārdu apvāršņa mirdzoša un spoža staro dievišķās žēlastības gaisma.
- 32:8 Ak, Mani Zari! Esības pasaulē slēpti dus varenī spēki, visaugstākās iespējas. Pievērsiet tiem un to vienojošajai ietekmei savus skatus, bet nevis domstarpībām, kas rodas sakarā ar tiem.
- 32:9 Dievišķā testamentā atstājēja griba ir, lūk, kāda: Aghsán, Afnán un Manai saimei katram pa vienam un visiem kopā nākas celt

skatus uz Visvarenāko Zaru. Apsveriet to, ko Mēs esam atklājuši savā Vissvētākajā Grāmatā: „Kad Manas klātbūtnes okeāns atkāpsies un Manas atklāsmes Grāmata būs nobeigta, vērsiet savu skatu uz Dieva izraudzīto, kas ir atzarojies no šīs Mūžsenās Saknes.” Šī svētā vārsmā ir vērsta tikai uz Visvarenāko Zaru [‘Abdu’l-Bahá]. Lūk, tā Mēs esam žēlīgi pavēstījuši savu iedarbīgo gribu, un, patiesi, Es esmu žēlīgais, visudevīgais. Patiesi, Dievs ir nolīcis, ka Lielākā Zara [Muḥammad ‘Alí] stāvoklis būtu zemāks par Dižākā Zaru [‘Abdu’l-Bahá] stāvokli. Viņš, patiesi, ir tas, kas paaugstina, visuviedais. Mēs izraudzījām „Lielāko” pēc „Dižākā”, kā to noteica vizziņošais, kurš nojauš visu.

Katram tiek uzlikts par pienākumu paust mīlestību pret Aghṣán, bet Dievs viņiem nav piešķīris tiesības uz citu cilvēku īpašumu. 32:10

Ak, Mani Aghṣán, Mani Afnán un Mana saime! Mēs mudinām jūs būt Dieva, veikt teicamus darbus un darīt to, kas pieklājas un kalpo jūsu stāvokļa celšanai. Patiesi, Es saku: Dieva bijāšana ir vislielākais pavēlnieks, kas spēj nest uzvaru Dieva Lietai, un šim pavēlniekam vispiemērotākie pulki ir bijuši un ir tie, kam ir patiesa daba un kas dara šķīstus un labestīgus darbus. 32:11

Saki: Ak, kalpi! Nepielaidiet, ka līdzekļi kārtības nodrošināšanai kļūst par cēloni apjukumam un vienotības svira – par nesaskaņu izraisītāju. Mēs ļoti gribam cerēt, ka Bahá ļaudis vadīsies no šiem svētīgajiem vārdiem: „Saki: viss no Dieva.”³⁵ Šie cildenie vārdi ir kā ūdens naida un naidīguma izdzēšanai, kuri vēl aizvien gruzd cilvēku krūtīs un sirdīs. Paklausot šai vienai atziņai, cikstošās tautas un ciltis sasniegs patiesas vienotības gaismu. Tiešām, Viņš runā patiesību un Viņš ceļā iet pa priekšu. Viņš ir visuspēcīgais, cildenais, žēlīgais. 32:12

Ikvienam pieklājas izrādīt cieņu un laipnību Aghṣán, lai tādējādi godināta taptu Dieva Lieta un augstu celts Viņa Vārds. Šis pienākums ir ticis atgādināts atkal un atkal un ir ierakstīts Svētajos Rakstos. Labi ir tam, kas ir kļuvis spējīgs sasniegt to, ko Lēmējs, Sirmgalvis ir viņam paredzējis un parakstījis. Bez tam jums tiek vēlēts cienīt svētās ģimenes locekļus, Afnán un saimi. Mēs tāpat atgādinām jums kalpot visām tautām un tiekties pēc pasaules pilnveidošanas. 32:13

32:14

Viņš, kas ir pasaules Ilgojums, ir sūtījis debesu vārdus, kuri veicina pasaules atjaunināšanu un atdzimšanu, un zemes tautu un cilšu pestīšanu. Vēriģi ieklausieties Godības Spalvas padomos. Jums no tiem būs vairāk labuma nekā no visa, kas atrodas uz zemes. To apliecina Mana cildenā un brīnumainā Grāmata.³⁶

– 33 –

Svētceļojuma vēstulraksts

TĀ SLAVA, kas ir ataususi no Tavas cēlās esības, un tā godība, kas atmirdz no Tavas starojošās Dailes, lai nāk pār Tevi, ak Tu, diženuma Izpaušme un mūžības Ķēniņš, un Kungs par visu, kas ir debesīs un uz zemes! Es apliecinu, ka Dieva valdīšana un Viņa valstība, un Dieva cēlums, un Viņa diženums tapa atsegti Tevī, un Tava neapgāžamā lēmuma debesīs atmirdzēja Auseklis savā sendienu spožumā, un virs radības apvāršņa atspīdēja Neredzamā Daile. Vēl jo vairāk, es apliecinu, ka ar Tavas Spalvas vēzienu spēkā stājās Tavs lēmums: „Lai top!”, un Dieva glabātais noslēpums tapa zināms, un uz zemes parādījās visa radība, un mums tika sūtītas visas atklāsmes.

33:2

Vēl jo vairāk, es apliecinu, ka no Tava krāšņuma tika atsegts Pielūgtā krāšņums un no Tava vaiga ir atspīdējis Ilgotā vaigs, un no sava Vārda Tu esi pasludinājis spriedumu visām radītām būtnēm, ļaudams tiem, kas Tev ir uzticīgi, pacelties godības virsotnē un neticīgajiem krist visdziļākajā bezdibēnī.

33:3

Es apliecinu, ka tas, kas ir zinājis Tevi, ir zinājis Dievu un tas, kas ir iemantojis Tavu tuvumu, ir iemantojis Dieva tuvumu. Liela tāpēc ir svētība tam, kas ir ticējis Tev un Tavām zīmēm un ir zemojies Tavas valdīšanas priekšā, kam ir bijis gods sastapt Tevi un kas ir guvis Tavu labvēlību un riņķoja Tavā tuvumā, un stāvējis pie Tava troņa. Ak vai! tam, kas ir grēkojis pret Tevi, noliedzis Tevi un noraidījis Tavas zīmes, pretī stājies Tavai valdīšanai un sacēlies pret Tevi, Tavā priekšā lepnumam ļāvis,

apšaubījis Tavas liecības, bēdzis no Taviem likumiem un no Tavas valstības, un pieskaitīts pie neticīgajiem, kuru vārdi ar Tavas rokas mājienu ir ierakstīti Tavos svētajos vēstulrakstos.

Tad vēdī pār mani, ak, mans Dievs un mans Miļotais, ar savas žēlastības un sirsnīgās laipnības labo roku savas labestības svētās dvašas vēsmas, lai tās mani aiznes projām no manis paša un no pasaules uz Tavas klātbūtnes un Tavas tuvības galmiem. Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Patiesi, Tu stāvi augstu pāri visām lietām.

33:4

Dieva pieminēšana un Viņa slavināšana, Dieva godība un Viņa gaišums nāk pār Tevi, Viņa Daili. Es apliecinu, ka radības acs nekad nav skatījusi nevienu, kam būtu vairāk pāri darīts kā Tev. Visās savās dzīves dienās Tu biji iegremdēts nelaimju jūrā. Bija laiks, kad Tu biji ķēdēs un važās kalts, bija laiks, kad Tev draudēja Tavu naidnieku zobens. Tomēr, neraugoties uz visu to, Tu prasīji, lai visi cilvēki ievēro to, ko Tev bija vēlējis Viņš, kas ir vizzinošais, visuviedais.

33:5

Lai mans gars kļūst par upuri tām pārestībām, kādas izcieti Tu, un lai mana dvēsele izpērk tās nelaimes, kādām tiki pakļauts Tu. Es lūdzu Dievu, piesaucot Tevi un tos, uz kuru sejām atspīdējis Tava vaiga gaismas spožums un kas aiz mīlas pret Tevi ir ievērojuši visu, kas viņiem tika likts, lai Viņš norauj tos plīvurus, kas ir nākuši starp Tevi un Tavu radību, un apdāvēni mani ar šīs pasaules un nākamās pasaules labumiem. Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscēlais, visugodinātais, vienmēr piedodošais, vislidzjūtīgais.

33:6

Svētī, ak, Kungs, mans Dievs, dievišķo Lotus Koku un tā lapas, un tā atzarus, un tā zarus, un tā stumbrus, un tā atvases, tik ilgi, kamēr turpinās pastāvēt Tavi cienījamie tituli, un tik ilgi, kamēr spēkā būs Tavas viscildenākās īpašības. Tad pasargi to no agresoru ļaunajiem nodomiem un tirānu pulkiem. Tu, patiesi, esi visuvarenais un visspēcīgākais. Tāpat svētī, ak, Kungs, mans Dievs, savus kalpus un savas kalpones, kas ir iemantojuši Tavu tuvumu. Patiesi, Tu esi visudevīgais, un Tava žēlastība ir nebeidzama. Nav cita Dieva kā vien Tu – Vienmēr Piedodošais, Vidsāsnākais.³⁷

33:7

Báb mocekļa nāve

– 34 –

KLAUSIES, ak, Mans kalp, tam, kas tev tiek nosūtīts no Kdižā, nepieejamā Kunga troņa. Nav cita Dieva, kā vien Viņš. Viņš ir devis esamību savai radībai, lai tā pazītu Viņu, kas ir līdzjūtīgais, visžēlsirdīgais. Uz visu tautu pilsētām Viņš ir sūtījis savus vēstnešus un ir tiem vēlējis paust ļaudīm vēsti par Viņa labpatikas paradīzi, lai viņi tuvotos mūžīgās drošības patvērumam, nebeidzamā svētuma un pārlaicīgās godības tronim.

Daži sekoja Dieva gaismai un tika ielaisti Viņa galmā, sasniedza Viņu un dzēra no nezūdošās dzīvības ūdeņiem, un tika pieskaitīti pie tiem, kas tiešām pazīst Viņu un tic Viņam. Citi dumpojās un noliedza visspēcīgā, visuvarenā, visuviedā Dieva zīmes. 34:2

Ritēja laikmeti, līdz beidzot tie rada savu piepildījumu šai Kunga dienā, visu dienu Dienā, kad Bayán Auseklis pacēlās pie žēlsirdības apvāršņa, kad ‘Alí-Muḥammad Báb atklājās Visugodinātā skaistumā un cēlā spožumā. Nebija Viņš vēl sevi atklājis, kad jau ļaudis vērsās pret Viņu. Daži apsūdzēja viņu kā 34:3

Sirmgalvja, visuvarenā Dieva zaimotāju. Daži uzskatīja Viņu par ārprāta skartu, un šādu apgalvojumu Es pats esmu dzirdējis no kāda garīdznieka lūpām. Vēl citi apstrīdēja to, ka caur Viņu runā Dievs, un nozākāja Viņu, ka Viņš esot nozadzis un pierakstījis pats sev Visuvarenā vārdus un sakropļojis to nozīmi, samaisot tos ar savējiem. Dižuma Acs raud sūras asaras, dzirdot tādas zaimus nākam no to lūpām, kas turpina baudīt savu augstu stāvokli.

34:4 „Dievs”, Viņš sacīja, „ir Mans liecinieks, ak, ļaudis! Es esmu nācis pie jums ar atklāsmi no Kunga, jūsu Dieva, un jūsu sentēvu Kunga. Ak, ļaudis, nesaistiet savas domas pie savas mantības! Labāk tad raugieties uz to, ko Dievs jums ir sūtījis. Ak, kaut jūs to saprastu, ka to nevar atsvērt pat viss, kas ir pasaulē. Cilvēki, ieskatieties vēlreiz, un izsveriet tās Dieva liecības un pierādījumus, kādi ir jūsu rīcībā, un salīdziniet tos ar to atklāsmi, kas šodien ir nākusi pie jums, lai jūs saskatītu neapšaubāmu un neapgāzamu patiesību. Ak, ļaudis, neejiet Ļaunā pēdās; sekojiet Visžēlsirdīgā ticībai un esiet starp tiem, kas tic no sirds! Kāds gan var būt labums cilvēkam, ja viņš nesaredz Dieva atklāsmi? Absolūti nekāds. To apstiprinu Es pats, visvarenais, viszinīgais, visuviedais.”

34:5 Jo kvēlāk Viņš viņus aicināja, jo niknāks kļuva viņu naidīgums, līdz beidzot apkaunojošā cietsirdībā viņi To nonāvēja. Lai krīt Dieva lāsts pār apspiedējiem!

34:6 Daži Viņam ticēja; nav daudz pateicīgo starp Mūsu kalpiem. Šos Viņš pamācīja visos savos vēstuļrakstos – nē, ikvienā savu brīnišķīgo rakstu rindkopā – apsolītas atklāsmes dienā nenodoties nekam citam, vienalga, vai tas būtu debesīs vai uz zemes. „Ak, ļaudis!” Viņš sacīja, „Es esmu atklājis sevi, lai atklātu Viņu, un savu Grāmatu *Bayán* esmu jums devis tikai, lai nostiprinātu Viņa Lietas īstenību. Bīstieties Dieva un neejiet cīņā ar Viņu, kā pret Mani vērsās Korāna ļaudis! Vienmēr, kad jūs par Viņu dzirdat, trauciet pie Viņa un turieties pie visa, ko Viņš atklāj. Bez Viņa nekas cits jums nevar nākt par labu, kā to no pirmā līdz pēdējam apstiprina visi liecinieki, kādus jūs esat redzējuši nākam.”

Un pēc tam, kad bija pagājuši daži gadi un šķēlās dievišķā nolēmuma debesis, un starp Dieva vārdu mākoņiem jaunā krāšņumā parādījās Báb, tie paši ļaudis atkal savā ļaunumā cēlās pret Viņu, lai gan Viņa gaisma apņēma visu radību. Viņi lauza savu derību ar Viņu, apstrīdēja Viņu un noliedza Viņa patiesību, meklēja trūkumus Viņa zīmēs, iztulkoja Viņa liecības nepareizi un piebiedrojās neticīgajiem. Beigās tie nolēma laupīt viņam dzīvību. Lūk, kur nonāk tie, kas ilgi uz saviem meliem pastāv!

Un kad viņi saprata savu nespēju sasniegt sprauto mērķi, tie cēlās un kaldināja visādus plānus pret Viņu. Raugi, kā atkal un atkal viņi izdomā kaut ko jaunu, lai varētu Viņam pāri darīt, lai varētu kaitēt Dieva Lietai un to nomelnot. Saki: Ak vai jums! Pie Dieva! Jūsu intrigas klāj jūs ar kaunu. Neesat jūs vajadzīgi jūsu Kungam, žēlīgajam Dievam, jo labi Viņš var iztikt bez tiem, ko Viņš ir radījis. To, kas Viņam pieder, neviens nespēj ne palielināt, ne samazināt. Ja jūs ticat, tad iegūstat tikai jūs paši, un ja jūs neticat, cietīsiet tikai jūs paši. Nebūs tādas reizes, kad neticīgo rokas spēs apgānīt kaut vai Viņa tērpa vili.

Ak, Mans kalps, kas tici Dievam! Pie visuvarenā Dieva taisnības! Ja Es tev pastāstītu sāpju stāstu par visu to, kas pār Mani ir nācis, cilvēku prāti un sirdis nespētu izturēt šo smagumu. Pats Dievs ir Man par liecinieku. Piesargies un neej šo ļaužu pēdās. Jo cītīgi iedziļinies Dieva Lietā. Centies apzināt Viņu caur Viņu pašu, bet ne caur citiem! Jo tikai Viņš pats spēj tev labumu nest. Ja tik tu iedziļināsies, tad redzēsi, ka visa Dieva radība to apstiprina.

Ar visugodinātā, visspēcīgā Kunga atļauju atgrūd aizsegu un visu debesu un zemes iemītnieku acu priekšā tver nemirstības kausu un visaugstā, neaizsniedzamā Kunga vārdā dzer no tā pilnu mēru! Zvēru pie Dieva! Tiklīdz kā tu ar lūpām šo kausu skarsi, Augstā Sapulce tev uzgavilēs un teiks: „Veldzējies ar veselīgu prieku, cilvēk, kas patiesi esi Dievam ticējis!” un nemirstības pilsētu iemītnieki sauks: „Tu, kas esi no Viņa mīlestības kausa dzēris, priedāties!” un tevi sveiks Dižuma Mēle: „Liela ir tā svētība, kas sagaida tevi, Mans kalps, jo tu esi sasniedzis to, ko sasniedz tikai tie, kas ir atteikušies no visa, kas ir debesis un uz zemes, un kas rāda, kas patiesi ir atraisīšanās.”³⁸

Fragments no *Súriy-i-Nuṣḥ*

„Padoma sūra”

S LUDINI Maniem kalpiem, ka ar patiesības spēku pie viņiem
Sir nācis Tas, kurš nes vārdu ‘Alí,³⁹ kurš parādījās virs svētuma
apvāršņa ar spožumu un godību un no kura labās rokas plūda
kristāldzidrās gara upes, atsedzot aplēptu zināšanu brīnumus.

35:2 „Ak, ļaudis!” Viņš sacīja, „Gudrības mākoņi ir izkliedēti,
un Dievs ir atklājis savu Lietu. Tas ir tas, kas jums tika solīts
Rakstos. Bīstieties Dieva un steidziet pie Manis! Es esmu, ak,
ļaudis, jūsu pravieša pēcnācējs. Esmu atnesis jums vārsmas, kas
apmulsinās to ļaužu prātus, kuri saprot, un tā ir vien Dieva
pierādījumu un liecības zīme. Nenoliedziet tās savu diko
iedomu mudināti, un iesiet taisni savā spriedumā. Patiesi,
tās izriet no Dieva reliģijas, kas sūtīta jums no debesīm caur
patiesības spēku, kaut jūs spētu ticēt!

35:3 Es zvēru pie Dieva, ak, ļaudis! Es vēlos vien darīt jūsu reliģijas
brīvas no visas, kas šajos laikos ir kļuvis par strīdu cēloni. Šīs
vārsmas, ak, ļaudis, ir gara vēsmas, kas vēdi pār jums un kas
pārvērstu jūsu mirstīgo stāvokli mūžīgajā dzīvībā, ja vien jūs
spētu pievērst tām savus skatus. Ak, ļaudis! Zināšanu koks ir
devis savus augļus šim nezūdošajam Lotus Kokam; Izejas Punkts
ir ticis atklāts; un Dieva, palīga briesmās, patstāvīgā, Vārds ir
tapis piepildīts. Ak, ļaudis! Viņa vaiga daiļums ir atsegts un
plīvuri pašķīrušies, Lakstīgala pogoja savu dziesmu, svētais Kalns
ir greznots, un visi, kas mājo debesīs un uz zemes, ir apgaismoti,
kaut, jel, jūs spētu redzēt gara acīm!”

35:4 Taču ļaudis atbildēja, sacīdami: „Mums šķiet, ka Tu esi melis;
un arī Tavos darbos mēs neredzam to, kas apsolīts mūsu sentēvu
grāmatās. Mēs nekad Tev nesekosim, pat ja Tu parādītu mums
visas pasaules zīmes.”

35:5 „Ak, ļaužu pulki!” Viņš tos uzrunāja. „Bīstieties Dieva
un ņemiet vērā to, ko Viņš ir nolīcis kā savus nemainīgos
pierādījumus un nezūdošo liecību visiem, kas mājo debesīs un

uz zemes, kaut jūs to zinātu. Ak, ļaudis! Patiesība par visu, ko esat gaidījuši, un par visu, ko esat dzirdējuši no saviem tēvu tēviem un saviem garīdzniekiem, ir ietverta šajās vārsnās. Un šīs, patiesi, ir svētas vārsmas, kas dāvātas visiem, kuri mājās debesīs un uz zemes, kā jūs paši to varat redzēt.

Ja jūs neticāt šīm vārsnām, kā gan jūs šodien varat būt droši paši par savas reliģijas patiesumu un pierādīt to citu acīs? Strauji tuvojas diena, kad pasaule un viss, kas tajā ir, ies bojā un jūs stāvēsit Viņa klātbūtnes galmā. Piesargieties, ak, ļaudis, ka neļaujat jūsu garīdznieku smalkajai valodai darīt jūs svārstīgus vai ka neuztverat nepareizi lietas patiesību. Uzklusiet Manus padomus un nenoraidiet Dieva pamudinājumus.” 35:6

Jo vairāk Viņš cildināja Dieva pieminēšanu, jo niknāk tie Viņu apspieda, līdz visi garīdznieki, izņemot tos, kuri zināja visugodājamā, vismīļotā, Dieva priekšrakstus, pasludināja Viņam spriedumu. Notika tā, ka tie apvienojās, lai laupītu Viņam dzīvību. Tie pakāra Viņu gaisā, un neticības pulki raidīja uz viņu ļaunuma un ienaida lodes, kas caururba miesas Tam, kam Svētais Gars ir pazemīgs kalps, kura kāju putekļus pielūdz Augstā Sapulce un pie kura korpēm paradīzes iemītnieki meklē svētību. Kad tas notika, neredzamās sfēras iemītnieki gauži raudāja zem mūžības telts kupola, troņa balsti drebēja, visu lietu visdziļākās būtības pārņēma satraukums, un dievišķais Koks saņēma pilnu mēru Viņa kvēlojošo asiņu, ar kurām bija slācīta zeme. 35:7

Itin drīz Dievs atklās šā Koka noslēpumu, liks tam uzplaukt ar patiesības spēku un teikt: „Patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva kā vien Viņš. Visi ir Mani kalpi; Mēs tos esam radījuši, lai tie pildītu Manu pavēli, un Manai pavēlai tie, patiesi, pakļaujas.” 35:8

Tas patiesībā ir tas, ko Mēs izsenis apņēmāmies paveikt: izrādīt labvēlību pazemīgajiem šajā zemē un darīt pazemīgus tos, kas kļuvuši lepni. Vēl nav bijis tāda apustuļa, pravieša vai vietvalža, ko Mēs esam sūtījuši, kuram šie ļaunie ļaudis nebūtu pretojušies tāpat, kā jūs redzat šos ļaundarus pretojoties šodien. 35:9

Tāpat arī ļaudis vienmēr ir noraidījuši patiesību tikai pēc tam, kad to ir noraidījuši viņu garīdznieki, un piepūtušies aiz lepnuma Dieva priekšā un mēģinājuši apstrīdēt Viņa vārsmas. 35:10

Tādējādi vadoņu noliegums radīja noliegumu tajos, kas sekoja viņiem viņu savtīgo iegribu ceļos. Neviens no šiem garīdzniekiem nekad nav sekojis jaunajai atklāsmei, izņemot tos, kas prata raudzīties ar svētuma acīm, kuru sirdis Dievs bija pārbaudījis un atzinis par patiesām, kuriem Viņš ir devis dzert no svētuma vīna biķera, kas apzīmogots ar gara muskusu, un kuri bija apreibuši no pārliecības vīna, ko tie malkoja no šā trauka. Viņi, patiesi, ir tie, kurus paradīzes eņģeļi slavinās mūžības dārzā un kas ik mirkli priecāsies ar Dievā dzimušu prieku un liksmību.

35:11 Vēl nav bijis tāda pravieša, kuru Mēs esam iecēluši, kuru garīdznieki nebūtu nolieguši, lepodamies ar savu mācītību, kā viņi to dara vēl šobaltdien. Saki: Ak, garīdznieku pulki! Vai jūs pielūdzat tēlu un novēršaties no Tā, kas jūs radījis un iemācījis jums visu, ko jūs zināt?

35:12 Ak, zemes ļaudis! Uzlūkojiet šo ļaundaru stāvokli, nekrietnības, ko tie darījuši agrāk un ko tie dara šodien. Saki: Ja Viņš, kurš nācis pie jums ar skaidrām vārsēm, nav patiesais no Dieva, kā jūs sludināt, sēžot savos pasaulīgā goda krēslos, tad kādi pierādījumi ļauj jums noteikt, ka patiesi bija Muḥammad, kuru Mēs sūtījām pirms tam? Esiet godīgi savos spriedumos, ak jūs, ļauna vēlētāju bari!

– 36 –

Fragments no *Súriy-i-Mulúk*

„Ķēniņu sūra”

VAI TU, ak, šaha ministr pilsētā,⁴⁰ domā, ka Manās rokās ir Dieva Lietas galīgais liktenis? Vai tu iedomājies, ka to no tās gaitas var novirzīt Manis ieslodzīšana vai kauns, kādam Es tieku pakļauts, vai pat Manis nonāvēšana un pilnīga iznīcināšana? Cik nožēlojams tu esi savās sirds iedomās! Tiešām, tu esi no tiem, kas dzenas pakaļ tukšām iedomām. Nav cita Dieva kā vien Viņš. Viņš ir spējīgs paust savu Lietu, apliecināt sevi, nostiprināt it

visu, kas ir saskaņā ar Viņa gribu un pacelt to tik augstu, ka skart to nespēj ne tavas rokas, ne to rokas, kas ir no Viņa novērsušies un grib tai kaitēt.

Vai tu domā, ka tev ir spēks izjaukt Dieva gribu, Viņu traucēt Viņa spriedumu izpildē vai atturēt Viņu no Viņa neierobežotās varas īstenošanas? Vai tu iedomājies, ka jebkas debesīs un uz zemes var pretoties Viņa ticībai? Nē, tik tiešām, Viņš ir mūžīgā patiesība! Nekas visā radībā nespēj spītēt Viņa nodomam. Tāpēc atmet savas tīrās iedomas, no kurām tu vadies, jo iedomātais nekad nevar aizstāt patiesību. Esi ar tiem, kas ir patiesi grēkus nožēlojuši un atkal atgriezušies pie Dieva, sava Radītāja, kas ir tevi barojis un vēlējis tev būt par ministru tiem, kas pieder pie tavas ticības. 36:2

Vēl jo vairāk, zini, ka tieši Viņš pēc paša vēlēšanās ir radījis it visu, kas ir uz zemes. Kā gan tad būtne, kas ir radusies pēc Viņa gribas, var pastāvēt pret Viņu? Ak jūs, ļaunuma pārņēmtie, ziniet, ka Dievs ir daudz augstāks, nekā jūs iedomājaties! Ja šī Lieta nāk no Dieva, tad tai pretī stāvēt nespēj neviens; un ja tā nav no Dieva, tad tās pārvarēšanai droši pietiks jūsu garīdznieku un to, kas klausā savām savtīgajām iegribām, un to, kas ir cēlušies pret Viņu. 36:3

Vai tu neesi dzirdējis, ko kādreiz sacīja kāds ticīgais, faraona ģimenes loceklis, un ko Dievs ir atstāstījis savam Apustulim, ko Viņš bija izraudzījis no visiem cilvēkiem, lai uzticētu viņam savu vēsti, un ko Viņš bija padarījis par savas žēlsirdības avotu visiem tiem, kas mīt uz zemes? Viņš sacīja, un, patiesi, Viņš runā taisnību: „Vai gan jūs nogalināsiet cilvēku tāpēc, ka viņš saka: „Mans Kungs ir Dievs”, kad viņš jau ir atnācis pie jums ar savas misijas pierādījumiem? Un, ja viņš ir melis, lai tad tie meli krīt uz viņu, un, ja viņš ir patiesības cilvēks, tad vismaz daļa no tā, par ko viņš brīdina, nāks pār jums.”⁴¹ Lūk, ko savā nemaldības Grāmatā ir pavēstījis Dievs savam Vismīļotajam. 36:4

Un tomēr jūs neesat uzklusījuši Viņa pavēli, neesat ņēmuši vērā Viņa likumu, esat noraidījuši Viņa padomu, kas pavēstīts Viņa Grāmatā, un esat tālu aizklīduši no Viņa. Cik daudz ir to, 36:5

kas jūsu dēļ katru gadu un katru mēnesi ir tikuši nonāvēti! Cik daudzējādas ir tās pārestības, kādas jūs esat nodarījuši, pārestības, kādas radības acs nekad nav skatījusi, kādas nav pierakstījis neviens vēstures rakstītājs! Cik daudzi mazuļu un zidaiņu tika padarīti par bāreņiem, cik daudz ir to tēvu, kas pazaudēja savus dēlus jūsu cietsirdības dēļ, ak jūs, netaisnie ļaundari! Cik bieži māsa ir novītusi, sērojot par brāli, un cik bieži sievas vaimanas ir pavadījušas viņas vīru un vienīgo gādnieku!

36:6 Jūsu nekrietnība auga augumā, līdz beidzot jūs nokāvāt to, kas savu skatu nekad nebija novērsis no viscildenā, vislielākā Dieva vaiga.⁴² Ja vēl jūs būtu viņu nonāvējuši, kā cilvēki viens otru parasti nogalina! Jūs nokāvāt viņu tā, kā to vēl neviens nebija redzējis. Debesis lēja gaužas asaras pār viņu, un Dievam tuvie vaimanāja par viņa postu. Vai tad viņš nebija jūsu pravieša senās dzimtas pēcnācējs? Vai tad jums nebija zināms, ka Viņš ir cēlies tieši no Apustuļa? Kāpēc tad jūs nodarījāt viņam, ko vēl neviens cilvēks, lai cik tālu jūs raudzītos vēsturē, nav nodarījis otram? Pie Dieva! Radības acs nekad nav uzlūkojusi tādus kā jūs. Jūs nokaujat jūsu pravieša dzimtas atvasi, un tad jūs savās goda vietās liksmojat un priecājaties! Jūs izgāzat savus lāstus pār tiem, kas nāca pirms jums, bet kas ir noziegušies tā, kā esat noziegušies jūs, un tad jūs paliekat neziņā par saviem kļiedzošajiem noziegumiem!

36:7 Esiet godīgi savos spriedumos! Vai tie, kurus jūs lādat, pār kuriem jūs piesaucat ļaunu, rīkojās savādāk kā jūs paši? Vai viņi nav nokāvuši viņu pravieša atvasi,⁴³ kā jūs esat nogalinājuši jūsējā pēcnācēju? Vai tad jūsu rīcība nav tāda pat kā viņu? Jūs strīdus sējēji ļaudīs, kāpēc tad jūs apgalvojat, ka esat savādāki par viņiem?

36:8 Un, kad jūs laupījāt Viņam dzīvību, viens no Viņa mācekļiem cēlās atriebt Viņa nāvi. Ļaudis viņu nepazīna, un viņa plāns netika nevienam zināms. Beigās viņš piepildīja to, kas bija ticis iepriekš nolemts. Tāpēc jums nepieklājas uzvelt vainu par to nevienam citam kā vien pašiem sev, ja gribat būt taisnīgi savos spriedumos. Kas gan pasaulē vēl ir nodarījis, ko esat nodarījuši jūs? Neviens, tik tiešām, ka Viņš ir visu pasaulu Valdnieks!⁴⁴

**Fragments no *Lawḥ-i-Salmán I*
„Pirmais vēstulraksts Salmán”**

AK, SALMÁN! Saki: Ak, ļaudis! Ejiet vienīgā patiesā Dieva
Aceļu un apdomājiet Viņa mūžsenās būtnes Izpausmes darbus
un vārdus, tad, varbūt, jūs varēsīt sasniegt Visugodājamā dzīvo
ūdeņu avotu. Ja ticīgie un neticīgie ieņemtu vienādu stāvokli,
ja Dieva pasaules būtu ierobežotas tikai ar šo gaistošo plakni,
Mana dārgā Izpausme nekad nebūtu padevusies savu ienaidnieku
gūstā vai ziedojusi savu dzīvību. Es zvēru pie šīs Lietas austošā
rīta gaismas – ja cilvēkiem būtu kaut mazākā nojausma par kvēli
un ilgām, kas pārņēma šo pilnīgo Daili, kad Viņa debesu templis
tika pacelts gaisā, ikvienu pārņemtu tikpat dedzīgas ilgas un viņš
ziedotu savu dvēseli šīs pārļaicīgās godības Izpausmes ceļā. Patiesi,
papagaiļa tiesa ir cukurs, kamēr vaboles daļa ir mēsli; vārna nepogo
kā lakstīgala, un sikspārnis bēg no saules stariem.

**Fragments no *Súriy-i-Dhikr*
„Atceres sūra”**

Šī ir *Atceres sūra*, kas sūtīta kā vēlibas
zīme, lai Bayán ļaudis varētu atteikties
no tā, kas tiem pieder, pievērsties
taisnīguma labajai rokai, atmosties
no nešķīstu dziņu snaudas un ar
patiesības spēku meklēt ceļu pie sava
viscildenā, godības pilnā Kunga.

Vissvētākā, viscildenā, visaugstā Dieva vārdā!

ŠIS IR vēstījums no Izejas Punkta⁴⁵ tiem, kas ticējuši
vienīgajam, nesalīdzināmajam, visuvarenajam, vizinošajam
Dievam, kurā Viņš uzrunā tos Bayán ļaudis, kuri šaubās par

šo Lietu, tā lai tie varētu saprast brīnumainos Dieva vārdus un piecelties no nevērības gultas šajā mirdzošajā un spožajā rītā.

38:2 Saki:⁴⁶ Mēs, patiesi, pavēlam jums Mūsu Grāmatā nesteidzieties priekšā tiem, no kuru vidus parādījās Viņš, kurš ir katras saprotošas sirds Mīļotais un zemes un debesu iemītnieku Pielūgtais. Mēs arī pavēlējām jums, ja jūs nonāksit Dieva vaiga priekšā, sacīt Manā vietā šos varenos un cildenos vārdus: „Tēvi, ak, Dieva Godība, un Tavus ļaudis lai piemin Dievs un slavina visas lietas ik mirkli pirms un pēc Hīn.”⁴⁷ Ar šiem vārdiem Mēs godinājām Bayán ļaudis, lai tie varētu sasniegt svētos augstumus un tikt pieskaitīti svētītajiem. Tomēr tie ir pilnībā novērsušies no Mūsu rīkojuma, un neviens no viņiem nav parādījies Viņa priekšā, kā Mēs bijām pavēlējuši Mūsu vēstuļrakstos. Nē, tā vietā tie no visām pusēm uz Viņu raidījuši ļaunuma šautras. Un, to redzot, Es un dižuma valstības iemītnieki, un tiem pāri Uzticīgais Gars, gauži raudājām.

38:3 Saki: Ak, ļaudis! Mulstiet Manas Dailes priekšā. Viņš, kurš parādījies ar patiesības spēku, tik tiešām ir pasaulu Godība, kaut jūs to saprastu. Patiesi, Viņš ir Dieva Godība; Viņu lai visos laikos piemin un slavē Dievs un cildina Augstā Sapulce, nebeidzamas sfēras iemītnieki un visas lietas. Pielūkojiet, kad netiekat nošķirti ar plīvuru no visa, kas radīts debesīs vai uz zemes. Steidziet uz Viņa labpatikas paradīzi un neesiet no tiem, kas ieslīguši snaudā.

38:4 Saki: Viņa daile, patiesi, ir Mana daile, un Viņš esmu Es, un viss, ko Mēs atklājām *Bayán*, ir šis brīnumainās neatvairāmās Lietas labad. Bīstieties Dieva un nestrīdiešies ar To, par kura atnākšanu Mēs vēstījām un kura atklāsmi Mēs jums sludinājām. Es noslēdzu ar jums derību par Viņa misiju, vēl pirms Es biju slēdzis ar jums derību par savējo, un par to liecina visas lietas pat, ja jūs to noliedzat. Tik tiešām, ka Dievs ir tainīgs! Viena vien no Viņa meldījām lika atdzimt visu lietu būtībām, un otra piepildīja ar sajūsmu Viņa izredzēto sirdis. Piesargieties, ka neļaujiet nekam jūs šķirt no Tā, kura klātbūtne ir Mana klātbūtne. Viņš upurēja sevi, iedams Manu ceļu, gluži kā Es upurēju sevi, iedams Viņa ceļu, mīlestībā pret Viņa brīnišķīgo un nesalīdzināmo daili.

Saki: Ja nebūtu Viņa, vārds „mīlestība” nekad nebūtu uzrakstīts, nedz arī Mīlotā vārda burti būtu savienoti kopā,⁴⁸ nedz radīta visa radība, kaut jūs to spētu saprast! Ja nebūtu Viņa, Es nekad nebūt atdevies sevi bezdievju rokās, nedz arī piekritis tikt pakarinātam gaisā. Dieva dēļ! Savā mīlestībā pret Viņu un ilgās pēc Viņa Es esmu panesis to, ko nav panesis neviens cits pravietis vai vēstnesis, un Es esmu piekritis to izciest, lai Viņam nekad nenāktos piedzīvot to, kas skumdinātu Viņa tik labo un maigo, tik tīro un svētīto sirdi. Katrā *Bayán* lapā Mēs mācījām jūs neapbēdināt nevienu sirdi, lai bēdas nekad nepiemeklētu Viņu. Citādi kāpēc gan lai Es būtu jūs pārliecinājis un izrādījis par jums rūpes, ak jūs, šaubīgo pulki? Tikai par Viņu Es runāju *Bayán*, tikai Viņu Es slavēju, un tikai Viņa svētīto un viscildeno vārdu, Viņa vissvētāko un brīnumaino vārdu, Es piesaucu.

38:5

Zvēru pie savas dzīvības! Ja esmu minējis „valdīšanu”, ar to Es esmu domājis tikai Viņa valdīšanu pār visām lietām. Ja Mana spalva jēlkad ir paudusi vārdu „dievišķums”, ar to Es esmu domājis tikai Viņa dievišķumu attiecībā pret pasauli; un ja ir minējusi „Ilgoti”, Man prātā ir bijis tikai Viņš. Un tas pats attiecas uz vārdu „Mīlotais” – Viņš, tik tiešām, ir Mans Mīlotais un katras saprotošas sirds Mīlotais. Ja esmu runājis par „zemošanos”, esmu domājis tikai zemošanos Viņa cēlā un brīnišķā Vaiga priekšā. Ja esmu kādu slavējis, Mans vienīgais mērķis ir bijis teikt slavu Viņam. Un, ja esmu aicinājis cilvēkus rīkoties, Mans vienīgais nolūks ir bijis, lai tie rīkotos saskaņā ar Viņa labpatiku Viņa Izpaušmes dienā. Tā apliecina it viss, kas Man sūtīts no Mana vizinošā, visuviedā Kunga valstības.

38:6

Es esmu padarījis visas lietas atkarīgas no Viņa piekrišanas un gribas. Patiesi, Viņš ir pasaulu Kungs un ikkatras meklējošas dvēseles Ilgojums. Ja vien jūs atvērtu acis, jūs redzētu „Viņš dara to, kas Viņam tīk” Izpaušmes, kas pielūdz Viņa pavēni. Tomēr jūs nodarījāt Viņam to, ko pat Korāna ļaudis neuzdrīkstējās nodarīt Man un ko jūdi neuzdrošinājās nodarīt Kristum. Ak vai! Ak vai! Manu sirdi pārņem ciešanas un Mana dvēsele vaid par to, kas piemeklējis Manu Mīloto no bezdievju rokām. Vai jums par jūsu neuzticību, ak, apspiedēju bari! Patiesi, Mēs radījām uzticību un

38:7

laipnību Viņa dēļ, lai jūs, Viņam parādoties, nepastrādātu to, kas liktu Manai iekšējai īstenībai un visu lietu iekšējai īstenībai gauži raudāt. Taču jūs pārkāpāt to, kas nolikts Dieva, viscildenā, vislielākā Kunga, Grāmatā. Jūs esat sarāvuši atturības plīvuru un nometuši piedienības drānas, un esat pastrādājuši to, ko radīšanas Spalva kaunas stāstīt zemes un debesu iemītniekiem.

38:8 Ak vai, ak vai! jums par to, ko esat nodarījuši šai netaisnīgi cietušajai, šai izraidītajai un pamestajai Dvēselei! Un Es pat nezīnu, ko jūs Viņam vēl nodarīsiet. Nē, piesaucu sevi, Vīzinošo! Patiesībā Es zīnu, jo Man ir zināms par visām lietām, par kurām pausts Plāksnē, ko Dievs ir slēpis to ļaužu skatam, kas piedēvē Viņam līdziniekus. Mēs darijām Viņam zināmu iepriekš to, kas Viņu piemeklēja vai piemeklēs, lai gan Viņam pašam ir labi zināms, ko slēpj sevī cilvēku sirdis. Jo nav nekā tāda, ko Viņš nezinātu, un nekas no tā, kas radīts ar vienu vien vārdu no Viņa mutes, nevar palikt Viņam nepamanīts. Nav cita Dieva kā vien Viņš – Nepārspējamais, Radītājs, Atdzīvinātājs, Soģis.

38:9 Saki: Ak, ļaudis! Ja Viņš vēlētos likt visiem zemes un debesu iemītniekiem kļūt par Viņa patiesības paliekošu liecību, tas noteikti ir Viņa spēkos. Un, patiesi, Viņam tas būtu paveicams viegli. Viņš ir Tas, kurš radīja *Bayán* paradīzi sevis paša labad. No Viņa viss ir nācis, un pie Viņa viss atgriezīsies, kaut jūs to zinātu. Tomēr, zvēru pie Tā, kura rokās ir radības valsts, jūs liedzat Viņam tiesības saukties pat vienā no dievišķajiem vārdiem, kaut arī visi vārdi un to valstība tika radīti pēc Viņa varenās un augstās gribas.

38:10 Ak vai, ak vai! jums par jūsu nevērību, Bayán ļaudis! Ak vai, ak vai! jums par jūsu aklumu, jūs, neuzticīgo pulki! Iedomības un uzpūtības mudināti jūs esat piedēvējuši pēcteča statusu vienam no Viņa ienaidniekiem un esat strīdējušies pretī Dievam, visu līdzšinējo un nākamo reliģiju Autoram. Tādējādi jūs esat atgriezušies pie Korāna tautas strīdiem, kaut gan Es jums aizliedzu bilst pat vienu vārdu Viņa klātbūtnē bez Viņa atļaujas. Dievs zina un apliecina Manu vārdu patiesumu. Tālab pārdomājiet savu stāvokli un savas saprašanas mēru. Ak vai! jums un jūsu domām, un jūsu spriedumiem, jūs, kas piedzīvojuši

rūgtu zaudējumu. Vai tad jūs nezināt, ka Mēs esam satinuši rullī visu, kas cilvēkiem piederēja, un tā vietā atseguši jaunu kārtību? Tad, nu, lai svētīts ir Dievs, suverēnais Ҷēniņš, visuvarenais, visdāsnākais Atraisītājs.

Saki: Ak, ļaudis, pārstāji Man neslavu celt. Ik vārds, ko esmu runājis, ir bijis tikai, lai slavētu šo atklāsmi, ik elpas vilciens Mans ir bijis tikai mīlestībā pret tās Autoru; un nekam citam Es neesmu pievērsis savu skatu, kā vien Viņa spožajam un mirdzošajam Vaigam. Esmu padarījis *Bayán* un visu, kas tajā atklāts, par lapu debesu dārzā, kas pieder Viņam, žēlsirdīgajam, visuvarenajam Gādniekam. Esiet piesardzīgi, lai nepiesavinātos to un neatdotu tam, kurš, dzenoties pēc savtīga labuma un kārībām, grib atkal izliet Manas asinis un kurš strīdas pretī Dievam. Patiesi, Mēs atklājām *Bayán* no viena Vārda un atgriezām to atpakaļ pie šā paša Vārda, pavēlot tam parādīties viszinošā, visuviedā Dieva troņa priekšā, lai Viņš varētu skatīt to, ko bija radījis, un atrast tajā prieku. Tad, nu, esiet godīgi savos spriedumos! Vai pirmtiesības uz šo Vārdu pieder tā Autoram vai kādam citam? Kas ir padarījis jūs tik aklus, ak jūs, ar nošķirto pulki?

38:11

Patiesi, Mēs pavēlējām *Bayán* ļaudīm valkāt zīda drānas un būt nevainojamiem kā cilvēkiem un nevainojami tērptiem, lai Viņa acīm nenāktos skatīt neko Viņam netīkamu. Tāpat arī katrs priekšraksts, kas izklāstīts Mūsu skaidrajā Grāmatā, ir dots tikai Viņa dēļ, ja vien jūs spriestu godīgi. Mēs radījām debesis un zemi un visu, kas ir starp tām, Viņa mīļotajiem, un vēl jo vairāk Viņa krāšņās, Viņa brīnišķīgās un starojošās dailes dēļ. Un tomēr jūs esat piesavinājušies to, ko Mēs lēmām Viņam, un sagrabuši to, lai noliegtu Manu Mīļoto. Kas ir licis jums kļūt tik nevērīgiem, ak, ļaunā tauta? Un kas jūs apmierinās šajā dienā, ak jūs, musinātāji?

38:12

Jūs esat pretojušies Viņam un visam, ko Viņš ir paudis, kaut gan Mēs savos vēstuļrakstos piekodinājām jūs, ka ikvienam, iedomājoties Viņa vislielo un brīnumaino vārdu, jāpieceļas kājās un deviņpadsmit reizes jāatkārto: „Lai slavēts ir Dievs, zemes un debesu valstību Kungs!” un pēc tam vēl deviņpadsmit reizes: „Lai slavēts ir Dievs, visas godības un varas Kungs!”, un

38:13

tā tālāk, kā Mēs esam atklājuši visvarenā vēstuļrakstā.⁴⁹ Tomēr jūs neticējāt Viņam un Viņa vārsnām. Un ar to jums nebija gana – jūs neievērojāt Dieva tiesības, kas atgriežas pie Viņa, un neturējāt Dieva bausli, kas attiecas uz Viņu pašu, Viscildeno, Vizinošo. Jūsu esat noraidījuši visu, ko Viņš ir darījis, un tīksminājušies, Viņu izsmiedami. Starp jums ir kāds, kurš saka: „Viņš dzer tēju!”, savukārt kāds cits sūdzas: „Viņš bauda ēdienu.” Vēl kādam citam ir iebildumi pret Viņa tērpu, lai gan katrs dziedniņš tajā liecina, ka nav cita Dieva kā vien Viņš un Viņš ir visu Dievam tuvo Pielūgtais. Es apliecinu, ka reizēm Mūšsenā Daile pat vēlējās nomainīt savas drānas. Par to liecina patiesības un zināšanu Mēle. Daudz bija tādu vakaru, kad Viņš nevarēja pabarot savu saimi, tomēr Viņš neizrādīja savas ciešanas, lai sargātu Dieva varenās un neapstrīdamās Lietas godu, par spīti tam, ka visas lietas bija radītas Viņa labad un ka Viņas rokās ir atslēga no visām zemes un debesu dārgumu krātuvēm.

38:14 Ak vai! jums par jūsu bezkaunību, Bayán ļaudis! Dievs ir Mans liecinieks. Man ir kauns par jūsu nodarījumiem, un Es jūs noraidu, ak, ļaundaru pulki! Ak vai! jums par ciešanām, ko Viņš ir izcietis no jūsu rokām. Ak vai! par to, kas ar Viņu ir noticis un turpina Viņu nomocīt ik mirkli. Ak, ļaudis! Spriediet godīgi un mirkli apdomājiet: ja jūs joprojām esat akli aiz šādiem plīvuriem, tad kādam nolūkam Es esmu atklājis sevi un kādus augļus ir nesusi Mana atklāsme, ak, liekuļu bars? Dievs Mani ir aicinājis noraut plīvurus un šķīstīt jūsu sirdis, gaidot šo atklāsmi. Tomēr jūs esat izdarījuši to, kas lika plūst Manām un svēto asarām. Iepriekšējo paaudžu sejas nobāl jūsu darbu dēļ, jo jūs esat vairāk tīti plīvuros, nekā viņi bija, un nevērīgāki par Toras, evaņģēlija vai jebkuras citas Grāmatas sekotājiem.

38:15 Ak, kaut Es nekad nebūtu dzimis un nekad nebūtu jums atklājies, ak jūs, nodevēgie! Zvēru pie Tā, kurš Mani sūtījis ar patiesības spēku! Es esmu aptvēris visu lietu zināšanas, un Es zinu visu, kas tiek glābāts Dieva neaizskaramajās dārgumu krātuvēs un ir apslēpts no cilvēku acīm, bet nekad neesmu sastapis cilvēkus, kas būtu ietiepīgāki un ļaunāki par jums. Jo pēc visu tā, ko esam izskaidrojuši savos vēstuļrakstos, un pēc visiem brīdinājumiem,

ko esam jums veltījuši katrā to lappusē, Mēs nespētu iedomāties, ka jēlkāda dvēsele uz zemes uzdrošinātos protestēt pret Dievu, kura tvērienā ir debesu un zemes valstības. Mēs esam apmulsuši par jūsu radīšanu un nezinām, no kāda vārda jūs tikāt radīti, ak jūs, kuru daba un rīcība pārsteidz Augsto Sapulci un Dievam uzticīgās sirdis un tos, kuri atrodas Viņam tuvumā!

Ak, kalps! Tā Mēs šajā vēstuļrakstā stāstām to, ko Bayán Dūja šajā brīdī dūdo tava visuvarenā, visuslavinātā Kunga troņa priekšā. Tādēļ izpēti to, kas tajā ir atklāts, bet sargā, lai dziļas atziņas pārles nenonāktu to nodevēju un zagļu rokās, kuri nāk no Ļaunā pulkiem. Ja tu atrodi saprotošu dvēseli, liec šo vēstuļrakstu viņa acu priekšā, lai viņš to varētu ieraudzīt un būt no tiem, kam izdodas. Varbūt tie, kas Mūsu taisnīgo kalpu vidū ir izturējušies ar sapratni, uzzinās par to, kas ir nodarīts debesu Dailei ar šo netiklo dvēseļu rokām, kuras ir izvēlējušās pielūgt Teļu, nevis Dievu To Kungu, katru rītu un katru vakaru noliecas tā priekšā un priecājās par to.

38:16

Neskumsti par Mūsu nelaimēm, bet esi pacietīgs, tāpat kā Mēs esam bijuši pacietīgi. Viņš, patiesi, ir labākais no palīgiem. Piemini savu Kungu dienas un nakts laikā un skandini Viņa slavu Viņa kalpu vidū. Varbūt līdz ar to Viņa mīlestības uguns tiks iedegta taisno ļaužu sirdīs, un visi pēc kārtas celsies, lai slavinātu Dievu, savu Kungu, visa redzamā un neredzamā Kungu un jūsu senču Kungu.

38:17

– 39 –

Fragments no *Súriy-i-Aḥzán*

„Bēdu sūra”

KAUT JŪS šajā brīdī stāvētu troņa priekšā un varētu dzirdēt, kā no Bahá tempļa atskan mūžības melodijas! Pie vienīgā patiesā Dieva! – ja Viņa radības tikai attīrītu savas ausis un dzirdētu kaut vienu skaņu no šīm melodijām, tās visas, viena pēc otras, sabirtu pišļos tava visugodājamā, visdevīgākā Kunga

klātbūtnē. Tomēr, tā kā viņi ir sacēlušies pret Dievu, Viņš tiem ir noliedzis savas žēlastības brīnumus un uzskatījis tos savās acīs par izmestiem māla gabaliem. Pie Dieva! Ja tu ņemtu vērā viņu vārdus, tu dzirdētu to, kas nekad netika dzirdēts no ebrejiem, kad Mēs viņiem sūtījām Garu ar skaidro Grāmatu, nedz arī no evaņģēlija pulka, kad Mēs likām virs Mekas apvāršņa uzaust mūžības Auseklim ar pasauli izgaismojošu spožumu, nedz arī no Korāna ļaudīm, kad dievišķo zināšanu debesis tika pāršķeltas un Dievs atklājās ar patiesības spēku, sava vārda *Visuzēlsirdīgais* pavēnī, 'Alí⁵⁰ skaistumā.

39:2 Pieminot šo svēto, šo svētīgo, šo cildeno un nepieejami brīnumaino vārdu, kas patiesībā ir visbrīnišķīgākais vārds, Manī rodas divi stāvokļi. Es redzu, ka Mana sirds deg bēdu ugunīs par to, kas piemeklējis Visžēlsirdīgo Daili no Korāna ļaužu rokām. Tas ir tā, it kā katru Mana ķermeņa daļu pārņemtu iznīcinoša liesma, kas, būdama neuzmanīta, aizdedzinātu visu pasauli. Šajā sakarībā pats Dievs ir Man par liecinieku. Tāpat Es redzu asaras plūstam no Manām acīm un no Manām rokām un kājām, un pat no matiem uz Manas galvas dēļ tām nelaimēm, kuras Viņam uzsūtīja ļaundari, kas nogalināja Dievu un Viņu neatzina un kas, lepodamies ar uzticību vienam no Viņa Vārdiem, pacēla Viņu gaisā un caururba Viņa krūtis ar naida lodēm.

39:3 Kaut visums nekad nebūtu radies! Kaut pasaule nekad nebūtu sākusi pastāvēt! Kaut neviens pravietis nekad nebūtu ticis augšāmcelts, neviens vēstnesis nebūtu sūtīts un neviena Lieta nebūtu izsludināta starp cilvēkiem! Kaut Dieva vārds nekad nebūtu izpausts starp zemi un debesīm un ka nekad nebūtu atklātas grāmatas, vēstuļraksti un tīstokļi! Kaut Mūžsenajai Dailei nekad nebūtu nācies dzīvot starp šiem ļaundariem un ciest no to cilvēku rokām, kuri atklāti neticēja Dievam un nodarīja Viņam to, ko neviens uz zemes nekad nebija uzdrošinājies izdarīt! Pie viena patiesā Dieva! Ja tu, ak, 'Alí,⁵¹ apskatītu Manas daļas un locekļus, Manu sirdi un dzīvības orgānus, tu ieraudzītu pēdas no tām pašām lodēm, kas trāpīja Dieva Templim. Ak vai! Ak vai! Tādējādi vārsmu Atklājējam neļāva tos atklāt, un šim Okeānam neļāva vilņoties, un šim Kokam neļāva nest augļus,

un šim Mākonim neļāva nolīt, un šai Saule neļāva spīdināt savu gaismu, un šim Debesīm neļāva celties augstumos. Tomēr šajā dienā tas tika neatgriezeniski pavēlēts.

Kaut Manis nekad nebūtu bijis un Mana māte nekad nebūtu dzemdējusi Mani! Kaut Es nekad nebūtu dzirdējis par to, kas Viņam nodarīja to cilvēku rokas, kuri pielūdza Dieva vārdus un tomēr nogalināja Viņu, kas bija viņu Autors, Radītājs, Veidotājs un Atklājējs! Bēdas viņiem par to, ka viņi sekoja sevis un kaislības pamudinājumiem un darīja to, kas lika debesu Jaunavām noģībt savos debešķīgos kambaros, bet garam noklāt savu seju ar putekļiem, jo šie vilki bija nodarījuši pāri kungu Kungam. Visas lietas vaimanā par tām asarām, kuras Es lēju par Viņu; visas lietas bēdā par tām nopūtām, kuras Man bija Mūsu šķirtības dēļ. Tādas, patiesi, ir Manas skumjas, ka mūžības melodijas vairs nespēj plūst no Manām lūpām, nedz gara vēsmas spēj virmot no Manas sirds. Un, ja Es nebūtu centies sevi aizsargāt, Mans ķermenis būtu sarauts gabalos un Mana dzīvība būtu izdzisisi.

39:4

Raugi, Mana iepriekšējā Izpaušme brīžiem raud un brīžiem uzrunā tevi, sacīdama: „Ak, ‘Alí! Pie viena patiesā Dieva taisnīguma! Ja tu izmeklētu Manu sirdi, Manas daļas un Manus locekļus un apskatītu Manus iekšējos un ārējos orgānus, tu ievērotu niknuma šautras, kas ir skārušas Manu pēdējo Izpaušmi, kurš parādījās Manā vārdā *Godības Pilnais!* Tā Es un Augstā Sapulce apraud Manas žēlabas. Tā Es sēroju un vārdu mājokļa iemītnieki sēro par Manām raudām. Tā Es mocīdamies nopūšos, un mūžības pilsētu iedzīvotāji lej asaras par Manām nopūtām par šo Cietušo, kurš atrodas starp Bayán ļaudīm. Pie Dieva! Tie ir nodarījuši Viņam to, ko Korāna sekotāji Man nekad nav nodarījuši. Ak vai! par to, kas Viņam nodarīts no viņu rokām! Tad zemes un debesu iedzīvotāji nokrita pišļos satriekti par to, kas bija nodarīts Dailei, kurš sēdēja uz dievišķās tuvības troņa. Ak vai! viņiem un tam, ko viņu rokas ir darījušas ik rītu un ik vakaru!”

39:5

Raugi, Mūžsenā Daile izsaucas: Ak, Visaugstā Spalva! Novērsies no šīs tēmas, kas ir apbēdinājusi visus, kas valkā pastāvēšanas tērpu, un uzsāc kādu citu, apžēlojoties par Augsto

39:6

Sapulci. Pie viena patiesā Dieva! Viņa tronis ir gandrīz sagrauts, kaut tas ir tik varens un cēls.

39:7 Kad Mēs dzirdējām šo saucienu, Mēs pārtraucām savu stāstījumu par šīm bēdām un atgriezāmies pie Mūsu iepriekšējās tēmas, lai jūs būtu pilnībā informēti par to. Ak, 'Alí, nebaidies no tā, ko Mēs tev esam atklājuši par nelaimēm, kuras ir piemeklējušas Mūsu iepriekšējās un pēdējās Izpausmes. Apjoz savus gurnus, lai palīdzētu Dieva Lietai, un posies šajā ceļā, apbruņojies ar pastāvību un nelokāmu apņēmību.

• • •

Báb piedzimšana

– 40 –

*Tā vārdā, kas dzimis šajā dienā, kuru
Dievs ir padarījis par sava vārda –
Visuvarēnais, Vismīlošais – Priekštecī!*

ŠIS IR tas vēstuļraksts, ko Mēs esam veltījuši tai naktij, kad debesis un zeme spīdēja Gaismā, kas izlēja savu starojumu pār visu radību.

Svētīta esi, ak, nakts! Jo caur tevi ir dzimusi Dieva diena – diena, kuru Mēs esam noteikuši par pestīšanas gaismekli vārdu pilsētu iemītniekiem, par uzvaras biķeri mūžības arēnu cīnītājiem un par prieka un liksmības ausmas vietu visai radībai.

40:2

Neizmērojami cildens ir Dievs, debesu Radītājs, kurš ir licis šai dienai izrunāt šo vārdu, kas sarāva gabalos dīku iedomu plīvurus, izkļiedēja veltīgu fantāziju miglu un virs pārliecības apvāršņa lika uzaust Viņa vārdam *Patstāvīgais*. Šajā dienā ir atdarīts izsmalcinātais nezūdošās dzīvības vīns, zemes tautu priekšā ir atslēgtas zināšanu un izteikumu durvis un Visžēlsirdīgā vēsmas ir vēdījušas pār ikvienu novadu. Visa slava tai stundai, kurā ir atklājusies visspēcīgā, vizinošā, visuvielā Dieva bagātība!

40:3

40:4 Ak, zemes un debesu pulki! Šī ir tā pirmā nakts, ko Dievs ir radījis par zīmi tai otrajai naktij, kurā piedzima Tas, kuru nav iespējams pietiekoši cildināt, nedz raksturot ar kādām īpašībām. Labi ir tam, kurš apdomā šos abus: patiesi, tas atklās, ka viņa ārējā īstenība atbilst viņa iekšējai būtībai, un iepazīsies ar dievišķajiem noslēpumiem, kas ir apslēpti šajā atklāsmē, – atklāsmē, caur kuru ir satricināti nepareizas ticības pamati, ir sagrauti māņticības elki un ir atritināts karogs, kas sludina: „Nav cita Dieva kā vien Viņš – Spēcīgais, Cēlais, Nesalīdzināmais, Aizstāvis, Varenaiss, Nepieejamais.”

40:5 Šajā naktī virmoja tuvuma smarža, tika atvērti atkalredzēšanās vārti ar Viņu, kurš ir Visaugstākais Nobeigums, un visas radītās lietas aizkustinātas izsaucās: „Valstība pieder Dievam, visu vārdu Kungam, kurš ir nācis ar visaptverošu neierobežoto varu!” Šajā naktī Augstā Sapulce svinot slavināja savu cildeno, godinātāko Kungu, un dievišķo vārdu pasaules cildināja Viņu, kurš ir sākuma un beigu Ķēniņš šajā atklāsmē, – atklāsmē, kura ir tik spēcīga, ka kalni ir steigušies pie Viņa, visam pietiekamā, visaugstākā, un sirdis ir pavērsušās pret savu Vismīļotā seju, un ilgu vēsmas ir sakustinājušas lapas un koki ir pacēlušī savus balsis, priecīgi atbildot uz Viņa aicinājumu, kurš ir neierobežots, un visa zeme ir cerībās nodrebējusi savā vēlmē atkal apvienoties ar Mūžīgo Ķēniņu, un visas lietas ir radītas no jauna, un to ir paveicis apslēptais Vārds, kas ir ticis atklāts šajā varenajā vārdā.

40:6 Ak, Visudevīgā nakts! Mēs, patiesi, Tevī redzam Grāmatu Māti. Vai tā patiesībā ir Grāmata, vai drīzāk ir piedzimis bērns? Nē, piesaucu sevi! Šādi vārdi piederas vārdu sfērai, bet Dievs šo Grāmatu ir svētījis pāri jebkādiem vārdiem. Tā atklāj glabāto noslēpumu un apslēpto mīklu. Nē, pie Manas dzīvības! Viss, kas tika minēts, piederas īpašību sfērai, bet Grāmatu Māte stāv augstāk par to. Tajā ir parādījušās izpausmes – „Nav cita Dieva kā vien Dievs”. Nē, kaut tādas lietas ir pasludinātas visiem cilvēkiem, pēc tava Kunga prāta, neviens cits, tikai Viņa auss spēj tās sadzirdēt. Svētīgi tie, kas ir pārliecināti!

40:7 Tad Visaugstā Spalva apmulsusi sauca: „Ak Tu, kas esi cildināts pāri visiem vārdiem! Es Tevi lūdzu Tavas varas dēļ, kas aptver

debesis un zemi, – atbrīvo mani no Tēvis pieminēšanas, jo es pati esmu aicināta esamībā caur Tavu radīšanas spēku. Kā tad es varu attēlot to, ko neviena radīta lieta nav spējīga aprakstīt? Un tomēr, zvēru pie Tavas diženuma, ja es pasludinātu, ka tā Tu mani esi iedvesmojis, visa radība zustu priekā un sajūsmā, ak, cik gan vairāk tā būtu sajūsmināta Tavas valodas okeāna bangu priekšā šajā krāšņākajā, cēlākajā un pārpasaulīgajā Vietā! Atbrīvo, ak Kungs, šo drebošo Spalvu no tik augsta stāvokļa kāpuma un izturies pret mani žēlīgi, ak, mans Īpašniek un mans Ķēniņ. Tad novērtē manus pārkāpumus, kamēr esi klātienē. Tu, patiesi, esi velšu Kungs, visuspēcīgais, vienmēr piedodošais, visdāsnaķais.”

– 41 –

Viņš ir mūžīgs, viens, vienīgais, viscildens, tāds, kuram pieder viss.

LAI VISA slava Tev, ak, mans Dievs, jo Tu esi izgreznojis pasauli ar rītausmas gaismu pēc tās nakts, kad piedzima Vienīgais, kurš sludināja par Tavas pārpasaulīgās neierobežotās varas Izpausmi, Tavas dievišķās būtības Rīta Zvaigzni un Tava augstākā Kunga atklāsmi. Es lūdzu Tevi, ak, debesu Radītāj un vārdu Veidotāj, lai vēlīgi palīdzi tiem, kas ir raduši pajumti Tavas bagātīgās žēlsirdības pavēnī un pacēluši savas balsis pasaules tautu vidū, lai godinātu Tavu vārdu.

Ak, mans Dievs! Tu redzi visas cilvēces Kungu ieslodzītu savā Dižākajā cietumā, skaļi piesaucot Tavu vārdu, skatoties uz Tavu seju un sludinot to, kas ir savaldzinājis Tavas radības un atklāsmes valstību iedzīvotājus. Ak, mans Dievs! Es redzu pats sevi Tavu kalpu roku gūstā, taču Viņa sejā mirdz Tavas neierobežotās varas un Tava neuzvaramā spēka atklāsmju krāšņā gaisma, kas nepārprotami liek visiem zināt, ka Tu esi Dievs un nav cita Dieva kā vien Tu. Nedz vareno spēks, nedz valdnieku pārsvars spētu satraukt vai sagraut Tevi. Ar savas valdīšanas spēku Tu dari, ko Tu gribi, pateicoties Tavas augstākās varas spēkam, kas aptver visu radību, un Tu pavēli to, kas Tev tīk, ar sava lēmuma spēku, kas caurstrāvo visu radīto.

41:2

41:3 Es lūdzu Tevi, Tavas izpausmes godības dēļ un Tavas varas spēka, Tavas neierobežotās valdīšanas un Tava diženuma vārdā, lai Tu nestu uzvaru tiem, kas ir cēlušies, lai kalpotu Tev, kas ir palīdzējuši Tavai Lietai un ir zemojušies Tava skatiena gaismas spožumā. Tad liec tiem, ak, mans Dievs, triumfēt pār Taviem ienaidniekiem un padari viņus nelokāmus Tavā kalpošanā, lai caur viņiem Tavās valstībās tiktu apliecināti Tavas valdīšanas pierādījumi un Tavās zemēs izpaustos Tava nepielūdzamā spēka zīmes. Patiesi, Tev ir varēšana darīt visu, ko Tu gribi; nav cita Dieva kā vien Tu – Palīgs Briesmās, Pašpastāvošais.

41:4 Šis cildenais vēstuļraksts tika atklāts dzimšanas gadskārtā,⁵² lai tu varētu to deklamēt pazemības un lūgšanas garā un pateikties savam vizziņošajam Kungam, kurš nojauš visu. Dari visu iespējamo, kalpojot Dievam, lai no tevis taptu redzams tas, kas iemūžinās tavu piemiņu Viņa cēlajās un augstajās debesīs.

41:5 Saki: Esi cildināts, ak, mans Dievs! Es Tevi lūdzu, piesaucot Tavu zīmju Ausmas Vietu un Tavu skaidro norāžu Atklājēju, ka es jebkuros apstākļos varētu cieši turēt Tavas mīlošās gādības saiti un sīksti pieķerties Tava dāsnuma tērpa apmalei. Uzskati tad, ka esmu no tiem, kurus pasaulīgas pārmaiņas un izredzes nav atturējušas no kalpošanas Tev, un kuri joprojām ir uzticīgi Tev par spīti cilvēku uzbrukumiem, kas nav spējuši atturēt viņus no Tava vārda daudzinašanas, svinīgi slavīnot Tevi. Vēlīgi palīdzi man, ak, mans Kungs, darīt visu, ko Tu mīli un vēlies. Dod man iespēju piepildīt to, kas cildinās Tavu vārdu un aizdedzinās Tavas mīlestības uguni.

41:6 Tu, patiesi, esi piedodošais Devējs.⁵³

• • •

Bahá'u'lláh piedzimšana

– 42 –

Lawḥ-i-Mawlúd

Piedzimšanas vēstuļraksts

AK, REDZAMIE un neredzami pulki! Lai pieaug prieks Ajūsu sirdīs un dvēselēs, jo ir pienākusi nakts, kad tiek novākta laikmetu raža un noslēgušies pagātnes cikli, – nakts, kurā sāka pastāvēt visas dienas un naktis un piepildījās tas, kas šai atklāsmei bija paredzēts pēc Viņa paveles, kurš ir varenības un spēka Kungs. Kāds gan prieks Augstajai Sapulcei par tik krāšņa, tik brīnumaina Gara parādīšanos!

Ši ir tā nakts, kad tika atrautas vaļā paradīzes durvis un elles vārti tika cieši aizvērti, – nakts, kad pašā radības sirdī atklājās Visžēlsirdīgā paradīze, no piedošanas patvērumiem uzvēdīja Dieva vēsmas un caur patiesības spēku sākās pēdējā stunda, ja vien jūs to zinātu. Kāds gan prieks šajā naktī, pēc kuras visas dienas ir piepildītas ar gaismu, lai arī neviens to nevar saprast, izņemot tos, kas ir bruņojušies ar pārliecību un apķērību!

42:2

Ši ir tā nakts, ap kuru riņķojušas Spēka Naktis,⁵⁴ kad eņģeļi un Gars nolaidās, nesot ar Paradīzes straumēm piepildītus kausus, – nakts, kurā pašas Debesis bija izgreznotas ar visuvarenā, visuvēlīgā, visdevīgākā Dieva rotu, ikviena radība

42:3

atdzīvojās un visas zemes tautas bija Viņa vēlības ieskautas. Kāds gan prieks Gara pulkam par šīm acīmredzamām un spožām veltēm!

42:4 Šī ir tā nakts, kad Jibt locekļi trīcēja un dižākais elks sabira pīšļos, un netaisnības pamati tika sagrauti un Manát būtībā uzliesmoja vaimanas, un 'Uzzá mugura tika salauzta un tā seja kļuva melna;⁵⁵ jo bija uzausis dievišķās atklāsmes rīts, un bija parādījies tas, darīja mierīgas godības un majestātiskuma acis un – vēl jo vairāk – visu Dieva praviešu un vēstnešu acis. Lai tad visa slava šai Rītausmai, kas izlējusies pāri mirdzošās godības rītaizvaigznei!

42:5 Saki: Šī ir tā rītausma, kad ļaunajiem bija liegts tuvoties varenības un diženuma sfērai un kad tika plosītas to cilvēku sirdis, kas ir cīnījušies pret visuvareno, visugodināto un neierobežoto Dievu. Šī ir tā rītausma, kad nelabo sejas tika padarītas tumšas, kamēr taisno vaigi atmirdzēja šīs Dailes gaismā, – Dailes, kuras atnākšanu nepacietīgi bija gaidījušas visas redzamās un neredzamās lietas un vēl jo vairāk Augstās Sapulces pavadoņi. Visi, sveiciniet šī Gara parādīšanos, ar kura spēku mirušie ir uzmodināti no saviem kapiem un visi sabirzušie kauli atkal atdzīvināti!

42:6 Saki: Ak, netaisnības avots! Apraudi savu bēdīgo stāvokli; un ak, apspiešanas cēloni! Labo savu mājokli zemākajā ugunī, jo Visžēlsirdīgā skaistums ir atspīdējis virs esamības apvāršņa ar tādu spožumu, ka tā ar savas gaismas starojumu ir izgaismojusi visu, kas mājō Viņa sfērās, un ir aicinājusi esamībā visuvarenā, visugodājamā, visdevēģākā Dieva Garu. Caur šo atklāsmi Viņa gribas roka izstiepās no diženuma piedurknes un pārplēsa pasaules plīvurus, pateicoties Viņa augstajam, Viņa vienreizīgajam, Viņa nepārvaramajam un cildenajam neierobežotās varas spēkam. Tad lai visa slava šai Rītausmai, kad Mūžsenā Daile apsēdās Viņa vārda *Visuvarēnais*, Dižākais tronī!

42:7 Šī ir tā rītausma, kad ir piedzimis Tas, kurš nav dzemdinājies un pats nav dzemdināts. Labi ir tam, kas iegremdējas dziļās atziņas okeānā, kurš uzbango kopā ar šīm vārsēm, un atklāj zināšanu un gudrības pērles, kuras slēpjas Dieva, cēlā, varenā,

spēcīgā Ķēniņa vārdos. Lai slava tam, kas izprot patiesību un tiek pieskaitīts tiem, kas ir apveltīti ar apķērību!

Saki: Šī ir tā rītausma, kad no debesīm nolaidās paradīzes pulki un milzums svētuma eņģeļu, starp kuriem bija Tas, kuru līdz pat Augstākajai Sapulcei ar savām vēsmām cēla Dieva Daile, Godinātākais. Ar šīm pašām vēsmām nolaidās vēl viena eņģeļu kopa, ik katram nesot nezūdošās dzīvības biķeri, ko piedāvā tiem, kas pielūgsmē riņķo ap Vietu, kur Mūžsenā Būtne ir apsēdusies sava visu godinātā un paša devīgā Vārda tronī. Lai priecājas tie, kas sasnieguši Viņa klātbūtni, uzlūkojuši Viņa skaistumu, klausījušies Viņa melodijās un guvuši uzmundrinājumu no Vārda, ko teikušas Viņa svētās un cēlās, godinātās un spožās lūpas!

42:8

Saki: Šī ir tā rītausma, kad tika iestādīts dižākais Koks un tas nesa savus cildenos un vienreizējos augļus. Pie Dieva taisnīguma! Katrs no šī Koka augļiem glabā sevī neskaitāmu melodiju sēklas. Tāpēc, ak, Gara pulki, Mēs jūs iepazīstināsim ar dažām viņu debesu dziesmām, ciktāl jūs to spētu, lai tās piesaistītu jūsu sirdis un tuvinātu jūs Dievam, spēka, varas un varenības Kungam. Lai godināta šī rītausma, caur kuru virs svētuma apvāršņa ar visuvarenā, nepieejamā, visaugstākā Dieva atļauju ir atspīdējuši dievišķie Spīdekļi!

42:9

Saki: Šī ir tā rītausma, kad tika atklāta apslēptā būtība un neredzētais dārgums, – rītausma, kad Mūžsenā Daile savas godības rokās paņēma nemirstības kausu un, vispirms no tā padzēries, piedāvāja to visām zemes tautām un ikvienam – kā augstam, tā zemam. Tad lai godināts tas, kurš ir piegājis pie šī kausa, paņēmis to un baudījis no tā, mīlot savu visspēcīgo, visaugstāko Kungu!

42:10

Viens no šī Koka augļiem ir pasludinājis to, ko degošais krūms bija sludinājis jau iepriekš šajā svētajā un sniegbaltajā Vietā, – vārdus, kuros ieklausījās Mozus un kas Viņam lika pamest visas radītās lietas un virzīt savus soļus uz svētuma un varenības patvērumiem. Tad lai godināta šī sajūsma, kas dzimusi no visuvarenā, viscildenā, dižākā Dieva!

42:11

- 42:12 Vēl cits tā auglis ir izteicis vārdus, kas sajūsmināja Jēzu un uzcēla Viņu atklātās spozmes debesīs. Tad lai godināts šis Gars, kura priekšā stāv Uzticīgais Gars, kopā ar Dieva izredzēto eņģeļu pulku!
- 42:13 Vēl cits tā auglis atklāja to, kas aizrāva Dieva Apustuļa Muḥammad sirdi, kurš, aizrauts ar balss saldajiem akcentiem, kas nāca no augšienes, pacēlās līdz dievišķajam Lotus Kokam un dzirdēja, nākam no majestātiskuma telts iekšpuses, Dieva balsi, kas stāstīja Mana svētītā, Mana cēlā un varenā vārda noslēpumu. Tad lai godināts šis Koks, kas augšāmcēlies ar patiesības spēku, lai visas pasaules tautas varētu meklētu patvērumu tā paēnā!
- 42:14 Ak, Visaugstā Spalva! Neraksti vairāk; jo, zvēru pie Dieva, ja tev būtu jāapraksta visi šī debesu Koka augļu saldie akcenti, tu justos kā pamesta viena uz zemes, jo visi bēgtu no tavas klātbūtnes un pamestu tava svētuma galmu. Un tā, patiesi, ir skaidra patiesība. Tad lai godināti tie noslēpumi, kurus neviens nevar saprast, izņemot visuvareno, visvēlīgo Dievu, suverēno Valdnieku!
- 42:15 Vai tu, Spalva, neesi bijusi lieciniece tam, kādu brēku liekuļi ir sacēlušī visā zemē un kādus nemierus ir izraisījuši ļaunie un bezdievīgie? Un tas viss par spīti tam, ka tu atklāji tikai bezgalīgi mazu sava viscildenā, visugodinātā Kunga noslēpumu atspīdumu. Tāpēc savaldies un noslēp no cilvēku acīm to, ko Dievs par savas devības zīmi tev ir dāvājis. Un, ja tu tā vēlētos, lai visas radītās lietas padzertos to kristālskaidro ūdeni, kas patiešām ir pati dzīvība un par kura avotu Dievs tevi ir padarījis, tad lai tava tinte plūst tikai tik daudz, cik viņi spēj to uztvert. Tā tev saka Tas, kurš ir aicinājis tevi dzīvē ar savas pavēles spēku. Tad dari, kā tev pavēlēts, un neesi no tiem, kas kavējas. Lai godināta šī nozīmīgā pavēle, kas ir iegrožojusi visu radīto lietu varu un ir liegusi Visaugstā Spalvai izpaust pasaules tautām to, kas bija aizsegts viņu skatienam! Viņa varenība, patiesi, ir vienāda visām lietām.

Viņš ir vissvētākais, viscildenais, dižākais.

DZIMŠANAS dienas svētki ir klāt, un Viņš, kurš ir Dieva Daile, visuspēcīgais, nepārvaramais, visus mīlošais, ir uzkāpis savā tronī. Labi ir tam, kurš šajā dienā ir sasniedzis Viņa klātbūtni un uz kuru lūkojas Dieva, palīga briesmās, patstāvīgā, skatiens. Saki: Mēs esam svinējuši šos svētkus Dižākajā cietumā tādā laikā, kad zemes ķēniņi sacēlās pret Mums. Tomēr apspiedēja pārspēks nekad nespētu Mūs sagraut, nedz arī pasaules varenie spētu Mūs satricināt. Tam Visužēlsirdīgais ir liecinieks šajā cēlākajā stāvoklī.

Saki: Vai pārlicības virsotnei vajadzētu satraukties pasaules tautu klaigu priekšā? Nē, piesaucot Viņa skaistumu, kurš izlej savu spožumu pār visu, kas jau bijis un kas vēl būs! Tas, patiesi, ir Kunga majestātiskums, kas ir aptvēris visu radību, un tas ir Viņa pār pasaulīgais spēks, kas ir caurstrāvojis visus, kuri redz, un visu, kas redzams. Stingri satveriet Viņa neierobežotās varas auklu un šajā rītausmā pieminiet savu neierobežoto Kungu, kura gaisma ir atklājusi visus apslēptos noslēpumus. Tā ir runājusi Sirmgalvja Mēle šajā dienā, kad ir atdarīts izmeklētais vīns. Uzmanieties, lai Dievam neticīgo cilvēku veltās iedomas jūs netraucētu vai lai viņu dikās fantāzijas neatturētu jūs no šī garā ceļa.

Ak, Bahá ļaudis! Pacelieties uz atbrīvošanās spārniem sava visžēlsirdīgā Kunga mīlestības padebešos. Pēc tam sāciet rosīties, lai Viņš kļūtu par uzvarētāju, kā tas ir pavēlēts sargātajā vēstuļrakstā. Sargieties, lai jūs nesastrīdētos ar nevienu no Maniem kalpiem. Dodiet viņiem Dieva un Viņa svēto izteikumu saldās smaržas, jo caur viņu spēku visi cilvēki varēs pievērsties Viņam. Tie, kas šajā dienā paliek nevērīgi pret Dievu, patiesībā ir apmaldījušies savu vēlmju reibumā un to neapzinās. Labi klājas tam, kurš ar pazemību un padevību ir pavērsis savu seju pret sava Kunga vārsmu Rīta Zvaigzni.

Jums ir jāceļas un jāiepazīstina ļaudis ar to, kas ir teikts nosūtītajā visuvarenā, neierobežotā Kunga Grāmatā. Saki:

Bīstieties Dieva un nepievērsiet uzmanību to cilvēku veltīgajām iedomām, kuri staigā pa šaubu un netaisnības ceļiem. Ar starojošām sirdīm griezieties pret sava Kunga, Tā, kuram pieder visi vārdi, troni. Viņš, patiesi, jums palīdzēs ar patiesības spēku. Nav cita Dieva kā vien Viņš – Visuvarenais, Visdevīgākais.

43:5 Vai jūs steigtos uz vienkāršu dīķi, kamēr jūsu acu priekšā stieptos dziļākais okeāns? Pievērsieties tam pilnībā un nestaigājiet katra neticīga krāpnieka pēdās. Tā mūžības putns čivina Mūsu dievišķā Lotus Koka zaros. Pie Dieva! Pietiktu ar vienu tā dziesmu, lai sajūsminātu Augsto Sapulci un, vēl jo vairāk, vārdu pilsētu iedzīvotājus un, vēl jo vairāk, tos, kuri riņķo ap Viņa troni gan rītos, gan vakaros.

43:6 Tāpēc no jūsu visužēlsirdīgā Kunga gribas debesīm ir nolijis izteikumu lietus. Tuvojieties tādiem, ak ļaudis, un aizejiet no tiem, kuri nelietderīgi apstrīd Dieva atklātās vārsmas un kuri nav ticējuši savam Kungam, kad Viņš atnāca ar pierādījumiem un liecībām.

– 44 –

Viņš ir Dievs.

AK, DEDZĪGO mīlētāju pulki! Dieva taisnīguma vārdā šī ir nakts, kāda radības pasaulē vēl nav pieredzēta. Un tā nāk, patiesi, pēc visugodinātā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:2 Šī ir tā nakts, kad Gars ieskandināja tādu melodiju, kas satricināja visu cilvēku iekšējo īstenību, sludinot: „Priecājies, ak, Augstā Sapulce, savas paradīzes nostūros!”

44:3 Uz to sauca Dieva balss no svētuma un devības telts: „Šī, patiesi, ir tā nakts, kad ir dzimis Tas, kurš ir īstenības Visužēlsirdīgais, – nakts, kad Visugodinātā Spalva ir izskaidrojusi katru mūžīgo pavēli. Priecājieties ar aizvien lielāku liksmi, ak, Bayán pulki!

44:3 Šī ir tā nakts, kad Noslēpumainā Dūja sauca debesu zariem un pazarēm, sacīdams: „Priecājieties, ak, paradīzes iemītnieki!”

Saki: Šī ir tā nakts, kad pārliecības ļaužu acu priekšā tika 44:5
atvērti godības plīvuri un debesu putns trallināja savu melodiju
debesu sfēras pašā vidienē. Līksmojiet, ak, svētuma iemiesojumi,
nezūdošajā pilsētā!

Šī ir tā nakts, kad Dievs izstaroja visu savu izcilāko vārdu 44:6
spožumu un nostājās katras šķīstas un mirdzošas sirds tronī.
Tāpēc priecājieties, ak, Bayán pulki!

Šī ir tā nakts, kad uzbangoja piedošanas okeāni un likteņa 44:7
vēsmas pūta jo tālu. Tāpēc priecājieties, ak, Visžēlsirdīgā
pavadoņi!

Šī ir tā nakts, kad tika piedoti visu zemes iedzīvotāju 44:8
pārkāpumi. Tā, patiesi, ir priecīga vēsts visiem, kas ir radīti šajā
nosacītajā sfērā!

Saki: Šī ir tā nakts, kad sniegtā devības un vēlības mērauklas 44:9
tika ierakstītas varenības un pārliecības tīstokļos, lai tādējādi
jebkādas bēdas uz visiem laikiem tiktu raidītas projām no visām
lietām. Tad priecājieties, ak jūs, kas esat iekāpuši esamības sfērā!

Šajā brīdī Gara Priekštecis sauc no mūžības vidienes, cēluma 44:10
augstā troņa, un tas notiek, patiesi, pēc visugodinātā, visdevīgākā
Dieva vēlības, –

Sacīdams: Pie Dieva! Vīns smaržo pēc muskusa, un to ir 44:11
atdarījusi vaļā Tā roka, kurš ir neierobežotās varas un spēka avots.
Un tas nāk, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

Un tumšsārtā vīna kausi tiek nēsāti ar dievišķā Jāzepa roku un 44:12
pacelti līdz pat Visugodinātā skaistumam. Un tas nāk, patiesi,
pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

Steidzieties, ak, cilvēku pulki, un dzeriet savu tiesu no šīs 44:13
nezūdošās dzīvības straumes! Un tā nāk, patiesi, pēc viscildenā,
visdevīgākā Dieva vēlības.

Saki: Ak, patiesu mīļoto saime! Mūsu Iemīļotā daile ir 44:14
atmirdzējusi visā savā neapslēptajā krāšņumā. Un tā nāk, patiesi,
pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

Ak, Viņa mīļoto pulki! Mūsu Vismīļotā seja ir parādījusies 44:15
virs svētuma apvāršņa. Sasparojieties un steidzieties pie tās no

visas sirds, ak, Bayán ļaudis! Un tā nāk, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:16 Pierādījums ir piepildījies un liecība ir dota, ka augšāmcelšanās ir notikusi, Dievam parādoties caur Viņa – Vienmēr Klātesošā – paša Izpausmi. Un tas ir noticis, patiesi, pēc visugodinātā, visdāsnākā Dieva vēlības.

44:17 Laikmeti ir pagājuši, cikli ir iekustināti, un katrs spīdekļis ir starojis sajūsmā, jo Dievs ir izlējis savas godības spožumu pār ikvienu koku, kas rotājas ar zaļojošiem zariem. Un tas ir noticis, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:18 Pasteidzieties, ak, Dieva izredzētie, jo gari ir sapulcējušies, dievišķās vēsmas ir izplatījušās, gaistošās iedomas ir izkļiedētas un no ikviena ziedoša koka ir atskanējušās mūžības balsis. Un tas ir noticis, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:19 Pie Dieva! Plīvuri ir sadedzināti, mākoņi ir sarauti gabalos, zīmes ir parādītas un mājienus ir atklāti caur To, kura varenība ir vienāda visiem. Un tas ir noticis, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:20 Lai jūsu sirdis ir prieka pilnas, bet paturiet šo rūpīgi sargāto, šo apslēptāko noslēpumu, lai svešinieks neuzzinātu to, ko jūs uzzinājāt, padzeroties vīna malku, kas sniedza sajūsmu un prieku. Un tas ir noticis, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:21 Ak, Bayán pulki! Dievs ir Mans liecinieks, ka Viņa labvēlība ir pilnīga, Viņa žēlastība ir nevainojama un Viņa vaigs staro priekā un mirdzumā. Un tas ir noticis, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

44:22 Dzeriet savu tiesu, ak, Mani pavadoņi, no šīs dzirkstošās un spožās straumes un priecājieties par to, ak, Mani draugi! Un tā nāk, patiesi, pēc viscildenā, visdevīgākā Dieva vēlības.

Viņš ir vissvētākais, vislielākais.

ŠIS IR tas mēnesis, kad piedzima Tas, kurš nes Dižāko Vārdu, kura parādīšanās ir likusi trīcēt cilvēces locekļiem un kura pēdu putekļus Augstā Sapulce un vārdu pilsētu iemītnieki ir meklējuši svētībai. Pēc tam viņi slavēja Dievu un izsaucās priekā un gaviļēs. Pie Dieva! Šis ir tas mēnesis, kad ir izgaismoti visi pārējie mēneši, – mēnesis, kad Viņš, kurš ir apslēptais noslēpums un sargātais dārgums, ir padarīts redzams un skaļi izsaucies visas cilvēces vidienē. Visa vara pieder šim jaundzimušajam Bērnam, kura dēļ radības seju vainago smaidi, šūpojas koki un viļņojas okeāni, un kalni ir cēlušies, un paradīze ir pacēlusi savu balsi, un Klints ir izsaukusies, un visas lietas ir izsaukušās: „Ak, radību pulki! Steidzieties uz vietu, kur uzaust jūsu žēlsirdīgā un līdzjūtīgā Kunga vaigs!”

Šis ir tas mēnesis, kad pati paradīze tika izrotāta ar visužēlsirdīgā Kunga sejas spozmi, un debesu lakstīgala pogoja savu melodiju dievišķā Lotus Kokā, un mīļoto cilvēku sirdis bija aizrautības pilnas. Bet, ak vai! ļaudis parasti ir nevērīgi. Svētīts lai ir tas, kurš Viņu ir atpazinis un aptvēris to, kas ir apsolīts visuvarenā, visuslavinātā Dieva grāmatās; un bēdas tam, kas ir novērsies no Tā, uz kuru veras Augstās Sapulces skatiens, no Viņa, kurš ir samulsinājis ikvienu nomaldījušos neticīgo.

Kad tu saņemsi šo vēstuļrakstu, dziedī to visskaistākajās melodijās, sacīdams: Lai slava Tēv, ak, mans visužēlsirdīgais Kungs, par to, ka atcerējies mani šajā vēstuļrakstā, ar kuru izplatījās Tava zināšanu apgērba smarža un sāka viļņoties Tavas žēlastības okeāni. Esmu liecinieks tam, ka Tu esi tik spēcīgs, ka vari darīt tā, kā Tēv tīk. Nav cita Dieva kā vien Tu – Visuvarenais, Viszinošais, Visuviedais.

• • •

Piezīmes

- 1 Pāvila 2. vēstule korintiešiem, 5:17. *Bībele*. Latviešu valodā. Rīga: Latvijas Bībeles biedrība, 2016.
- 2 Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán* (Rīga, 1995), par. 51. (Pārskatīts tulkojums.)
- 3 Sk. izdevumu angļu valodā: *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016).
- 4 Šis vēstuļraksts, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas* (Rīga, 2023), XLVI. (Pārskatīts tulkojums.)
- 5 Šis vēstuļraksts pirmo reizi tika publicēts grāmatā Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, LVII un LVIII. (Pārskatīts tulkojums.)
- 6 Šis vēstuļraksts, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), XIV. (Pārskatīts tulkojums.)
- 7 Tas ir, džihāds.
- 8 Eņģelis, kura taure atskanēs augšāmcelšanās dienā.
- 9 Jēzus.
- 10 Báb.
- 11 Atsauce uz tēju.
- 12 Haifa.
- 13 Šis vēstuļraksts, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CLI. (Pārskatīts tulkojums.)
- 14 Šis vēstuļraksts, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXXIV. (Pārskatīts tulkojums.)
- 15 Sal. Korāns, 76:1. *Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011.
- 16 Šeit sākas dialogs starp debesu Jaunavu un Bahá'u'lláh, kuru frāzes mijas ar rindkopām.
- 17 Mírzá Áqá Ján, no kura vārda tika atklāta šī vēstuļraksta pirmā daļa, bija Bahá'u'lláh sekretārs un pārrakstītājs.

- 18 Bahá'u'lláh skaidro *Tafsír-i-Hú* (*Komentārs par „Viņš ir”*), ka vārds „Viņš” (jeb „Huva”, kas sastāv no burtiem *Há'* un *Vāv*) ir Dieva Dižākais Vārds, jo tas ir kā spogulis, kurā tiek fokusēti visi Dieva vārdi un īpašības.
- 19 Tas ir, burts *B* vārdā „Bahá”.
- 20 Korāns, 28:5.
- 21 Sk. Korāns, 7:107.
- 22 Sal. Korāns, 12:31.
- 23 Bahá'u'lláh.
- 24 Báb.
- 25 Sk. Korāns, 4:51.
- 26 „Nāvīgi ienaidnieki” (burtiski „Shimr” daudzskaitlī) un „despotiski ķēniņi” (burtiski „Nimrodi”): Shimr veica triecienu, kas nogalināja Imám Ĥusayn, un Nimrods bija Ābrahāma vajātājs.
- 27 Sal. Korāns, 71:14.
- 28 Báb.
- 29 Imám Ĥusayn.
- 30 Ţihrán.
- 31 Nāširi'd-Dín Sháh.
- 32 Jāzepts.
- 33 Sal. Korāns, 22:54.
- 34 Korāns, 104:1–2.
- 35 Korāns 4:78.
- 36 Šis *Kitáb-i-'Ahd* tulkojums pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh vēstulraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas* (Rīga, 2022), 15. (Pārskatīts tulkojums.)
- 37 Šis vēstulraksts, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXX. (Pārskatīts tulkojums.)
- 38 Šis izvilkums pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, LXXVI. (Pārskatīts tulkojums.)
- 39 Báb.
- 40 Konstantinopole.
- 41 Korāns, 40:28.
- 42 Báb.
- 43 Imám Ĥusayn.

- 44 Šis izvilkums pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXIII, par. 1–8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 45 Báb.
- 46 No 2. līdz 15. rindkopai Bahá'u'lláh runā Báb vārdā.
- 47 Vārda „Ĥín” burtu skaitliskā vērtība ir 68. Tāpēc “pēc Ĥín” ir atsauce uz 1268. gadu pēc hidžras, kas bija 1269. gads (1852–1853), kad nāca gaismā Bahá'í atklāsme.
- 48 Burti *Há'* un *Bá'* veido vārdu „hubb” („mīlestība”), savukārt burti *Há'* un *Vāv* veido vārdu „Huva” („Viņš”).
- 49 Šie izsaukumi nāk no Báb vēstuļraksta, kas adresēts Mullá Bāqir-i-Tabrízí, par To, kuru atklās Dievs.
- 50 Báb.
- 51 *Súriy-i-Aḥzán* tika atklāta un adresēta Mírzá 'Alíy-i-Sayyáh-i-Marághih'í.
- 52 Báb dzimšanas dienā.
- 53 Šis izvilkums, izņemot sākuma izsaucienu, pirmo reizi tika publicēts grāmatā *Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas*, 17.2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 54 Sal. Korāns, 97. sūra.
- 55 Jibt, Manát, and 'Uzzá ir to elku vārdi, kurus pielūdza arābi pagāni un kuri ir minēti Korānā (4:51 un 53:19–20).

Jauna kalendāra pieņemšana katrā virsvaldībā ir dievišķajai atklāsmei piemītošā spēka simbols, lai pārveidotu cilvēku uztveri par materiālo, sociālo un garīgo realitāti. Caur to tiek izcelti sakrālie momenti, pārdomāta cilvēces vieta laikā un telpā un pārveidots dzīves ritms.

(No 2014. gada 10. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta bahājiešiem visā pasaulē)

Grāmatā *Aqdas* Bahá'u'lláh nosaka Riḍván festivālu (pirmajā, devītajā un divpadsmitajā dienā darbs ir jāpārtrauc), Báb pasludināšanu, Báb dzimšanas dienu, Bahá'u'lláh dzimšanas dienu un Naw-Rúz. Bahá'u'lláh laikā tika pieminēta arī Báb mocekļa nāve, un 'Abdu'l-Bahá kā šo svēto dienu turpinājumu pievienoja Bahá'u'lláh debesbraukšanas atzīmēšanu, kopā sastādot deviņas dienas.

(A Synopsis and Codification of the Kitáb-i-Aqdas, the Most Holy Book of Bahá'u'lláh)

ISBN 978-9934-620-46-1

9 789934 620461